

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 28 серпня 2013 р. N 634

Київ

Про утворення робочої групи з питань розроблення Концепції профілактики вживання дітьми алкоголю, наркотичних засобів та психотропних речовин

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити робочу групу з питань розроблення Концепції профілактики вживання дітьми алкоголю, наркотичних засобів та психотропних речовин у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про робочу групу з питань розроблення Концепції профілактики вживання дітьми алкоголю, наркотичних засобів та психотропних речовин, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 70

Додаток

до постанови Кабінету Міністрів України
від 28 серпня 2013 р. N 634

СКЛАД

робочої групи з питань розроблення Концепції профілактики вживання дітьми алкоголю, наркотичних засобів та психотропних речовин

- Віце-прем'єр-міністр України (відповідно до розподілу функціональних повноважень), голова робочої групи
- Заступник Міністра соціальної політики, заступник голови робочої групи
- Уповноважений Президента України з прав дитини, заступник голови робочої групи (за згодою)
- Перший заступник Міністра молоді та спорту

Заступник Міністра охорони здоров'я
Заступник Міністра внутрішніх справ
Заступник Міністра освіти і науки
Заступник Міністра фінансів
Заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі
Заступник Міністра доходів і зборів
Заступник Голови Держкомтелерадіо
Заступник Голови Держспоживінспекції
Заступник Голови ДСКН
Заступник Голови Національної ради з питань телебачення і радіомовлення (за згодою)
Президент Національної академії медичних наук (за згодою)
Президент Національної академії педагогічних наук (за згодою)
Президент Національної академії наук (за згодою)
Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (за згодою)
Проректор Національного університету фізичного виховання і спорту (за згодою)
Директор Інституту демографії та соціальних досліджень імені М. В. Птухи Національної академії наук (за згодою)
Директор Українського медичного та моніторингового центру з алкоголю та наркотиків МОЗ (за згодою)
Директор Українського науково-дослідного інституту соціальної і судової психіатрії, головний позаштатний спеціаліст МОЗ за спеціальністю "Психіатрія" (за згодою)
Завідувач сектору контролю над тютюном та алкоголем Українського інституту стратегічних досліджень МОЗ (за згодою)
Провідний науковий співробітник відділу медико-соціальних проблем психічних розладів, головний позаштатний спеціаліст МОЗ за спеціальністю "Дитяча психіатрія" (за згодою)
Голова регіонального центру громадського представництва "Життя" (за згодою)
Представник громадської організації "Всеукраїнський громадський рух "Твереза Україна" (за згодою)
Координатор коаліції "За вільну від тютюнового диму Україну" (за згодою)
Керівник проекту "За тверезе майбутнє" Українського інформаційного центру з проблем алкоголю та наркотиків (за згодою)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 28 серпня 2013 р. N 634

ПОЛОЖЕННЯ

про робочу групу з питань розроблення Концепції профілактики вживання дітьми алкоголю, наркотичних засобів та психотропних речовин

1. Робоча група з питань розроблення Концепції профілактики вживання дітьми алкоголю, наркотичних засобів та психотропних речовин (далі - робоча група) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом, утвореним Кабінетом Міністрів України.
2. Робоча група у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також актами Президента України, Кабінету Міністрів України та цим Положенням.
3. Основними завданнями робочої групи є:
 - проведення аналізу основних проблем дитячого алкоголізму, вживання наркотичних засобів та психотропних речовин;
 - визначення шляхів, механізму та способів розв'язання проблем дитячого алкоголізму, вживання наркотичних засобів та психотропних речовин та надання пропозицій щодо їх розв'язання;
 - участь у розробленні проектів нормативно-правових актів, спрямованих на розв'язання проблеми дитячого алкоголізму, вживання дітьми наркотичних засобів та психотропних речовин;
 - сприяння забезпеченню координації дій центральних органів виконавчої влади з питань, що належать до її компетенції.
4. Робоча група відповідно до покладених на неї завдань:
 - проводить аналіз проблем дитячого алкоголізму, вживання дітьми наркотичних засобів та психотропних речовин;
 - розглядає пропозиції органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій щодо розроблення та впровадження Концепції профілактики вживання дітьми алкоголю, наркотичних засобів та психотропних речовин;
 - подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи рекомендації та пропозиції.
5. Робоча група має право:
 - отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;
 - залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців і профспілок, а також незалежних експертів (за згодою);
 - організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів;
 - утворювати в разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові робочі групи.
6. Робоча група під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.
7. До складу робочої групи входять голова робочої групи, його заступники та члени робочої групи.
Головою робочої групи є Віце-прем'єр-міністр України (відповідно до розподілу функціональних повноважень).
8. Персональний склад робочої групи затверджує її голова та у разі потреби вносить зміни до її складу.
9. Формою роботи робочої групи є засідання, що проводяться за рішенням її голови.

Засідання робочої групи веде голова, а за його відсутності - заступник голови.

Засідання робочої групи вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина його членів.

10. На своїх засіданнях робоча група розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів робочої групи.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні та надсилається усім членам робочої групи та Кабінетові Міністрів України.

Член робочої групи, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

11. Пропозиції та рекомендації робочої групи можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить орган виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

12. Організаційне, інформаційне, матеріальне-технічне забезпечення діяльності робочої групи здійснює Мінсоцполітики.

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 19 квітня 2017 р. N 281

Київ

Про утворення Міжвідомчої комісії з питань відступу України від зобов'язань за Міжнародним пактом про громадянські і політичні права та Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод

З метою вирішення питань, пов'язаних із відступом України від зобов'язань за Міжнародним пактом про громадянські і політичні права та Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Міжвідомчу комісію з питань відступу України від зобов'язань за Міжнародним пактом про громадянські і політичні права та Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Міжвідомчу комісію з питань відступу України від зобов'язань за Міжнародним пактом про громадянські і політичні права та Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, що додається.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

Інд. 29

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 19 квітня 2017 р. N 281

СКЛАД

Міжвідомчої комісії з питань відступу України від зобов'язань за Міжнародним пактом про громадянські і політичні права та Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод

Віце-прем'єр-міністр України, голова Комісії

Урядовий уповноважений у справах Європейського суду з прав людини, заступник голови Комісії

Заступник Міністра закордонних справ, заступник голови Комісії
Заступник Міністра юстиції з питань європейської інтеграції, секретар Комісії
Заступник Міністра з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб
Заступник Міністра внутрішніх справ
Заступник Голови Національної поліції
Заступник Міністра соціальної політики
Заступник Міністра оборони з питань європейської інтеграції
Заступник начальника Генерального Штабу Збройних Сил (за згодою)
Заступник Голови СБУ (за згодою)
Начальник штабу - заступник керівника Антитерористичного центру при СБУ (за згодою)
Заступник Голови Держспецзв'язку
Заступник Голови Служби зовнішньої розвідки (за згодою)
Заступник Генерального прокурора України (за згодою)
Заступник Голови Держприкордонслужби
Член Комітету Верховної Ради України у закордонних справах (за згодою)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 19 квітня 2017 р. N 281

ПОЛОЖЕННЯ

про Міжвідомчу комісію з питань відступу України від зобов'язань за Міжнародним пактом про громадянські і політичні права та Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод

1. Міжвідомча комісія з питань відступу України від зобов'язань за Міжнародним пактом про громадянські і політичні права та Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Комісія) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України.

Комісія провадить свою діяльність на постійній основі до повного припинення збройної агресії Російської Федерації, виведення усіх незаконних збройних формувань, що керуються, контролюються і фінансуються Російською Федерацією, російських окупаційних військ, їх військової техніки з території України, відновлення повного контролю України за державним кордоном, відновлення конституційного ладу на окупованій території України та в окремих районах Донецької та Луганської областей, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють своїх повноважень.

2. Комісія у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

3. Основними завданнями Комісії є:

1) розгляд питань, пов'язаних із територіальним застосуванням положень щодо відступу України від зобов'язань за Міжнародним пактом про громадянські і політичні права (далі - Пакт) та Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція);

2) розгляд актуалізованої інформації про стан безпекової ситуації (ескалація/деескалація ситуації, особливості оперативно-військової ситуації, соціально-економічні аспекти, застосування законів та нормативно-правових актів, які містять положення, що відступають від зобов'язань за Пактом та Конвенцією) та ситуації у галузі прав людини в районі проведення антитерористичної операції.

4. Комісія відповідно до покладених на неї завдань:

1) проводить моніторинг та подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо внесення змін до переліку населених пунктів, де органи державної влади тимчасово не здійснюють своїх повноважень;

2) подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо шляхів забезпечення дотримання прав людини на території населених пунктів, які перейшли під контроль органів державної влади внаслідок їх звільнення;

3) визначає механізм оцінювання рівня дотримання прав людини на території населених пунктів, які перейшли під контроль органів державної влади внаслідок їх звільнення;

4) проводить аналіз ситуації в районі проведення антитерористичної операції з метою визначення доцільності розширення/звуження/скасування відступу України від окремих зобов'язань за Пактом та Конвенцією;

5) проводить аналіз нормативно-правових актів щодо наявності в них положень, що відступають від окремих зобов'язань України у сфері прав людини, подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо внесення змін до них, визнання їх такими, що втратили чинність, зупинення їх дії тощо, а також у разі потреби пропозиції щодо відповідного інформування Генерального Секретаря ООН та Генерального Секретаря Ради Європи;

6) проводить аналіз законодавства щодо відсутності у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації механізмів забезпечення реалізації прав і свобод громадян, гарантованих законами та міжнародними договорами України, подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо визначення відповідних механізмів.

5. Комісія має право:

1) отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), незалежних експертів, провідних учених, фахівців недержавних організацій (за згодою), представників міжнародних організацій, народних депутатів України (за згодою);

3) утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові робочі групи;

4) організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів.

6. Посадовий склад Комісії затверджується Кабінетом Міністрів України.

До складу Комісії входять голова, заступники голови, члени Комісії. Головою Комісії є Віце-прем'єр-міністр України, заступниками голови - Урядовий уповноважений у справах Європейського суду з прав людини та заступник Міністра закордонних справ.

7. Для оперативного вирішення актуальних питань, що належать до компетенції Комісії, утворюється робоча група.

персональний склад якої затверджується головою Комісії та робота якої координується секретарем Комісії.

8. Голова Комісії:

організовує роботу Комісії, здійснює керівництво діяльністю Комісії, несе персональну відповідальність за виконання покладених на неї завдань;

визначає порядок денний засідань Комісії та регламент її роботи;

затверджує персональний склад Комісії;

вносить пропозиції щодо зміни посадового складу Комісії;

звітує про результати діяльності Комісії перед Кабінетом Міністрів України.

9. Формою роботи Комісії є засідання, які проводяться у разі потреби, але не рідше одного разу на квартал, та за погодженням з головою Комісії.

У разі суттєвої зміни території, на яку поширюється відступ від зобов'язань за Пактом та Конвенцією, безпекової ситуації в зоні проведення антитерористичної операції член Комісії має право ініціювати проведення термінового позачергового засідання з метою вирішення питання подання Кабінету Міністрів України пропозицій щодо внесення змін до переліку населених пунктів, де органи державної влади тимчасово не здійснюють своїх повноважень.

10. Засідання Комісії веде її голова, а у разі його відсутності - один із заступників голови.

Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях Комісії забезпечує її секретар.

Засідання Комісії вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина членів Комісії.

11. Порядок денний засідання Комісії формується відповідно до пропозицій її членів та схвалюється головою.

12. Комісія на своїх засіданнях розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації Комісії вважаються схваленими, якщо за них проголосувала більшість присутніх на її засіданні членів Комісії.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації Комісії фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні, секретарем та членами Комісії, які присутні на засіданні.

Протокол засідання Комісії в п'ятиденний строк з дня проведення засідання надсилається членам Комісії та Кабінету Міністрів України.

Член Комісії, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

13. Пропозиції та рекомендації Комісії можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить орган виконавчої влади відповідно до повноважень.

14. Організаційне забезпечення діяльності Комісії здійснюється Мін'юстом.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 19 вересня 2018 р. N 761

Київ

Про утворення Експертної групи з питань мовної політики

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Експертну групу з питань мовної політики у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Експертну групу з питань мовної політики, що додається.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

Інд. 73

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 19 вересня 2018 р. N 761

СКЛАД

Експертної групи з питань мовної політики

- Віце-прем'єр-міністр України, голова Експертної групи
- Міністр культури, перший заступник голови Експертної групи
- Заступник Міністра культури, заступник голови Експертної групи
- Генеральний директор директорату державної мовної політики Мінкультури, секретар Експертної групи
- Заступник Міністра освіти і науки
- Заступник Міністра молоді та спорту
- Заступник Міністра закордонних справ

Заступник Міністра фінансів
Державний секретар МПП
Перший заступник Голови Держкомтелерадіо
Голова Українського інституту національної пам'яті
Директор департаменту розвитку підприємництва та регуляторної політики Мінекономрозвитку
Заступник начальника управління "Н" СБУ (за згодою)
Директор Інституту мовознавства імені О. О. Потебні Національної академії наук (за згодою)
Директор Інституту української мови Національної академії наук (за згодою)
Директор Інституту літератури імені Т. Г. Шевченка Національної академії наук (за згодою)
Директор Українського мовно-інформаційного фонду Національної академії наук (за згодою)
Професор кафедри міжнародного права і спеціальних правових наук Національного університету "Києво-Могилянська академія" (за згодою)
Професор мовознавства Інституту славістики Віденського університету, президент Міжнародної асоціації українців (за згодою)
Старший науковий співробітник Інституту політичних і етнонаціональних досліджень імені І. Ф. Кураса Національної академії наук (за згодою)
Професор кафедри української мови Національного університету "Києво-Могилянська академія", провідний науковий співробітник Інституту української мови Національної академії наук (за згодою)
Член правління ПАТ "НСТУ" (за згодою)
Аналітик аналітичного центру Асоціації міст України (за згодою)
Народні депутати України (за згодою)
Експерти, громадські активісти, представники громадських об'єднань, у тому числі корінних народів і національних меншин (за згодою)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 19 вересня 2018 р. N 761

ПОЛОЖЕННЯ **про Експертну групу з питань мовної політики**

1. Експертна група з питань мовної політики (далі - експертна група) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України, який утворюється для вивчення проблемних питань, пов'язаних з реалізацією державної мовної політики.
2. Експертна група у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, указами Президента України, постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів

України та цим Положенням.

3. Основними завданнями експертної групи є:

- 1) проведення комплексного аналізу сучасної мовно-культурної ситуації в Україні;
- 2) розроблення критеріїв оцінки ефективності державної мовної політики і політики у сфері культури;
- 3) визначення механізмів моніторингу мовно-культурної ситуації на постійній основі;
- 4) підготовка пропозицій щодо:

визначення завдань і заходів, спрямованих на забезпечення всебічного розвитку і функціонування української мови як державної у всіх сферах суспільного життя, створення єдиного культурного простору України та збереження цілісності культури, а також обсягу їх фінансування;

формування та забезпечення реалізації державної мовної політики;

шляхів та механізмів розв'язання проблемних питань, що виникають під час реалізації державної мовної політики.

4. Експертна група відповідно до покладених на неї завдань:

- 1) проводить аналіз стану справ та причин виникнення проблем у процесі реалізації державної мовної політики;
- 2) вивчає результати діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій з питань, що належать до її компетенції;
- 3) проводить моніторинг стану виконання органами виконавчої влади покладених на них завдань;
- 4) бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів, державних стратегій та цільових програм з питань, що належать до її компетенції;
- 5) подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи рекомендації та пропозиції.

5. Експертна група має право:

- 1) отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;
- 2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також представників інститутів громадянського суспільства та незалежних експертів (за згодою);
- 3) організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів з питань, що належать до її компетенції.

6. Експертна група під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.

7. У разі необхідності експертна група у рамках своєї діяльності може утворювати робочі групи.

8. Посадовий склад експертної групи затверджує Кабінет Міністрів України.

9. Експертна група утворюється у складі голови, заступників голови, секретаря та її членів.

Голова експертної групи затверджує її персональний склад та вносить у разі потреби до нього зміни.

10. Формою роботи експертної групи є засідання, що проводяться за рішенням її голови.

Засідання експертної групи веде голова, а в разі його відсутності - заступник голови.

Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях експертної групи забезпечує її секретар.

Засідання експертної групи вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

11. На своїх засіданнях експертна група розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів експертної групи.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації оформлюються протоколом засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і надсилається усім членам експертної групи та Кабінетові Міністрів України.

Член експертної групи, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

12. Пропозиції та рекомендації експертної групи можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить орган виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

13. Організаційне, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності експертної ради здійснює Мінкультури.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 6 березня 2019 р. N 175

Київ

Деякі питання діяльності Національної ради з питань раннього втручання

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Національну раду з питань раннього втручання у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Національну раду з питань раннього втручання, що додається.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

Інд. 73

Додаток

до постанови Кабінету Міністрів України
від 6 березня 2019 р. N 175

СКЛАД

Національної ради з питань раннього втручання

Віце-прем'єр-міністр України, голова Національної ради

Заступник Міністра соціальної політики, заступник голови Національної ради

Заступник Міністра охорони здоров'я, заступник голови Національної ради

Заступник директора департаменту організаційної роботи та взаємодії з органами державної влади - начальник відділу організаційної та інформаційно-аналітичної роботи Мінсоцполітики, секретар Національної ради

Заступник Міністра освіти і науки

Заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства

Заступник Міністра фінансів

Директор Фонду соціального захисту інвалідів

Перший заступник директора Департаменту гуманітарної та соціальної політики, начальник Управління соціальної політики Секретаріату Кабінету Міністрів України

Представник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (за згодою)

Уповноважений Президента України з прав людей з інвалідністю (за згодою)

Заступники голів облдержадміністрацій областей, які беруть участь у реалізації пілотного проекту "Створення системи надання послуг раннього втручання для забезпечення розвитку дитини, збереження її здоров'я та життя"

Представники всеукраїнських громадських об'єднань, діяльність яких спрямовується на соціальний захист осіб з інвалідністю (за згодою)

Представник Фондації SOFT Tulip (за згодою)

Член правління Європейської асоціації раннього втручання "Eurluaid" (за згодою)

Представник Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні (за згодою)

Генеральний директор директорату соціальних послуг та інтеграції Мінсоцполітики

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 6 березня 2019 р. N 175

ПОЛОЖЕННЯ

про Національну раду з питань раннього втручання

1. Національна рада з питань раннього втручання (далі - Національна рада) є тимчасовим консультативним органом Кабінету Міністрів України, утвореним з метою підготовки пропозицій з питань формування та реалізації державної політики щодо запровадження, функціонування, розвитку в Україні системи раннього втручання, спрямованої на захист дітей раннього віку з порушеннями розвитку або ризиком виникнення таких порушень, підтримку батьків, законних представників таких дітей і забезпечення найкращих інтересів дитини (далі - державна політика з питань раннього втручання).

2. Національна рада у своїй діяльності керується Конвенцією ООН про права дитини, Конвенцією ООН про права осіб з інвалідністю, Конституцією та законами України, постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами, а також цим Положенням.

3. Основними завданнями Національної ради є:

1) сприяння забезпеченню координації дій органів виконавчої влади та міжнародних партнерів з питань раннього втручання (за згодою);

2) підготовка пропозицій щодо формування та реалізації державної політики з питань раннього втручання.

4. Національна рада відповідно до визначених цим Положенням завдань:

1) проводить аналіз стану справ та причин виникнення проблем у процесі реалізації державної політики з питань

раннього втручання.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів Національної ради шляхом відкритого голосування. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і надсилається усім членам Національної ради та Кабінетові Міністрів України.

Член Національної ради, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

12. Пропозиції та рекомендації з питань раннього втручання Національної ради можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить орган виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

13. Про свою діяльність, схвалені пропозиції та рекомендації з питань раннього втручання Національна рада систематично інформує громадськість у засобах масової інформації та на веб-сайті "Раннє втручання" (<http://rvua.com.ua/>).

14. Організаційне, інформаційне, технічне забезпечення діяльності Національної ради здійснює Мінсоцполітики.

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 29 травня 1995 р. N 366

Київ

Про Програму правової освіти населення України

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України

від 28 грудня 2001 року N 1787,

від 17 липня 2003 року N 1106,

від 27 серпня 2004 року N 1127,

від 9 червня 2011 року N 627,

від 1 серпня 2013 року N 523

(Зміни до цієї постанови, передбачені пунктом 5 змін, затверджених
постановою Кабінету Міністрів України від 7 серпня 2013 року N 538,
внесені не будуть у зв'язку з некоректністю змін)

З метою подальшого розвитку в державі правової освіти та виховання громадян в дусі поваги до Закону і прав людини
Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Пункт 1 втратив чинність

(зі ідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 28.12.2001 р. N 1787)

2. Затвердити Положення про Всеукраїнську міжвідомчу координаційно-методичну раду з правової освіти населення
(додається).

3. Міністерствам та іншим центральним органам державної виконавчої влади, Уряду Автономної Республіки Крим,
облвиконкомам, Київському та Севастопольському міськвиконкомам протягом першого півріччя 1995 року розробити конкретні
заходи, спрямовані на практичну реалізацію програми правової освіти населення України.

4. Установити, що координацію діяльності міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади,
підприємств, установ та організацій, а також методичне забезпечення щодо правової освіти населення здійснює Міністерство
юстиції.

5. Пункт 5 втратив чинність

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 28.12.2001 р. N 1787)

6. У зв'язку із значним зростанням обсягу робіт, пов'язаних із забезпеченням координаційно-методичної діяльності щодо правової освіти населення в органах юстиції, підпорядкованих Міністерству юстиції, збільшити граничну чисельність працівників Головного управління юстиції Автономної Республіки Крим, управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі на 35 одиниць.

7. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Ради Міністрів Української РСР від 29 червня 1990 р. N 143 "Про заходи щодо організації юридичного всеобучу в Українській РСР".

**Виконуючий обов'язки
Прем'єр-міністра України
Міністр
Кабінету Міністрів України**

**Є. МАРЧУК
В. ПУСТОВОЙТЕНКО**

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 травня 1995 р. N 366

ПРОГРАМА ПРАВОВОЇ ОСВІТИ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

Програма втратила чинність
(згідно з постановою Кабінету Міністрів України
від 28 грудня 2001 року N 1787)

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 травня 1995 р. N 366
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 9 червня 2011 р. N 627)

ПОЛОЖЕННЯ

про Всеукраїнську міжвідомчу координаційно-методичну раду з правової освіти населення

1. Всеукраїнська міжвідомча координаційно-методична рада з правової освіти населення (далі - Рада) утворюється для забезпечення взаємодії органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, навчальних закладів та закладів культури, наукових установ, видавництва та видавничих організацій, засобів масової інформації у сфері правової освіти населення, а також надання відповідної методичної допомоги.

Рада у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

2. Основними завданнями Ради є:

розроблення пропозицій щодо координації діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, навчальних закладів та закладів культури, наукових установ, видавництва та видавничих організацій, засобів масової інформації у сфері правової освіти населення;

підготовка пропозицій щодо визначення шляхів, механізмів та способів вирішення проблемних питань правової освіти населення;

сприяння підвищенню ефективності діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, навчальних закладів та закладів культури, наукових установ, видавництва та видавничих організацій, засобів масової інформації та удосконалення нормативно-правових актів з питань правової освіти населення;

надання методичної допомоги органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування, об'єднанням громадян, навчальним закладам та закладам культури, науковим установам, видавництвам та видавничим організаціям, засобам масової інформації щодо організації заходів, спрямованих на підвищення правосвідомості та правової культури населення;

розроблення пропозицій (рекомендацій) щодо удосконалення правової навчально-виховної роботи;

поширення позитивного досвіду з питань правової освіти населення.

3. Рада відповідно до покладених на неї завдань:

аналізує стан справ та причини виникнення проблем у сфері правової освіти населення;

проводить моніторинг стану виконання органами виконавчої влади покладених на них завдань з правової освіти населення;

вивчає стан роботи з питань організації правової освіти населення органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, навчальними закладами та закладами культури, підприємствами, установами та організаціями, засобами масової інформації;

аналізує стан правової навчально-виховної роботи;

заслуховує на своїх засіданнях інформацію про актуальні питання правової освіти (зокрема, про результати вивчення стану діяльності з правової освіти населення, аналізу соціологічних досліджень, опитувань громадян, оглядів-конкурсів, стану підготовки викладачів правових дисциплін та видання підручників і посібників з правознавства), а також повідомлення членів Ради та інших осіб про результати роботи з правового навчання і виховання;

надає всебічну допомогу в організації роботи відповідних координаційно-методичних рад в Автономній Республіці Крим, областях, м. Києві і Севастополі, заслуховує звіти про виконану роботу, проводить семінари, інші навчально-методичні заходи з метою підвищення кваліфікації керівників та членів рад;

бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань правової освіти населення.

4. Рада відповідно до покладених на неї завдань має право:

отримувати в установленому порядку від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

залучати до участі у своїй роботі представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій за погодженням з їх керівниками, а також незалежних експертів (за згодою);

утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові групи;

організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів.

5. Раду очолює голова, який за посадою є Міністром юстиції.

До складу Ради входять представники Мін'юсту, МОН, Міністерства молоді та спорту, МВС, Мінкультури, Мінсоцполітики, Мінагрополітики, Мінрегіону, Держкомтелерадіо, Антимонопольного комітету, Держпраці, Держспоживінспекції, а також за згодою заступник директора Інституту держави і права імені В. М. Корецького Національної академії наук, головний редактор журналу "Бюлетень Міністерства юстиції України", голова правління товариства "Знання".

(абзац другий пункту 5 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 01.08.2013 р. N 523)

У разі необхідності до складу Ради за рішенням її голови можуть бути включені представники інших центральних органів виконавчої влади, установ та організацій за згодою їх керівників.

6. Персональний склад Ради затверджується її головою за погодженням з керівниками відповідних центральних органів виконавчої влади та організацій, представники яких входять до складу Ради.

Голова Ради визначає із числа членів Ради заступників голови та відповідального секретаря.

7. До участі в роботі Ради можуть залучатися в установленому законодавством порядку представники громадських об'єднань, статутами яких передбачено їх участь у правовій освіті населення.

(пункт 7 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 01.08.2013 р. N 523)

8. Голова, заступники голови, члени Ради працюють на громадських засадах.

9. Відповідальний секретар Ради забезпечує організацію діяльності Ради, розробляє проекти планів її роботи, проекти рекомендацій та інших документів, необхідних для провадження Радою діяльності, залучає до цієї роботи членів Ради, контролює хід виконання прийнятих Радою документів.

10. Рада організовує свою роботу відповідно до затвердженого нею річного плану.

Організаційною формою роботи Ради є засідання, що проводяться у разі потреби, але не рідше ніж один раз на півріччя.

Рада правоможна приймати рішення, якщо на засіданні присутні більш як половина її членів.

Рішення Ради приймаються більшістю голосів присутніх на засіданні членів Ради.

Рада приймає рішення у формі рекомендацій, які є обов'язковими для розгляду.

Рішення Ради підписуються її головою.

У разі потреби можуть проводитися виїзні засідання Ради.

11. Члени Ради під час виконання доручень Ради вивчають стан правової освіти, ознайомлюються з необхідною документацією, беруть участь у підготовці рекомендацій Ради, інформують керівництво представлених ними центральних органів виконавчої влади та організацій про роботу Ради, вносять пропозиції щодо реалізації прийнятих нею рішень.

12. Організаційно-технічне забезпечення роботи Ради здійснюється Мін'юстом.

13. Інформація про діяльність Ради висвітлюється у засобах масової інформації.

(Положення із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 28.12.2001 р. N 1787, від 17.07.2003 р. N 1106, від 27.08.2004 р. N 1127,

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 1 квітня 2014 р. N 105

Київ

Про утворення Експертно-аналітичної ради з питань участі держави у статутному капіталі банків

Із змінами і доповненнями, внесеними
розпорядженнями Кабінету Міністрів України
від 10 вересня 2014 року N 825-р,
від 24 грудня 2014 року N 1258-р,
від 25 листопада 2015 року N 1226-р,
від 1 червня 2016 року N 409-р,
від 31 травня 2017 року N 485-р

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Експертно-аналітичну раду з питань участі держави у статутному капіталі банків у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Експертно-аналітичну раду з питань участі держави у статутному капіталі банків, що додається.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 70

Додаток

до постанови Кабінету Міністрів України
від 1 квітня 2014 р. N 105

СКЛАД

Експертно-аналітичної ради з питань участі держави у статутному капіталі банків

ДАНИЛЮК Олександр Олександрович	- Міністр фінансів, голова Ради
БУЦ Юрій Богданович	- заступник Міністра фінансів з питань європейської інтеграції
ВОРУШИЛІН Костянтин Миколайович	- директор - розпорядник Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (за згодою)
ГЕЛЕТІЙ Юрій Ігорович	- директор департаменту фінансової політики Міністерства фінансів
ГОНГАРЕВА Валерія Олексіївна	- Голова Національного банку, заступник голови Ради (за згодою)
КЛАДІЄВ Володимир Миколайович	- координатор Групи координаторів Координаційного центру забезпечення взаємодії з Кабінетом Міністрів України (за згодою)
МАРКАРОВА Оксана Сергіївна	- перший заступник Міністра фінансів
РОЖКОВА Катерина Вікторівна	- заступник Голови Національного банку (за згодою)
РУБАН Наталія Іванівна	- директор департаменту аудиту Державної фіскальної служби
СМОЛІЙ Яков Васильович	- перший заступник Голови Національного банку (за згодою)
ТІТАРЧУК Михайло Іванович	- заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

(склад із змінами, внесеними згідно з розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 р. N 825-р, від 24.12.2014 р. N 1258-р, від 25.11.2015 р. N 1226-р, від 01.06.2016 р. N 409-р, від 31.05.2017 р. N 485-р)

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 1 квітня 2014 р. N 105

ПОЛОЖЕННЯ

про Експертно-аналітичну раду з питань участі держави у статутному капіталі банків

1. Експертно-аналітична рада з питань участі держави у статутному капіталі банків (далі - Рада) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України.

2. У своїй діяльності Рада керується Конституцією і законами України, а також указами Президента України і постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів

України та цим Положенням.

3. Основними завданнями Ради є підготовка рекомендацій і пропозицій щодо можливої участі держави у статутному капіталі банків шляхом придбання акцій банків в обмін на облігації внутрішньої державної позики.

4. Рада відповідно до покладеного на неї завдання:

визначає критерії до банків, відповідність яким може бути підставою для участі держави у їх статутному капіталі;

проводить аналіз пропозицій Мінфіну щодо можливої участі держави у статутному капіталі банків, розміру частки держави в їх статутному капіталі;

розробляє пропозиції і рекомендації щодо можливої участі держави у статутному капіталі банків за результатами розгляду пропозицій Мінфіну;

подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи рекомендації та пропозиції.

5. Рада має право:

1) отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за згодою).

6. Рада під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.

7. Раду очолює голова, який має заступника.

8. Формою роботи Ради є засідання, що проводяться у разі потреби.

Засідання Ради проводить голова, а у разі його відсутності - заступник голови.

Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях Ради забезпечує її секретар. Секретар Ради призначається на її першому засіданні.

Засідання Ради вважається правоможним, якщо на ньому присутні дві третини її членів.

9. На своїх засіданнях Рада розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів Ради.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і надсилається усім членам Ради.

Член Ради, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

10. Пропозиції та рекомендації Ради можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить Мінфін.

11. Організаційне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Ради здійснює Мінфін.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 8 вересня 2005 р. N 875

Київ

Про утворення Комісії з питань погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України
від 22 листопада 2005 року N 1110,
від 15 лютого 2006 року N 147,
від 4 жовтня 2006 року N 1379,
від 8 грудня 2006 року N 1694,
від 12 серпня 2009 року N 863,
від 5 червня 2013 року N 399,
від 13 серпня 2014 року N 380

(У назві та тексті постанови слова "заробітної плати, пенсій," замінено
словами "заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій," згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2009 року N 863)

З метою здійснення контролю за своєчасністю виплати заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Комісію з питань погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат у складі згідно з додатком.

(пункт 1 із змінами, внесеними згідно з постановами
Кабінету Міністрів України від 22.11.2005 р. N 1110,
від 15.02.2006 р. N 147,
від 08.12.2006 р. N 1694,
від 12.08.2009 р. N 863,
від 05.06.2013 р. N 399,
у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 13.08.2014 р. N 380)

2. Затвердити Положення про Комісію з питань погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення),

пенсій, стипендій та інших соціальних виплат, що додається.

Прем'єр-міністр України

Ю. ТИМОШЕНКО

Інд. 26

Додаток

до постанови Кабінету Міністрів України
від 8 вересня 2005 р. N 875

(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 13 серпня 2014 р. N 380)

СКЛАД

Комісії з питань погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат

Міністр соціальної політики, голова Комісії

Заступник Міністра соціальної політики, заступник голови Комісії

Заступник Міністра фінансів, заступник голови Комісії

Заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

Заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства

Заступник Міністра аграрної політики та продовольства

Заступник Міністра юстиції

Заступник Міністра охорони здоров'я

Заступник Міністра освіти і науки

Заступник Міністра інфраструктури

Заступник Міністра внутрішніх справ

Заступник Міністра екології та природних ресурсів

Заступник Міністра енергетики та вугільної промисловості

Заступник Міністра промислової політики

Заступник Голови ДФС

Заступник Голови Держфінінспекції

Заступник Голови Держстату

Заступник Голови Фонду державного майна

Заступник Голови Держпраці

Заступник Голови ДСНС

Заступник Голови ДВС

Заступник Голови правління Пенсійного фонду України

Заступник генерального директора Державного концерну "Укроборонпром"

Перший заступник (заступник) керівника Спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні (за згодою)

Заступник керівника Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні (за згодою)

Президент Спілки орендарів і підприємців України (за згодою).

(постанову доповнено додатком згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. N 380)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 8 вересня 2005 р. N 875

(у редакції постанови Кабінету Міністрів України

від 12 серпня 2009 р. N 863)

ПОЛОЖЕННЯ

про Комісію з питань погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат

1. Комісія з питань погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат (далі - Комісія) є тимчасовим дорадчим органом, утвореним Кабінетом Міністрів України для здійснення своїх повноважень з питань, пов'язаних із своєчасною виплатою та погашенням заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат.
2. Комісія у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.
3. Основними завданнями Комісії є:
 - 1) сприяння забезпеченню координації дій органів виконавчої влади з питань, пов'язаних із своєчасною виплатою та погашенням заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат;
 - 2) координація діяльності тимчасових комісій з питань погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат (далі - тимчасові комісії), утворених міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими, районними держадміністраціями;
 - 3) підготовка пропозицій щодо визначення шляхів, механізмів і способів вирішення проблемних питань погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат і підвищення ефективності діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади, удосконалення нормативно-правової бази у зазначеній сфері.

4. Комісія відповідно до покладених на неї завдань:

- 1) проводить аналіз стану справ та причин виникнення проблем з погашенням заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат та вивчає результати діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, пов'язаної з розв'язанням зазначених проблем;
- 2) координує діяльність тимчасових комісій, пов'язану з виконанням завдань з погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат і запобігання її виникненню;
- 3) бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань, що належать до її компетенції;
- 4) подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї діяльності рекомендації та пропозиції, спрямовані на погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат;
- 5) забезпечує періодичне висвітлення у засобах масової інформації стану справ з погашенням заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат.

5. Комісія має право:

- 1) отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;
- 2) запрошувати на свої засідання керівників центральних і місцевих органів виконавчої влади, тимчасових комісій, підприємств, установ, організацій та інших працівників (за погодженням з їх керівниками) для розгляду питань погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат;
- 3) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, тимчасових комісій, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за згодою);
- 4) утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань тимчасові робочі групи;
- 5) подавати пропозиції відповідним органам державної влади щодо здійснення контролю за дотриманням законодавства про оплату праці.

6. Комісія під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.

7. Посадовий склад Комісії затверджує Кабінет Міністрів України.

Персональний склад Комісії затверджує її голова.

Голова Комісії має право в разі потреби вносити зміни до її персонального складу та призначати секретаря Комісії.

(пункт 7 із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 05.06.2013 р. N 399,
у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 13.08.2014 р. N 380)

8. Формою роботи Комісії є засідання, що проводяться один раз на два місяці за рішенням її голови.

(абзац перший пункту 8 із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. N 380)

Засідання Комісії веде голова, а у разі його відсутності - один із заступників голови.

Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях Комісії забезпечує її секретар.

Засідання Комісії вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

У разі коли член Комісії з об'єктивних причин не може бути присутнім на засіданні, керівник відповідного центрального органу виконавчої влади за попереднім погодженням з головою Комісії направляє на засідання іншого свого заступника з правом брати участь у голосуванні.

(пункт 8 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. N 380)

9. На своїх засіданнях Комісія розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів Комісії.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і надсилається усім членам Комісії та Кабінетові Міністрів України.

Член Комісії, який не підтримує пропозиції та рекомендації, може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

10. Пропозиції та рекомендації Комісії можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проєкт якого вносить орган виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

У випадках, передбачених законом, Комісія може приймати рішення, обов'язкові для виконання органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, іншими державними органами, підприємствами, установами, організаціями та громадянами.

11. Комісія має бланк із своїм найменуванням.

12. Організаційне, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності Комісії здійснює Мінсоцполітики.

(пункт 12 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2013 р. N 399)

(Положення із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.2006 р. N 1379, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 12.08.2009 р. N 863)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 23 липня 2014 р. N 278

Київ

Про утворення Комітету з питань застосування санкцій до осіб, що підтримують і фінансують тероризм в Україні

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 серпня 2014 року N 301

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Комітет з питань застосування санкцій до осіб, що підтримують і фінансують тероризм в Україні, у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Комітет з питань застосування санкцій до осіб, що підтримують і фінансують тероризм в Україні, що додається.
3. Комітету з питань застосування санкцій до осіб, що підтримують і фінансують тероризм в Україні, підготувати та подати Кабінетові Міністрів України у тижневий строк пропозиції до переліку персональних та секторальних (галузевих) санкцій щодо осіб, які підтримують і фінансують тероризм в Україні, сприяють збройній агресії Російської Федерації.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 70

СКЛАД

Комітету з питань застосування санкцій до осіб, що підтримують і фінансують тероризм в Україні

Міністр закордонних справ, співголова Комітету

Міністр юстиції, співголова Комітету

Міністр внутрішніх справ, співголова Комітету

Заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі - керівник апарату

Заступник Міністра фінансів

Позицію виключено

Заступник Міністра аграрної політики та продсвољства

Заступник Міністра екології та природних ресурсів

Заступник Міністра енергетики та вугільної промисловості

Заступник Міністра інфраструктури

Заступник Міністра культури

Заступник Міністра молоді та спорту

Заступник Міністра оборони

Заступник Міністра освіти і науки

Заступник Міністра охорони здоров'я

Заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства

Заступник Міністра соціальної політики

Голова ДКА

Голова Держфінмоніторингу

Голова ДФС

Голова Держекспортконтролю

Голова Держприкордонслужби

Голова Держспецзв'язку

Голова Служби зовнішньої розвідки

Заступник Голови СБУ

Начальник Управління державної охорони

Заступник Голови Національного банку (за згодою)

Заступник Генерального прокурора України (за згодою)

Начальник Головного управління розвідки Міноборони

Генеральний директор Державного концерну "Укроборонпром" (за згодою)

(додаток із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 04.08.2014 р. N 301)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 23 липня 2014 р. N 278

ПОЛОЖЕННЯ

про Комітет з питань застосування санкцій до осіб, що підтримують і фінансують тероризм в Україні

1. Комітет з питань застосування санкцій до осіб, що підтримують і фінансують тероризм в Україні (далі - Комітет), є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України.

2. Комітет у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

3. Основними завданнями Комітету є:

1) проведення аналізу та вивчення стану справ з питання запровадження та удосконалення процедури застосування персональних санкцій до іноземців, зокрема громадян Російської Федерації, що підтримують і фінансують тероризм в Україні, сприяють збройній агресії Російської Федерації, окупації Автономної Республіки Крим;

2) підготовка пропозицій щодо:

визначення переліку підприємств, установ та організацій іноземних держав, зокрема Російської Федерації, які безпосередньо або опосередковано фінансують тероризм в Україні, сприяють збройній агресії Російської Федерації, окупації Автономної Республіки Крим, причетні до створення незаконних збройних формувань на території України, застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів чи інших дій, які призвели до створення небезпеки для життя чи здоров'я людей або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків;

визначення критеріїв, за якими до підприємств, установ та організацій іноземних держав, зокрема Російської Федерації, які безпосередньо або опосередковано фінансують тероризм в Україні, сприяють збройній агресії Російської Федерації, окупації Автономної Республіки Крим, причетні до створення незаконних збройних формувань на території України, застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів чи інших дій, які призвели до створення небезпеки для життя чи здоров'я людей або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків, та іноземців, що підтримують і фінансують тероризм в Україні, сприяють збройній агресії Російської Федерації, окупації Автономної Республіки Крим, застосовуватимуться відповідні санкції;

виконання зобов'язань за Міжнародною конвенцією про боротьбу з фінансуванням тероризму, Європейською конвенцією про боротьбу з тероризмом, Міжнародною конвенцією про боротьбу з бомбовим тероризмом;

вжиття заходів для притягнення юридичних осіб, які розміщуються на території України або засновані згідно із законами України, до відповідальності в разі фінансування тероризму в Україні;

3) сприяння забезпеченню координації діяльності центральних органів виконавчої влади щодо зупинення фінансування тероризму в Україні.

4. Комітет відповідно до покладених на нього завдань:

1) проводить аналіз та готує рекомендації і пропозиції щодо можливості застосування персональних санкцій до іноземців, зокрема громадян Російської Федерації, які підтримують і фінансують тероризм в Україні, сприяють збройній агресії Російської Федерації, окупації Автономної Республіки Крим;

2) вивчає стан справ щодо підтримки і фінансування тероризму в Україні з метою складення переліку підприємств, установ та організацій іноземних держав, зокрема Російської Федерації, які здійснюють безпосереднє або опосередковане фінансування тероризму в Україні, а також тих, що сприяють збройній агресії Російської Федерації, окупації Автономної Республіки Крим, з метою застосування до них секторальних (галузевих) санкцій;

3) узагальнює перелік осіб, причетних до фінансування тероризму в Україні, сприяння збройній агресії Російської Федерації, окупації Автономної Республіки Крим, створення незаконних збройних формувань на території України, застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів чи інших дій, які призвели до створення небезпеки для життя чи здоров'я людей або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків;

4) вивчає досвід іноземних держав щодо застосування персональних, секторальних (галузевих) санкцій до осіб, що підтримують і фінансують тероризм;

5) бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань, що належать до його компетенції;

6) подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи рекомендації та пропозиції.

5. Комітет має право:

1) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також міжнародних експертів (за згодою);

2) проводити консультації з іноземними державами, які мають досвід застосування персональних, секторальних (галузевих) санкцій до осіб, що підтримують і фінансують тероризм;

3) утворювати в разі потреби для виконання покладених на нього завдань постійні або тимчасові робочі групи;

4) отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на нього завдань;

5) організовувати проведення конференцій, нарад та інших заходів.

6. Комітет під час виконання покладених на нього завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.

7. Посадовий склад Комітету затверджується Кабінетом Міністрів України.

Комітет очолюють два співголови, якими за посадою є Міністр закордонних справ і Міністр юстиції.

Співголови Комітету затверджують персональний склад Комітету та в разі потреби вносять до нього зміни.

8. Формою роботи Комітету є засідання, які проводяться за рішенням його співголови.

Засідання Комітету веде співголова.

Засідання Комітету є правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина його членів.

9. На своїх засіданнях Комітет готує пропозиції і рекомендації з питань, що належать до його компетенції.

Пропозиції і рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосували більш як половина присутніх на засіданні членів Комітету.

Член Комітету, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

10. Пропозиції і рекомендації Комітету оформлюються протоколом, який підписує головуючий на засіданні.

11. Пропозиції та рекомендації Комітету можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить орган виконавчої влади відповідно до компетенції.

12. Організаційне, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності Комітету здійснюють МЗС, Мін'юст і МВС.

(пункт 12 із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 04.08.2014 р. N 301)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 21 жовтня 2015 р. N 873

Київ

Про утворення конкурсної комісії з обрання постачальника "останньої надії"

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 листопада 2015 року N 1007

Відповідно до частини першої статті 15 Закону України "Про ринок природного газу" Кабінет Міністрів України
постановляє:

1. Утворити конкурсну комісію з обрання постачальника "останньої надії" у складі згідно з додатком.

(на часткову зміну пункту 1 затверджено новий склад конкурсної комісії
згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25.11.2015 р. N 1007)

2. Затвердити Положення про конкурсну комісію з обрання постачальника "останньої надії", що додається.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 21

Додаток

до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 жовтня 2015 р. N 873

(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 25 листопада 2015 р. N 1007)

СКЛАД

конкурсної комісії з обрання постачальника "останньої надії"

Міністр енергетики та вугільної промисловості, голова конкурсної комісії

Голова НКРЕКП, заступник голови конкурсної комісії (за згодою)

заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

заступник Міністра фінансів

заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства

Голова Антимонопольного комітету

(склад у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 25.11.2015 р. N 1007)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 21 жовтня 2015 р. N 873

ПОЛОЖЕННЯ

про конкурсну комісію з обрання постачальника "останньої надії"

1. Конкурсна комісія з обрання постачальника "останньої надії" (далі - комісія) є тимчасово діючим органом, утвореним для вирішення питань з організації та проведення конкурсу з обрання постачальника "останньої надії".

2. Комісія у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

3. Посадовий склад комісії затверджує Кабінет Міністрів України.

Головою комісії є Міністр енергетики та вугільної промисловості.

Абзац третій пункту 3 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 25.11.2015 р. N 1007)

Абзац четвертий пункту 3 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 25.11.2015 р. N 1007)

4. Формою роботи комісії є засідання, що проводяться за рішенням її голови.

Засідання комісії веде її голова, а за його відсутності - заступник голови або за дорученням голови інший член комісії.

5. Повідомлення про проведення засідання, порядок денний засідання, а також матеріали з питань порядку денного надсилаються членам комісії не пізніше ніж за три робочих дні до дати його проведення.

6. Засідання комісії вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

7. Рішення комісії приймається більшістю голосів її членів.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

8. Пропозиції комісії фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні і надсилається всім членам комісії.

9. Голова комісії звітує перед Кабінетом Міністрів України щодо результатів її роботи, представляє протоколи засідань та інші матеріали на засіданні Кабінету Міністрів України.

10. Конкурс з обрання постачальника "останньої надії" проводиться комісією відповідно до Порядку проведення конкурсу з визначення постачальника "останньої надії", затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2015 р. N 809 (Офіційний вісник України, 2015 р., N 82, ст. 2709).

11. Інформаційне, організаційне, матеріальне та інше забезпечення діяльності комісії здійснює Міненерговугілля.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 26 жовтня 2011 р. N 1112

Київ

Про утворення Консультативної ради з питань поліпшення соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановою Кабінету Міністрів України
від 5 червня 2013 року N 399

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Консультативну раду з питань поліпшення соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Консультативну раду з питань поліпшення соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 70

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 26 жовтня 2011 р. N 1112

СКЛАД

Консультативної ради з питань поліпшення соціального захисту громадян, які

постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Міністр соціальної політики, голова Ради

Заступник Міністра соціальної політики, заступник голови Ради

Заступник Міністра фінансів

Перший заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

Заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства - керівник апарату

Директор департаменту конституційного, адміністративного та соціального законодавства Мін'юсту

Голова Державного агентства з управління зоною відчуження

Заступник Міністра інфраструктури - керівник апарату

Заступник Голови правління Пенсійного фонду України

Керівники громадських організацій, статутна діяльність яких пов'язана з питаннями поліпшення соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (за згодою)

(додаток із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 05.06.2013 р. N 399)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 26 жовтня 2011 р. N 1112

Положення

про Консультативну раду з питань поліпшення соціального захисту громадян, які

постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

1. Консультативна рада з питань поліпшення соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (далі - Консультативна рада) є тимчасовим консультативним органом Кабінету Міністрів України, утвореним з метою підготовки пропозицій щодо вирішення питань соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

2. Консультативна рада у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

3. Основними завданнями Консультативної ради є:

проведення аналізу стану виконання законодавства з питань соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

підготовка пропозицій щодо реалізації державної політики стосовно поліпшення соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, удосконалення законодавства із зазначених питань.

4. Консультативна рада відповідно до покладених на неї завдань:

1) проводить аналіз причин виникнення проблем у процесі реалізації державної політики щодо поліпшення соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

2) бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

3) розглядає питання щодо можливості залучення додаткових надходжень до бюджетів усіх рівнів та бюджету Пенсійного фонду України;

4) вносить на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції з питань, що належать до її компетенції.

5. Консультативна рада має право:

залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за згодою);

утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові робочі групи;

отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для провадження своєї діяльності;

організувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів.

6. Консультативна рада під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.

7. Персональний склад Консультативної ради затверджує її голова.

8. Формою роботи Консультативної ради є засідання, які проводяться не рідше ніж один раз на квартал.

Рішення про проведення засідання приймає голова Консультативної ради.

Порядок денний роботи Консультативної ради формується секретарем відповідно до пропозицій її членів та схвалюється головою Консультативної ради.

Повідомлення про проведення засідання та його порядок денний надсилаються членам Консультативної ради не пізніше ніж за п'ять робочих днів до дати його проведення.

Засідання Консультативної ради проводить її голова, а у разі його відсутності - заступник голови.

Засідання Консультативної ради є правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

9. На своїх засіданнях Консультативна рада розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів Консультативної ради.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і надсилається усім членам Консультативної ради та Кабінетові Міністрів України.

Член Консультативної ради, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

10. Пропозиції та рекомендації Консультативної ради можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить орган виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

11. Організаційне, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності Консультативної ради здійснює Мінсоцполітики.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 16 листопада 2016 р. N 830

Київ

Про утворення Координаційного комітету з пошуку і рятування на морі

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 серпня 2018 року N 719

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Координаційний комітет з пошуку і рятування на морі у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Координаційний комітет з пошуку і рятування на морі, що додається.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

Інд. 21

Додаток

до постанови Кабінету Міністрів України
від 16 листопада 2016 р. N 830

СКЛАД

Координаційного комітету з пошуку і рятування на морі

Міністр інфраструктури, голова Комітету

Заступник Міністра інфраструктури (відповідно до розподілу функціональних обов'язків), заступник голови Комітету

Заступник директора казенного підприємства "Морська пошуково-рятувальна служба", секретар Комітету (за згодою)

Заступник Міністра закордонних справ (відповідно до розподілу функціональних обов'язків)

Заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі (відповідно до розподілу функціональних обов'язків)

Заступник Міністра охорони здоров'я (відповідно до розподілу функціональних обов'язків)

Представник Мінфіну

Голова Морської адміністрації

Голова Держприкордонслужби

Голова ДСНС

Голова Держрибагентства

Командувач Військово-Морських Сил Збройних Сил

Директор департаменту морського та річкового транспорту Мінінфраструктури

Генеральний директор Директорату з безпеки на транспорті Мінінфраструктури

Директор казенного підприємства "Морська пошуково-рятувальна служба" (за згодою)

(додаток із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 22.08.2018 р. N 719)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 16 листопада 2016 р. N 830

ПОЛОЖЕННЯ

про Координаційний комітет з пошуку і рятування на морі

1. Координаційний комітет з пошуку і рятування на морі (далі - Комітет) є тимчасовим міжвідомчим дорадчим органом Кабінету Міністрів України.

Комітет утворюється з метою забезпечення узгодження дій центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій з питань, пов'язаних з функціонуванням та розвитком системи пошуку і рятування в морському пошуково-рятувальному районі України.

2. Комітет у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

3. Комітет провадить свою діяльність у взаємодії із заінтересованими органами державної влади і органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, діяльність яких пов'язана з функціонуванням системи пошуку і рятування в морському пошуково-рятувальному районі України.

4. Основними завданнями Комітету є:

1) сприяння забезпеченню координації дій органів виконавчої влади з питань, що належать до його компетенції;

2) підготовка пропозицій щодо забезпечення функціонування та розвитку системи пошуку і рятування в морському пошуково-рятувальному районі України, зокрема щодо підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади, удосконалення нормативно-правової бази з відповідних питань;

3) визначення шляхів, механізмів і способів вирішення проблемних питань, пов'язаних з функціонуванням та розвитком системи пошуку і рятування в морському пошуково-рятувальному районі України.

5. Комітет відповідно до покладених на нього завдань:

1) проводить аналіз стану справ та причин виникнення проблем у процесі функціонування та розвитку системи пошуку і рятування в морському пошуково-рятувальному районі України;

2) проводить аналіз інформації, отриманої від органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, що залучаються до пошуку і рятування на морі;

3) бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань, що належать до його компетенції;

4) подає в установленому порядку Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи рекомендації та пропозиції.

6. Комітет має право:

1) отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на нього завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за згодою);

3) утворювати в разі потреби для виконання покладених на нього завдань постійні або тимчасові робочі групи.

7. До складу Комітету входять голова, заступник голови, представники центральних і місцевих органів виконавчої влади (за погодженням з їх керівниками), а також за згодою представники підприємств, установ та організацій, діяльність яких пов'язана із функціонуванням системи пошуку і рятування на морі.

8. Комітет провадить свою діяльність відповідно до щорічного плану роботи, прийнятого на засіданні Комітету.

9. Головою Комітету є Міністр інфраструктури.

Голова Комітету:

організовує роботу Комітету;

затверджує персональний склад Комітету;

затверджує щорічні плани роботи Комітету;

звітує про результати діяльності Комітету перед Кабінетом Міністрів України.

10. Засідання Комітету проводяться відповідно до щорічного плану, а також у разі потреби - за рішенням його голови. Засідання проводить голова Комітету, а в разі його відсутності - заступник голови.

Засідання Комітету вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина його членів.

Члени Комітету беруть участь у його засіданнях без права заміни. У разі відсутності на засіданні Комітету з поважних причин член Комітету має право висловити свою думку стосовно питань, що розглядаються, у письмовому вигляді.

На своїх засіданнях Комітет розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до його компетенції.

11. Підготовка матеріалів до засідання Комітету здійснюється секретарем відповідно до щорічного плану роботи Комітету, а також попередніх рішень Комітету за участю його членів.

12. Пропозиції та рекомендації Комітету приймаються більшістю голосів присутніх на засіданні членів Комітету. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і надсилається усім членам Комітету та Кабінетові Міністрів України.

Пропозиції та рекомендації Комітету можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить в установленому порядку центральний орган виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

13. Організаційно-технічне забезпечення діяльності Комітету здійснює Мінінфраструктури за участю казенного підприємства "Морська пошуково-рятувальна служба".

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 1 серпня 2011 р. N 885

Київ

Про утворення Координаційної ради з питань розвитку козацтва в Україні

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановою Кабінету Міністрів України
від 5 серпня 2015 року N 564

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Координаційну раду з питань розвитку козацтва в Україні у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Координаційну раду з питань розвитку козацтва в Україні, що додається.
3. Визнати такими, що втратили чинність:

розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 жовтня 2000 р. N 395 "Про забезпечення діяльності Координаційної ради з питань розвитку Українського козацтва";

розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2002 р. N 715 "Про внесення зміни до розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 жовтня 2000 р. N 395".

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 70

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 1 серпня 2011 р. N 885

СКЛАД

Координаційної ради з питань розвитку козацтва в Україні

Міністр оборони, голова Ради

Позицію виключено

Заступник Міністра освіти і науки, заступник голови Ради

Заступник Міністра молоді та спорту

Позицію виключено

Заступник Міністра внутрішніх справ

Заступник Голови ДСНС

Заступник Міністра культури

Заступник Голови Адміністрації Держприкордонслужби

Керівники громадських організацій, статутна діяльність яких пов'язана з відродженням традицій козацтва в Україні (за згодою)

(додаток із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 05.08.2015 р. № 564)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 1 серпня 2011 р. № 885

ПОЛОЖЕННЯ

про Координаційну раду з питань розвитку козацтва в Україні

1. Координаційна рада з питань розвитку козацтва в Україні (далі - Координаційна рада) є консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України, утвореним для сприяння забезпеченню координації заходів з розвитку козацтва в Україні.

2. Координаційна рада у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

3. Основними завданнями Координаційної ради є:

сприяння забезпеченню координації заходів з розвитку козацтва в Україні;

проведення аналізу стану розвитку козацтва в Україні, налагодження конструктивного діалогу між органами державної влади та громадськими організаціями, статутна діяльність яких пов'язана з відродженням традицій козацтва в Україні.

4. Координаційна рада відповідно до покладених на неї завдань:

1) проводить аналіз рішень органів державної влади з питань відродження традицій козацтва в Україні та підготовку відповідних пропозицій;

2) бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань розвитку козацтва в Україні;

3) вносить Кабінетові Міністрів України пропозиції та рекомендації щодо:

реалізації державної політики у сфері відродження та розвитку історичних, патріотичних, військових та культурних традицій козацтва в Україні;

залучення козацтва в Україні до:

- процесу військово-патріотичного виховання та допризовної підготовки молоді;

- подолання наслідків надзвичайних ситуацій;

- охорони громадського порядку і державного кордону;

- участі у військових церемоніях, парадах тощо;

патріотичного та духовного виховання дітей і молоді, організації фізкультурно-спортивної та культурно-просвітницької роботи серед молоді;

сприяння охороні пам'яток історії та культури, природоохоронній та науково-пошуковій роботі, відновленню історичних назв, пов'язаних з історією козацтва в Україні;

надання державної підтримки організації та проведенню фестивалів козацької творчості, спортивних змагань;

удосконалення нормативно-правових актів з питань розвитку козацтва в Україні;

4) надає інформаційну та аналітичну допомогу органам державної влади, підприємствам, установам та організаціям з питань, що належать до її компетенції.

5. Координаційна рада має право:

1) отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за згодою);

3) утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові робочі групи;

4) організовувати проведення конференцій, семінарів, бізнес-форумів, засідань за круглим столом та інших заходів.

6. Координаційна рада під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.

7. Голова Координаційної ради:

затверджує персональний склад Координаційної ради та вносить у разі потреби зміни до нього, призначає заступників голови та секретаря;

(абзац другий пункту 7 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.08.2015 р. N 564)

затверджує плани роботи та здійснює керівництво діяльністю Координаційної ради.

(абзац третій пункту 7 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 05.08.2015 р. N 564)

8. Секретар Координаційної ради:

забезпечує та організовує діяльність Координаційної ради у період між її засіданнями;

формує порядок денний засідань Координаційної ради, скликає її засідання та організовує їх проведення;

забезпечує членів Координаційної ради необхідними документами та інформаційними матеріалами;

готує протоколи засідань Координаційної ради;

готує проекти планів роботи Координаційної ради та здійснює контроль за їх виконанням;

узгаальнює пропозиції та рекомендації, які надходять до Координаційної ради;

здійснює ведення діловодства та листування з питань діяльності Координаційної ради відповідно до законодавства;

за дорученням голови Координаційної ради представляє її у відносинах з центральними і місцевими органами виконавчої влади, підприємствами, установами та організаціями.

(пункт 8 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 05.08.2015 р. N 564)

9. Формою роботи Координаційної ради є засідання, які проводяться згідно з планами її діяльності або в міру потреби за рішенням голови Координаційної ради, а в разі його відсутності - одного із заступників голови.

Порядок денний засідання Координаційної ради готується з урахуванням пропозицій її членів.

Засідання Координаційної ради вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

10. На своїх засіданнях Координаційна рада розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів Координаційної ради.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

11. Засідання Координаційної ради проводить її голова, а в разі його відсутності - один із заступників голови.

12. Пропозиції та рекомендації Координаційної ради фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні і надсилається всім членам Координаційної ради та Кабінетові Міністрів України.

Член Координаційної ради, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

13. Пропозиції та рекомендації Координаційної ради можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів

Україні рішення, проект якого вносить Міноборони.

14. Члени Координаційної ради беруть у встановленому порядку участь у нарадах, які проводяться центральними органами виконавчої влади, з питань, що належать до компетенції Координаційної ради.

15. Координаційна рада інформує громадськість про свою діяльність, розроблені на засіданнях пропозиції та рекомендації через засоби масової інформації, а також з використанням електронної інформаційної системи "Електронний Уряд".

16. Організаційне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Координаційної ради здійснює Міноборони.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 29 листопада 2001 р. N 1603

Київ

Про утворення Координаційної ради з питань формування національної екологічної мережі

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України

від 1 липня 2002 року N 882,
від 16 червня 2004 року N 769,
від 21 червня 2004 року N 792,
від 25 травня 2006 року N 754,
від 13 травня 2007 року N 817,
від 15 серпня 2012 року N 755,
від 20 травня 2013 року N 344,
від 4 грудня 2019 року N 1065

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Утворити Координаційну раду з питань формування національної екологічної мережі у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Координаційну раду з питань формування національної екологічної мережі (додається).
3. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям за участю територіальних органів Міністерства охорони навколишнього природного середовища утворити відповідні територіальні координаційні ради з питань формування національної екологічної мережі.

(пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 16.06.2004 р. N 769)

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 29 листопада 2001 р. N 1603
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2019 р. N 1065)

СКЛАД

Координаційної ради з питань формування національної екологічної мережі

- Міністр енергетики та захисту довкілля, голова Ради
- Заступник Міністра енергетики та захисту довкілля, заступник голови Ради
- Представник Мінекоенерго, секретар Ради
- Заступник Міністра фінансів
- Заступник Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства
- Заступник Міністра юстиції
- Заступник Голови Держлісагентства
- Заступник Голови Держводагентства
- Заступник Голови Держгеокадастру
- Заступник Міністра освіти і науки
- Заступник Міністра інфраструктури
- Заступник Міністра охорони здоров'я
- Заступник Голови ДСНС
- Заступник Міністра розвитку громад та територій
- Заступник Голови Держенергоефективності
- Заступник Міністра культури, молоді та спорту
- Заступник Голови Держрибагентства
- Заступник Голови ДКА
- Представник Мінекоенерго
- Представник Секретаріату Кабінету Міністрів України

Представник секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування (за згодою)

Представник президії Національної академії наук (за згодою)

Представник президії Національної академії аграрних наук (за згодою)

Заступники голів обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій

Заступник керівника органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища

Голова правління Всеукраїнської громадської організації "Чиста хвиля" (за згодою)

Заступник Голови Національного екологічного центру (за згодою)

(склад із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 01.07.2002 р. N 882, від 16.06.2004 р. N 769, від 21.06.2004 р. N 792, від 25.05.2006 р. N 754, від 13.06.2007 р. N 817, у редакції постанов Кабінету Міністрів України від 15.08.2012 р. N 755, від 04.12.2019 р. N 1065)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 29 листопада 2001 р. N 1603

(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 20 травня 2013 р. N 344)

ПОЛОЖЕННЯ

про Координаційну раду з питань формування національної екологічної мережі

1. Координаційна рада з питань формування національної екологічної мережі є тимчасовим дорадчим органом Кабінету Міністрів України (далі - Рада), який утворюється для вивчення проблемних питань, пов'язаних з виконанням Загальнодержавної програми формування національної екологічної мережі України на 2000 - 2015 роки, затвердженої Законом України від 21 вересня 2000 р. N 1989 (далі - Програма).

2. У своїй діяльності Рада керується Конституцією і законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

3. Основними завданнями Ради є:

сприяння забезпеченню координації дій органів виконавчої влади - виконавців Програми з питань, що належать до компетенції Ради;

підготовка пропозицій щодо:

- розроблення та реалізації державної політики у сфері формування, збереження і використання національної екологічної мережі, відтворення і збереження біо- та ландшафтного різноманіття;
- визначення шляхів, механізмів та способів вирішення проблемних питань, що виникають під час реалізації державної політики у зазначеній сфері;
- підвищення ефективності діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади у відповідній сфері;
- удосконалення нормативно-правової бази у сфері формування, збереження і використання національної екологічної мережі, відтворення і збереження біо- та ландшафтного різноманіття.

4. Рада відповідно до покладених на неї завдань:

проводить аналіз стану виконання основних положень Програми та причин виникнення проблем у процесі реалізації державної політики у сфері формування, збереження і використання національної екологічної мережі, відтворення і збереження біо- та ландшафтного різноманіття;

аналізує результати діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади з питань, що належать до її компетенції;

бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань, що належать до її компетенції;

організує розроблення генеральної та регіональних схем формування національної екологічної мережі і підготовку один раз на п'ять років національної доповіді про стан формування національної екологічної мережі.

5. Рада має право:

отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за згодою);

утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові робочі групи;

організувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів.

6. Рада під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.

7. Посадовий склад Ради затверджує Кабінет Міністрів України.

До складу Ради входять голова, заступник голови, член Кабінету Міністрів України, представники центральних і місцевих органів виконавчої влади (за погодженням з їх керівниками), а також за згодою представники інших установ та організацій, народні депутати України.

Головою Ради є Міністр енергетики та захисту довкілля.

(абзац третій пункту 7 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 р. N 1065)

Персональний склад Ради затверджує Голова.

8. Формою роботи Ради є засідання, що проводяться за рішенням голови.

Засідання Ради веде голова, а за його відсутності - заступник Голови.

Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях Ради забезпечує її секретар.

Засідання Ради вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина його членів.

9. На своїх засіданнях Рада розглядає пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів Ради.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голівуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується голівуючим на засіданні та секретарем і надсилається всім членам Ради та Кабінетові Міністрів України.

Член Ради, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може висловити у письмовій формі свою окрему думку, що подається до протоколу засідання.

10. Пропозиції та рекомендації Ради можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить орган виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

11. Організаційне, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності Ради здійснює Мінекоенерго.

(пункт 11 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 р. N 1065)

(Положення із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 16.06.2004 р. N 769, від 13.06.2007 р. N 817, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 20.05.2013 р. N 344)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 18 березня 2015 р. N 122

Київ

Про утворення Координаційної ради у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР)

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 серпня 2018 року N 614

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Координаційну раду у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Координаційну раду у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), що додається.
3. Визнати такими, що втратили чинність, акти Кабінету Міністрів України за переліком згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 27

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 18 березня 2015 р. N 122

СКЛАД

Координаційної ради у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР)

Перший віце-прем'єр-міністр України - Міністр економічного розвитку і торгівлі, голова Ради

Міністр Кабінету Міністрів України, заступник голови Ради

Перший заступник (заступник) Міністра економічного розвитку і торгівлі, заступник голови Ради

Державний уповноважений Антимонопольного комітету

Міністр екології та природних ресурсів

Перший заступник (заступник) Міністра фінансів

Перший заступник (заступник) Міністра аграрної політики та продовольства

Перший заступник Міністра інфраструктури (заступник Міністра інфраструктури з питань європейської інтеграції)

Перший заступник (заступник) Міністра енергетики та вугільної промисловості

Перший заступник (заступник) Міністра освіти і науки

Перший заступник (заступник) Міністра закордонних справ

Перший заступник (заступник) Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства

Перший заступник (заступник) Міністра юстиції

Голова ДРС

Перший заступник (заступник) Голови ДФС

Перший заступник (заступник) Голови Держенергоефективності

Перший заступник (заступник) Голови Держстату

Перший заступник (заступник) Голови НАДС

Член Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (за згодою)

Представник Президента України у Кабінеті Міністрів України (за згодою)

Керівник Головного департаменту зовнішньої політики та європейської інтеграції Адміністрації Президента України (за згодою)

Керівник Головного департаменту з питань впровадження реформ Адміністрації Президента України (за згодою)

Директор департаменту державних інвестиційних проєктів та підтримки розвитку Мінекономрозвитку

Президент Торгово-промислової палати (за згодою)

Виконавчий директор Європейської бізнес асоціації (за згодою)

Віце-президент Українського національного комітету Міжнародної торгової палати (за згодою)

Заступник Голови Ради Федерації роботодавців України (за згодою)

(додаток із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 22.08.2018 р. N 614)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 18 березня 2015 р. N 122

ПОЛОЖЕННЯ

про Координаційну раду у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР)

1. Координаційна рада у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) (далі - Координаційна рада) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України.
2. Координаційна рада у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.
3. Основними завданнями Координаційної ради є:
 - 1) сприяння:
 - налагодженню інституційного діалогу з питань співробітництва з ОЕСР між органами виконавчої влади та уповноваженими представниками ОЕСР та забезпеченню їх взаємодії;
 - забезпеченню координації органів виконавчої влади з метою поглиблення співробітництва між Україною та ОЕСР;
 - 2) підготовка пропозицій та рекомендацій щодо:
 - підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади, пов'язаної із співробітництвом з ОЕСР;
 - визначення шляхів та механізму вирішення питань, що виникають у рамках співробітництва з ОЕСР;
 - удосконалення нормативно-правової бази з питань співробітництва з ОЕСР.
4. Координаційна рада відповідно до покладених на неї завдань:
 - 1) проводить аналіз стану співробітництва органів виконавчої влади з робочими органами ОЕСР та причин виникнення питань, що потребують вирішення у рамках співробітництва з ОЕСР;
 - 2) розглядає пропозиції органів виконавчої влади щодо вирішення актуальних питань у рамках співробітництва з ОЕСР;
 - 3) проводить моніторинг стану виконання органами виконавчої влади завдань, пов'язаних із співробітництвом з ОЕСР, та вносить у разі потреби Кабінетові Міністрів України відповідні пропозиції;
 - 4) бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань, пов'язаних із співробітництвом з ОЕСР.

5. Координаційна рада має право:

1) отримувати в установленому порядку від центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також представників Адміністрації Президента України (за згодою), Секретаріату Кабінету Міністрів України та незалежних експертів (за згодою);

3) утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові консультативні, експертні та робочі групи;

4) організовувати проведення конференцій, семінарів, бізнес-форумів, засідань за круглим столом, нарад та інших заходів.

6. Координаційна рада під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, уповноваженими представниками ОЕСР.

7. Посадовий склад Координаційної ради затверджує Кабінет Міністрів України.

Голова Координаційної ради затверджує її персональний склад та у разі потреби вносить до нього зміни.

8. Формою роботи Координаційної ради є засідання, що проводяться згідно з планами її діяльності та відповідно до домовленостей з представниками ОЕСР за рішенням голови Ради, а за його відсутності - одного із заступників голови, але не рідше ніж раз на півроку.

(абзац перший пункту 8 із змінами, висесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 22.08.2018 р. № 614)

Засідання Координаційної ради веде голова, а за його відсутності - один із заступників голови.

(абзац другий пункту 8 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 22.08.2018 р. № 614)

Засідання Координаційної ради вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

9. За результатами засідань Координаційна рада готує пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів Координаційної ради.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим і надсилається всім членам Координаційної ради та Кабінету Міністрів України.

Член Координаційної ради, який не підтримує пропозиції або рекомендації, може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

10. Пропозиції та рекомендації Координаційної ради можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить орган виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

11. Організаційне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Координаційної ради здійснює Мінекономрозвитку.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 18 березня 2015 р. N 122

ПЕРЕЛІК

актів Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2003 р. N 679 "Про утворення координаційної ради у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР)".
 2. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 червня 2004 р. N 353 "Про голову координаційної ради у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР)".
 3. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 липня 2005 р. N 249 "Про голову координаційної ради у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР)".
 4. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 вересня 2009 р. N 954 "Про зміну складу координаційної ради у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР)" (Офіційний вісник України, 2009 р., N 69, ст. 2382).
 5. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 19 травня 2010 р. N 1067 "Про голову координаційної ради у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР)".
 6. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. N 381 "Про голову координаційної ради у зв'язках з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР)".
 7. Пункт 5 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 12 березня 2012 р. N 230 "Питання діяльності деяких консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, утворених Кабінетом Міністрів України" (Офіційний вісник України, 2012 р., N 22, ст. 849).
 8. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 липня 2013 р. N 538 "Про внесення змін у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2003 р. N 679".
-

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 27 січня 2016 р. N 50

Київ

Про утворення Координаційної ради з питань відновлення роботи та розвитку зрошувальних систем

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України
від 8 лютого 2017 року N 58,
від 4 грудня 2019 року N 1065

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Координаційну раду з питань відновлення роботи та розвитку зрошувальних систем у складі згідно з додатком.

(на часткову зміну пункту 1 затверджено новий склад Координаційної ради згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.2017 р. N 58)

2. Затвердити Положення про Координаційну раду з питань відновлення роботи та розвитку зрошувальних систем, що додається.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Додаток

до постанови Кабінету Міністрів України

від 27 січня 2016 р. N 50

(у редакції постанови Кабінету Міністрів України

від 8 лютого 2017 р. N 58)

СКЛАД

Координаційної ради з питань відновлення роботи та розвитку зрошувальних систем

Міністр аграрної політики та продовольства, співголова Координаційної ради

Міністр енергетики та захисту довкілля, співголова Координаційної ради

Заступник Міністра аграрної політики та продовольства з питань європейської інтеграції, заступник співголови Координаційної ради

Заступник Міністра енергетики та захисту довкілля з питань європейської інтеграції, заступник співголови Координаційної ради

Перший заступник Міністра аграрної політики та продовольства

Перший заступник Міністра енергетики та захисту довкілля

Раціональний Міністра аграрної політики та продовольства

Директор департаменту землеробства та технічної політики в агропромисловому комплексі Мінагрополітики

Директор департаменту міжнародного співробітництва Мінагрополітики

Директор департаменту охорони природних ресурсів Мінприроди

Заступник Міністра фінансів з питань європейської інтеграції

Заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

Заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства

Голова Держводагентства

Голова Держгеокадастру

Голова Фонду державного майна

Директор департаменту агропромислового розвитку Запорізької облдержадміністрації

Начальник Запорізького обласного управління водних ресурсів (за згодою)

Директор департаменту агропромислового розвитку Миколаївської облдержадміністрації

Начальник Південно-Бузького басейнового управління водних ресурсів (за згодою)

Начальник Одеського обласного управління водних ресурсів (за згодою)

Директор департаменту агропромислового розвитку Херсонської обласної державної адміністрації

Начальник Херсонського обласного управління водних ресурсів (за згодою)

Представник Світового банку (за згодою)

Представник Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) (за згодою)

Народні депутати України (за згодою)

Директор Інституту водних проблем і меліорації Національної академії аграрних наук (за згодою)

Директор Національного наукового центру "Інститут ґрунтознавства та агрохімії імені О. Н. Соколовського" (за згодою)

Директор Інституту зрошувального землеробства Національної академії аграрних наук (за згодою)

Директор Інституту розвитку аграрних ринків (за згодою)

(склад у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 08.02.2017 р. № 58,
із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 р. № 1055)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 27 січня 2016 р. № 50

ПОЛОЖЕННЯ

про Координаційну раду з питань відновлення роботи та розвитку зрошувальних систем

1. Координаційна рада з питань відновлення роботи та розвитку зрошувальних систем (далі - Координаційна рада) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України, утвореним з метою вивчення проблемних питань щодо відновлення роботи та розвитку зрошувальних систем та розроблення проекту Стратегії відновлення роботи та розвитку зрошувальних систем (далі - проект Стратегії).

2. Координаційна рада у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

3. Основними завданнями Координаційної ради є:

1) сприяння забезпеченню координації центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, громадських об'єднань агропромислового комплексу з питань підготовки пропозицій щодо відновлення роботи та розвитку зрошувальних систем із залученням представників Світового банку та Агентства США з міжнародного розвитку (USAID);

2) підготовка пропозицій та рекомендацій щодо визначення шляхів та механізму вирішення питань відновлення роботи

та розвитку зрошувальних систем;

3) сприяння використанню позитивного досвіду інших держав, зокрема європейських, під час підготовки проекту Стратегії;

4) виконання інших завдань, передбачених актами Кабінету Міністрів України.

4. Координаційна рада відповідно до покладених на неї завдань:

1) проводить аналіз стану справ та причин виникнення проблем в процесі реалізації державної політики з питань зрошення;

2) вивчає результати діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій з питань зрошення;

3) готує пропозиції щодо участі у співробітництві з міжнародними фінансовими організаціями, програмами і фондами з питань зрошення, використання відповідних ресурсів міжнародної технічної допомоги;

4) розглядає та узагальнює пропозиції, що надійшли від робочих груп до проекту Стратегії;

5) подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи рекомендації та пропозиції.

5. Координаційна рада має право:

1) отримувати в установленому порядку від центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів, зокрема Світового банку (за згодою) та Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) (за згодою);

3) утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові консультативні, експертні та робочі групи, затверджувати їх склад;

4) організовувати проведення конференцій, семінарів, бізнес-форумів, нарад та інших заходів;

5) залучати до роботи інших суб'єктів господарювання.

6. Координаційна рада під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.

7. Посадовий склад Координаційної ради затверджує Кабінет Міністрів України.

Раду очолюють співголови.

(пункт 7 доповнено новим абзацом другим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.2017 р. N 58, у зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім)

Співголови Координаційної ради затверджують її персональний склад та у разі потреби вносять до нього зміни.

(абзац третій пункту 7 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 08.02.2017 р. N 58)

8. Формою роботи Координаційної ради є засідання, що проводяться відповідно до планів її діяльності та домовленостей з представниками Світового банку та Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) за рішенням співголів Ради, а за їх відсутності - одного із заступників співголів, але не рідше одного разу на квартал.

(абзац перший пункту 8 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.2017 р. № 58)

Засідання Координаційної ради проводяться її співголовами, а за їх відсутності - одним із заступників співголів.

(абзац другий пункту 8 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 08.02.2017 р. № 58)

Засідання Координаційної ради вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

9. За результатами засідань Координаційна рада готує пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів Координаційної ради.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим і надсилається всім членам Координаційної ради та Кабінету Міністрів України.

Член Координаційної ради, який не підтримує пропозиції або рекомендації, може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

10. Пропозиції та рекомендації Координаційної ради можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить орган виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

11. Організаційне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Координаційної ради здійснює Мінагрополітики із залученням представників Світового банку та Агентства США з міжнародного розвитку (USAID).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 3 серпня 2000 р. N 1200

Київ

Про утворення Міжвідомчої комісії з питань охорони дитинства

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України

від 9 серпня 2001 року N 1004,
від 21 січня 2003 року N 106,
від 16 червня 2003 року N 906,
від 26 листопада 2003 року N 1830,
від 26 липня 2004 року N 946,
від 17 листопада 2004 року N 1572,
від 20 квітня 2005 року N 305,
від 1 лютого 2006 року N 86,
від 31 травня 2012 року N 485,
від 5 червня 2013 року N 399,
від 1 жовтня 2014 року N 504,
від 26 квітня 2017 року N 294,
від 14 листопада 2018 року N 955

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Реорганізувати Міжвідомчу комісію з координації дій щодо виконання Конвенції ООН про права дитини, Всесвітньої декларації про забезпечення виживання, захисту і розвитку дітей та Національної програми "Діти України", утворену постановою Кабінету Міністрів України від 20 липня 1996 р. N 767, у Міжвідомчу комісію з питань охорони дитинства.
2. Затвердити Положення про Міжвідомчу комісію з питань охорони дитинства (додається).
3. Абзац перший пункту 3 виключено

від 21.01.2003 р. N 106,
виключено згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 16.06.2003 р. N 906)

Голові Міжвідомчої комісії з питань охорони дитинства затвердити у місячний термін персональний склад Комісії.

4. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 20 липня 1996 р. N 767 (ЗП України, 1996 р., N 14, ст. 392), крім абзацу першого пункту 1;

постанову Кабінету Міністрів України від 16 лютого 1998 р. N 176 (Офіційний вісник України, 1998 р., N 7, ст. 262).

Прем'єр-міністр України

В. ЮЩЕНКО

Інд. 28

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 3 серпня 2000 р. N 1200

ПОЛОЖЕННЯ

про Міжвідомчу комісію з питань охорони дитинства

(У тексті Положення та додатка до нього слово "Держкоммолодьспорттуризм" в усіх відмінках замінено словами "Держкомсім'ямолодь" у відповідному відмінку згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 16 червня 2003 року N 906)

(У тексті Положення та додатка до нього слово "Держкомсім'ямолодь" в усіх відмінках замінено словом "Мінсім'ядітямолодь" у відповідному відмінку згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2004 року N 1572)

(У тексті Положення та додатка до нього слово "Мінсім'ядітямолодь" в усіх відмінках замінено словом "Мінмолодьспорт" у відповідному відмінку згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2005 року N 305)

(У тексті Положення та додатка до нього слово "Мінмолодьспорт" в усіх відмінках замінено словом "Мінсім'ямолодьспорт" у відповідному відмінку згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 1 лютого 2006 року N 86)

1. Міжвідомча комісія з питань охорони дитинства (далі - Комісія) є тимчасовим консультативним, дорадчим органом.

утвореним Кабінетом Міністрів України з метою підготовки пропозицій щодо реалізації державної політики з питань захисту прав та інтересів дітей.

(пункт 1 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 31.05.2012 р. N 483)

2. Комісія у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

3. Основними завданнями Комісії є:

- сприяння забезпеченню координації дій органів виконавчої влади з питань охорони дитинства;
- підготовка пропозицій щодо формування і реалізації державної політики з питань захисту прав та інтересів дітей;
- визначення шляхів, механізмів та способів вирішення проблемних питань, що виникають під час реалізації державної політики у сфері охорони дитинства.

(пункт 3 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 31.05.2012 р. N 483)

4. Комісія відповідно до покладених на неї завдань:

1) проводить аналіз стану справ та причин виникнення проблем у процесі реалізації державної політики у сфері охорони дитинства;

2) вивчає результати діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій з питань, що належать до її повноважень;

3) підпункт 3 пункту 4 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 14.11.2018 р. N 955)

4) бере участь у розробленні проєктів нормативно-правових актів, спрямованих на забезпечення виконання пріоритетних завдань державної політики у сфері охорони дитинства;

5) подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи пропозиції та рекомендації;

6) схвалює та подає в установленому порядку на розгляд Президента України щорічну державну доповідь про становище дітей в Україні та стан реалізації державної політики у сфері охорони дитинства згідно з додатком.

(пункт 4 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 31.05.2012 р. N 483)

5. Комісія має право:

1) отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за

згодою) з метою підготовки пропозицій та рекомендацій з актуальних питань правового і соціального захисту дітей;

3) утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові робочі групи;

4) організувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів.

(пункт 5 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 31.05.2012 р. № 483)

6. Комісія під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з центральними і місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями, а також з відповідними міжнародними організаціями та органами зарубіжних країн.

7. До складу Комісії входять Міністр соціальної політики (голова Комісії), Міністр охорони здоров'я (заступник голови Комісії), Міністр освіти і науки (заступник голови Комісії), заступники Міністра закордонних справ, Міністра економічного розвитку і торгівлі, Міністра культури, Міністра фінансів, Міністра юстиції, Міністра молоді та спорту, Міністра інформаційної політики, Міністра з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб, Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, заступники керівників Національної поліції, Держстату, Держкомтелерадіо, ДМС, а також за згодою Уповноваженої Верховної Ради України з прав людини, Уповноваженої Президента України з прав дитини, Уповноваженої Президента України з прав людей з інвалідністю, народні депутати України, заступники керівників Федерації професійних спілок, Інституту демографії та соціологічних досліджень, перші віце-президенти Національної академії медичних наук, Національної академії педагогічних наук, постійний представник Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні, представник Міжнародної організації праці в Україні, представник Міжнародної організації з міграції в Україні, голова Громадської ради при Мінсоцполітики, представники громадських організацій, які провадять свою діяльність у сфері захисту прав дітей.

Кількість представників громадських організацій у складі Комісії повинна бути не більше однієї третини загальної кількості членів Комісії.

(пункт 7 в редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 16.06.2003 р. № 906,
із змінами, внесеними згідно з постановами
Кабінету Міністрів України від 26.07.2004 р. № 936,
від 17.11.2004 р. № 1572,
від 20.04.2005 р. № 305,
від 01.02.2006 р. № 86,
у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 31.05.2012 р. № 483,
із змінами, внесеними згідно з постановами
Кабінету Міністрів України від 05.06.2013 р. № 399,
від 01.10.2014 р. № 504,
від 26.04.2017 р. № 294,
у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 14.11.2018 р. № 955)

8. Персональний склад Комісії формує та затверджує її голова.

9. Голова, його заступники та члени Комісії беруть участь у її роботі на громадських засадах.

Абзац другий пункту 9 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 31.05.2012 р. N 483)

10. Формою роботи Комісії є засідання, які проводяться за рішенням її голови, але не менше ніж один раз на три місяці. Дата проведення засідання та порядок денний повідомляються членам Комісії не пізніше ніж за тиждень до засідання.

(абзац перший пункту 10 із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 31.05.2012 р. N 483)

Засідання Комісії веде голова або за дорученням голови - один з його заступників.

Засідання Комісії є правоможним, якщо на ньому присутні не менше ніж половина її членів.

Для участі у засіданнях Комісії можуть запрошуватися посадові особи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності.

Засідання Комісії може бути скликане позачергово за ініціативою голови Комісії або його заступника у разі виникнення надзвичайних ситуацій або необхідності невідкладного вирішення питань у сфері охорони дитинства.

(пункт 10 доповнено абзацом згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 14.11.2018 р. N 955)

11. У разі коли член Комісії з об'єктивних причин не може бути присутнім на засіданні, за попереднім погодженням з головою Комісії він направляє на засідання представника з правом брати участь у голосуванні.

12. Комісія на своїх засіданнях розробляє пропозиції та рекомендації, що належать до її повноважень.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів Комісії.

(пункт 12 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 31.05.2012 р. N 483)

13. Рішення Комісії приймається відкритим голосуванням простою більшістю голосів членів Комісії, присутніх на засіданні. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови Комісії.

14. Рішення Комісії оформляється протоколом, який підписує її голова, і надсилається для розгляду центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності, окремими посадовими особами, представниками громадських організацій тощо.

(абзац перший пункту 14 із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 31.05.2012 р. N 483)

Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації усіх форм власності, окремі посадові особи, представники громадських організацій повідомляють Комісію про наслідки розгляду прийнятих нею рішень.

15. Голова Комісії затверджує зміст державної доповіді про становище дітей в Україні у попередньому році та рекомендації з її підготовки.

(пункт 15 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 31.05.2012 р. N 483)

16. Про свою діяльність і прийняті рішення Комісія систематично інформує громадськість у засобах масової інформації.

17. Організаційно-технічне забезпечення діяльності Комісії здійснює Мінсоцполітики.

(пункт 17 із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 31.05.2012 р. N 483)

Додаток
до Положення про Міжвідомчу комісію з питань
охорони дитинства

ПОРЯДОК

підготовки і розповсюдження щорічної державної доповіді про становище дітей в Україні

1. Щорічна державна доповідь про становище дітей в Україні (далі - доповідь) є офіційним документом, що готується з метою забезпечення центральних та місцевих органів виконавчої влади, громадськості України об'єктивною систематизованою аналітичною інформацією про становище дітей та тенденції його змін у ході здійснюваних соціально-економічних перетворень і містить відомості про економічні, правові, соціальні та інші заходи, які вживаються в Україні для забезпечення виживання, захисту і розвитку дітей.

Доповідь покликана сприяти уточненню пріоритетів у розв'язанні проблем дитинства, а також формуванню плану дій щодо забезпечення прав дітей, їх виживання, захисту і розвитку.

2. У доповіді використовуються офіційні дані державної статистичної звітності та аналітичні розробки центральних органів виконавчої влади, відповідних наукових установ, інших організацій.

Для підготовки доповіді використовуються матеріали Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій про становище дітей у регіонах, а також результати наукових досліджень з питань життєдіяльності та розвитку дітей.

3. Пункт 3 виключено

(пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 16.06.2003 р. N 906,
виключено згідно з постановою Кабінету

4. Мінсоцполітики організовує підготовку проекту доповіді на основі пропозицій, поданих заінтересованими органами виконавчої влади, Національною академією наук, Національною академією педагогічних наук, Національною академією медичних наук та організаціями, які забезпечують розв'язання проблем у сфері охорони дитинства.

Пропозиції подаються Мінсоцполітики щороку до 1 липня.

(пункт 4 із змінами, внесеними згідно з постановою

Кабінету Міністрів України від 16.06.2003 р. № 966,
у редакції постанов Кабінету
Міністрів України від 31.05.2012 р. № 483,
від 14.11.2018 р. № 955)

5. Координація дій міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, відповідальних за підготовку відповідних розділів та доповіді в цілому, здійснюється Міжвідомчою комісією з питань охорони дитинства.

6. Після схвалення на засіданні Міжвідомчої комісії з питань охорони дитинства доповідь подається в установленому порядку Президентіві України у квітні наступного року.

(абзац перший пункту 6 із змінами, внесеними згідно з
постановами Кабінету Міністрів України від 26.11.2003 р. № 1830,
від 01.10.2014 р. № 504)

До доповіді додаються підготовлені в установленому порядку пропозиції щодо поліпшення становища дітей.

7. Розповсюдження доповіді здійснює Мінсоцполітики.

(пункт 7 із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 31.05.2012 р. № 483)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 14 квітня 1999 р. N 583

Київ

Про Міжвідомчу комісію із забезпечення виконання Рамкової конвенції ООН про зміну клімату

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України
від 11 серпня 2000 року N 1262,
від 26 вересня 2001 року N 1227,
від 26 квітня 2003 року N 635,
від 4 лютого 2004 року N 123,
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 22 листопада 2005 року N 473-р,
постановами Кабінету Міністрів України
від 7 грудня 2005 року N 1150,
від 10 жовтня 2007 року N 1208,
від 7 листопада 2011 року N 1137,
від 12 серпня 2015 року N 616,
від 4 грудня 2019 року N 1065

З метою забезпечення організації розроблення та координації впровадження національної стратегії та національного плану дій з виконання зобов'язань України відповідно до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату та Кіотського Протоколу до неї Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Створити Міжвідомчу комісію із забезпечення виконання Рамкової конвенції ООН про зміну клімату.

(на часткову зміну пункту 1 затверджено новий склад комісії згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 11.08.2000 р. N 1262)

(пункт 1 із змінами, внесеними згідно з постановою)

2. Затвердити Положення про Міжвідомчу комісію із забезпечення виконання Рамкової конвенції ООН про зміну клімату (додається).

Прем'єр-міністр України

В. ПУСТОВОЙТЕНКО

Інд. 33

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 14 квітня 1999 р. № 583

(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 11 серпня 2000 р. № 1262)

СКЛАД

Міжвідомчої комісії із забезпечення виконання Рамкової конвенції ООН про зміну клімату

Склад виключено

(склад із змінами, висесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 26.09.2001 р. № 1227, від 26.04.2003 р. № 635, від 04.02.2004 р. № 123, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22.11.2005 р. № 473-р, виключено згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 07.12.2005 р. № 1150)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 14 квітня 1999 р. № 583

ПОЛОЖЕННЯ

Про Міжвідомчу комісію із забезпечення виконання Рамкової конвенції ООН про зміну клімату

(У тексті Положення слово "Мінекобезпеки" замінено словом "Мінприроди" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2005 року N 1150)

1. Міжвідомча комісія із забезпечення виконання Рамкової конвенції ООН про зміну клімату (далі - Комісія) утворюється з метою організації розроблення та координації впровадження національної стратегії та національного плану дій з виконання зобов'язань України відповідно до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату (далі - Рамкова конвенція ООН) та Кіотського протоколу до неї.

2. Комісія у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням, рішеннями Конференції Сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату.

3. Комісія взаємодіє з відповідними комітетами Верховної Ради України, міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, підприємствами, установами та організаціями.

4. Основними завданнями Комісії є:

організація розроблення національної стратегії та національного плану дій з виконання зобов'язань України відповідно до Рамкової конвенції ООН та Кіотського протоколу до неї;

координація діяльності міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій з питань впровадження національного плану дій з виконання зобов'язань України відповідно до Рамкової конвенції ООН та Кіотського протоколу до неї;

розроблення пропозицій щодо впровадження передбачених Кіотським протоколом механізмів виконання зобов'язань;

організація підготовки національних повідомлень щодо виконання зобов'язань відповідно до Рамкової конвенції ООН;

організація підготовки національного кадастру антропогенних викидів із джерел і адсорбції поглиначами усіх парникових газів, які не регулюються Монреальським протоколом щодо речовин, що руйнують озоновий шар;

контроль за реалізацією плану заходів щодо пом'якшення наслідків зміни клімату шляхом розв'язання проблеми антропогенних викидів з джерел і адсорбції поглиначами усіх парникових газів, які не регулюються зазначеним Монреальським протоколом, та сприяння адекватній адаптації до зміни клімату;

розгляд матеріалів щодо Рамкової конвенції ООН та Кіотського протоколу до неї, які надходять від урядів інших країн, Глобального екологічного фонду, Світового банку, інших міжнародних організацій та підготовка на їх основі відповідних пропозицій;

розгляд звітних документів, що надсилаються Секретаріату Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, та проєктів директив офіційним урядовим делегаціям і представникам Кабінету Міністрів України на міжнародні заходи з питань зміни клімату та звітів за результатами участі у зазначених заходах.

(пункт 4 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 10.10.2007 р. N 1303)

5. Комісія має право:

подавати в установленому порядку пропозиції з питань, що належать до її компетенції;

одержувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

утворювати з метою виконання поставлених перед нею завдань експертні комісії та робочі групи, залучати до участі в їх роботі працівників центральних і місцевих органів виконавчої влади, а також фахівців з наукових та інших установ (за згодою їх керівників).

6. До складу Комісії входять Міністр енергетики та захисту довкілля - голова Комісії; заступник Міністра енергетики та захисту довкілля - перший заступник голови Комісії; заступник Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства - заступник голови Комісії; керівник структурного підрозділу Мінекоенерго - секретар Комісії; заступник Міністра охорони здоров'я; заступник Міністра закордонних справ; заступник Міністра фінансів; заступник Міністра інфраструктури; заступник Міністра освіти і науки; заступник Міністра розвитку громад та територій; заступник Голови ДФС; заступник Голови Держмитслужби; заступник Голови Держгеокадастру; заступник Голови Держстату; заступник Голови Держенергоєфективності; заступник Голови Держлісагентства; Голова Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування (за згодою); заступник Секретаря Ради національної безпеки і оборони України (за згодою); представник Секретаріату Кабінету Міністрів України; представники органів місцевого самоврядування, наукових установ, громадських та самоврядних організацій (за згодою).

(пункт 6 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 11.08.2000 р. N 1262, в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 07.12.2005 р. N 1150, із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 10.10.2007 р. N 1208, від 07.11.2011 р. N 1137, від 12.08.2015 р. N 616, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 р. N 1065)

7. Організаційно-технічне забезпечення діяльності Комісії здійснює Мінекоенерго.

(пункт 7 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 р. N 1065)

8. Основною формою роботи Комісії є засідання, які проводяться щокварталу відповідно до плану роботи Комісії, затвердженого головою Комісії, або у разі потреби.

(абзац перший пункту 8 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 10.10.2007 р. N 1208)

Засідання Комісії вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше половини її членів.

Рішення Комісії вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини членів Комісії, присутніх на засіданні.

Рішення Комісії оформляється протоколом і підписується головою Комісії, а у разі його відсутності - його першим заступником.

(абзац четвертий пункту 8 із змінами, внесеними згідно з

постановою Кабінету Міністрів України від 11.08.2000 р. № 1262)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 1 серпня 2013 р. N 644

Київ

Про утворення Міжвідомчої комісії з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України
від 28 жовтня 2015 року N 1172,
від 19 жовтня 2016 року N 739,
від 3 листопада 2019 року N 904

Відповідно до статті 5 Закону України "Про угоди про розподіл продукції" Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Міжвідомчу комісію з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Міжвідомчу комісію з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції, що додається.
3. Визнати такими, що втратили чинність, акти Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Додаток

до постанови Кабінету Міністрів України

від 1 серпня 2013 р. № 644

(у редакції постанови Кабінету Міністрів України

від 28 жовтня 2015 р. № 1172)

СКЛАД

Міжвідомчої комісії з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції

Міністр енергетики та захисту довкілля, голова Міжвідомчої комісії

Заступник Міністра енергетики та захисту довкілля, заступник голови Міжвідомчої комісії

Позицію виключено

Позицію виключено

Міністр Кабінету Міністрів України

Позицію виключено

Перший заступник (заступник) Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства

Перший заступник (заступник) Міністра фінансів

Позицію виключено

Перший заступник (заступник) Голови ДПС

Голова (перший заступник, заступник Голови) Держгеонадр

Перший заступник (заступник) Голови Держпраці

Перший заступник (заступник) Міністра юстиції

Керівник структурного підрозділу Мінекоенерго

Позицію виключено

Народні депутати України, представники депутатських фракцій (груп) та профільних комітетів Верховної Ради України
(за згодою)

Представники органів місцевого самоврядування, на території яких розташована ділянка надр, що передається у користування на умовах угоди про розподіл продукції (за згодою)

Позицію виключено

(склад у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 28.10.2015 р. № 1172,
із змінами, внесеними згідно з постановами
Кабінету Міністрів України від 19.10.2016 р. № 739,
від 03.11.2019 р. № 904)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 1 серпня 2013 р. N 644

ПОЛОЖЕННЯ

про Міжвідомчу комісію з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції

1. Міжвідомча комісія з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції (далі - Комісія) є постійно діючим органом, утвореним для вирішення питань організації укладення та виконання угод про розподіл продукції.

2. Комісія у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

3. Основними завданнями Комісії є:

1) підготовка і подання Кабінету Міністрів України пропозицій щодо проведення конкурсу на укладення угод про розподіл продукції (далі - угоди);

2) забезпечення і координація роботи з підготовки та узгодження проектів угод;

3) організація виконання угод.

4. Комісія відповідно до покладених на неї завдань:

1) розглядає звернення інвесторів з пропозиціями стосовно проведення конкурсу на укладення угоди щодо окремої ділянки надр та інформує їх про результати розгляду;

2) готує і подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо можливості укладення угоди про розподіл продукції без проведення конкурсу;

3) організовує роботу з підготовки пропозицій щодо визначення умов конкурсу;

4) розглядає матеріали, подані учасниками конкурсу, проводить переговори з ними, готує і подає Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо визначення переможців конкурсу;

5) забезпечує і координує роботу з підготовки та узгодження проектів угод, зокрема:

організовує проведення експертизи проектів угод відповідно до законодавства;

подає інвесторам висновки, зауваження, результати експертизи або нову редакцію проектів угод;

забезпечує погодження проекту угоди з органом місцевого самоврядування, на території якого розташована ділянка надр, що відповідно до проекту угоди передається у користування;

розробляє в окремих випадках за рішенням Кабінету Міністрів України проекти угод;

6) розглядає проекти угод та подає Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо їх укладення;

7) розглядає питання щодо продовження чи дострокового припинення дії угод, а також договорів передачі прав та обов'язків за угодами з особами, які беруть на себе такі права та обов'язки, і готує відповідні пропозиції.

5. Комісія має право:

1) отримувати в установленому порядку від центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів, консультантів, представників громадськості та засобів масової інформації (за згодою);

3) утворювати в разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові робочі групи.

6. Комісія під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, громадськими та іншими організаціями, інвесторами.

(пункт 6 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 19.10.2016 р. № 739)

7. Комісія залучає для проведення експертизи проектів угод відповідні центральні органи виконавчої влади, підприємства, установи та організації, зокрема:

фінансової експертизи - Мінфін, ДПС;

(абзац другий пункту 7 із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 р. № 1172, від 03.11.2019 р. № 904)

правової експертизи - Мін'юст;

природоохоронної експертизи - Мінекоенерго;

(абзац четвертий пункту 7 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 03.11.2019 р. № 904)

експертизи з питань використання надр - Мінекоенерго, Держгеонадра, Держпраці;

(абзац п'ятий пункту 7 із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 р. № 1172, від 03.11.2019 р. № 904)

експертизи з питань безпеки та охорони праці - Держпраці.

(абзац шостий пункту 7 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 р. № 1172)

8. Посадовий склад Комісії затверджує Кабінет Міністрів України.

Персональний склад Комісії затверджує її голова.

Голова Комісії має право в разі потреби вносити зміни до її персонального складу та призначати секретаря Комісії.

До складу Комісії можуть включатися народні депутати України за їх згодою в кількості, що не перевищує третину її складу.

9. Формою роботи Комісії є засідання, що проводяться за рішенням її голови.

Повідомлення про проведення засідання, порядок денний засідання, а також матеріали з питань порядку денного надсилаються членам Комісії не пізніше ніж за п'ять робочих днів до дати його проведення.

Засідання Комісії проводить її голова, а в разі його відсутності - заступник голови.

Засідання Комісії вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

У разі коли член Комісії з об'єктивних причин не може бути присутнім на засіданні, він за попереднім погодженням з головою Комісії направляє на засідання представника з правом брати участь у голосуванні.

10. Комісія приймає рішення в межах своєї компетенції та відповідно до покладених на неї завдань.

Рішення Комісії вважається схваленим, якщо за нього проголосували більш як половина присутніх на засіданні членів Комісії. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Рішення Комісії оформлюється протоколом, який підписується головуючим на засіданні Комісії, а з питань, визначених головою Комісії, - членами Комісії, які були присутні на засіданні, та надсилається всім членам Комісії.

Член Комісії, який не підтримує рішення, може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

11. Комісія може приймати рішення шляхом заочного голосування (опитування). У цьому разі голова (його заступник) надсилає членам Комісії проект рішення, щодо якого кожен з них повинен подати у визначений строк аргументовані письмові висновки.

Прийняті шляхом опитування рішення оформлюються протоколом, який підписується головою Комісії (його заступником) з доданням письмових висновків членів Комісії.

У разі проведення заочного голосування (опитування) рішення приймається в порядку, визначеному пунктом 10 цього Положення.

12. Інформаційне, організаційне, матеріальне та інше забезпечення діяльності Комісії здійснює Мінекоенерго (робочий орган Комісії).

(абзац першої пункту 12 із змінами, внесеними згідно з
постановами Кабінету Міністрів України від 19.10.2016 р. N 739,
від 03.11.2019 р. N 904)

Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях Комісії здійснює її робочий орган.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 1 серпня 2013 р. N 644

ПЕРЕЛІК

актів Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 березня 2000 р. N 509 "Про затвердження Положення про Міжвідомчу комісію з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції" (Офіційний вісник України, 2000 р., N 12, ст. 463).
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 12 липня 2000 р. N 1119 "Про утворення Міжвідомчої комісії з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції" (Офіційний вісник України, 2000 р., N 29, ст. 1216).
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2000 р. N 1758 "Про внесення змін до Положення про Міжвідомчу комісію з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції" (Офіційний вісник України, 2000 р., N 48, ст. 2095).
4. Пункт 38 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 21 червня 2004 р. N 792 (Офіційний вісник України, 2004 р., N 25, ст. 1650).
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 22 червня 2005 р. N 505 "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12 липня 2000 р. N 1119" (Офіційний вісник України, 2005 р., N 25, ст. 1445).
6. Абзац дев'ятий підпункту 2¹ пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2006 р. N 147 "Про керівників деяких консультативних, дорадчих та інших органів, утворених Кабінетом Міністрів України" (Офіційний вісник України, 2006 р., N 7, ст. 360).
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2006 р. N 499 "Про внесення змін до Положення про Міжвідомчу комісію з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції" (Офіційний вісник України, 2006 р., N 15, ст. 1108).
8. Пункт 31 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2006 р. N 754 (Офіційний вісник України, 2006 р., N 22, ст. 1635).
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 2006 р. N 1377 "Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 16 березня 2000 р. N 509 і від 12 липня 2000 р. N 1119" (Офіційний вісник України, 2006 р., N 40, ст. 2681).
10. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 29 березня 2010 р. N 684 "Про голову Міжвідомчої комісії з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції" (Офіційний вісник України, 2010 р., N 23, ст. 933).
11. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2010 р. N 314 "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12 липня 2000 р. N 1119" (Офіційний вісник України, 2010 р., N 27, ст. 1067).
12. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. N 484 "Про внесення змін до Положення про Міжвідомчу комісію з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції" (Офіційний вісник України, 2011 р., N 35, ст. 1452).
13. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. N 631 "Про затвердження нового складу Міжвідомчої комісії з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції" (Офіційний вісник України, 2011 р., N 51, ст. 2044).
14. Пункт 2 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 12 березня 2012 р. N 230 "Питання діяльності деяких консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, утворених Кабінетом Міністрів України" (Офіційний вісник України, 2012 р., N 22, ст. 849).

15. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2012 р. N 324 "Про внесення змін до складу Міжвідомчої комісії з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції" (Офіційний вісник України, 2012 р., N 32, ст. 1181).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 22 липня 2015 р. N 571

Київ

Деякі питання управління державними інвестиціями

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України
від 11 листопада 2015 року N 938,
від 23 березня 2016 року N 254,
від 14 грудня 2016 року N 949,
від 29 березня 2017 року N 198,
від 4 липня 2017 року N 452,
від 13 грудня 2017 року N 997,
від 5 червня 2019 року N 463,
від 25 вересня 2019 року N 850,
від 2 жовтня 2019 року N 860

Відповідно до частин четвертої і п'ятої статті 33¹ Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України постановляє:

(вступна частина із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. N 463)

1. Утворити Міжвідомчу комісію з питань державних інвестиційних проектів у складі згідно з додатком.

2. Затвердити такі, що додаються:

Положення про Міжвідомчу комісію з питань державних інвестиційних проектів;

Порядок відбору державних інвестиційних проектів.

3. Установити, що для формування у 2015 році проекту Державного бюджету України на 2016 рік та прогнозу Державного бюджету України на 2017 - 2018 роки на розгляд Міжвідомчої комісії з питань державних інвестиційних проектів подаються:

1) головними розпорядниками коштів державного бюджету:

державні інвестиційні проекти, розраховані в цінах починаючи з 1 грудня 2014 р.;

документи, визначені пунктом 18 Порядку, затвердженого цією постановою, до 25 листопада 2015 року;

(абзац третій підпункту 1 пункту 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 11.11.2015 р. № 938)

2) Міністерством економічного розвитку і торгівлі - матеріали, визначені пунктом 21 Порядку, затвердженого цією постановою, у десятиденний строк після закінчення строку, зазначеного в абзаці четвертому цього пункту, за умови доведення Міністерством фінансів планового та прогнозних на наступні два бюджетні періоди загальних обсягів державних капітальних вкладень на розроблення та реалізацію державних інвестиційних проектів.

4. Пункт 4 виключено

(згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2017 р. № 997)

5. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

6. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування, крім пункту 27 Порядку, затвердженого цією постановою, який набирає чинності з 1 січня 2016 року.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 18

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 22 липня 2015 р. № 571
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 2 жовтня 2019 р. № 860)

СКЛАД

Міжвідомчої комісії з питань державних інвестиційних проектів

Міністр розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, голова Міжвідомчої комісії

Міністр розвитку громад та територій, заступник голови Міжвідомчої комісії

Директор департаменту, який забезпечує формування та реалізацію державної політики з управління державними інвестиціями, Мінекономіки, секретар Міжвідомчої комісії

Міністр фінансів

Міністр інфраструктури

Міністр енергетики та захисту довкілля

Міністр охорони здоров'я

Міністр соціальної політики

Народні депутати України, члени Комітету Верховної Ради України з питань бюджету (за згодою)

(Додаток із змінами, внесеними згідно з постановами
Кабінету Міністрів України від 04.07.2017 р. N 452,
від 05.06.2019 р. N 463,
від 25.09.2019 р. N 850,
у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 02.10.2019 р. N 860)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 22 липня 2015 р. N 571

ПОЛОЖЕННЯ

про Міжвідомчу комісію з питань державних інвестиційних проектів

(У тексті Положення слово "Мінекономрозвитку" замінено словом
"Мінекономіки" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 2
жовтня 2019 року N 860)

1. Міжвідомча комісія з питань державних інвестиційних проектів (далі - Комісія) є колегіальним органом.

2. Комісія у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України і постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України і цим Положенням.

3. Основним завданням Комісії є відбір державних інвестиційних проектів, розроблення та реалізація яких здійснюється з використанням державних капітальних вкладень (крім тих, що здійснюються із залученням державою кредитів (позик) від іноземних держав, іноземних фінансових установ і міжнародних фінансових організацій та проектів, що реалізуються за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку) (далі - державні інвестиційні проекти).

(пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. N 463)

4. Комісія відповідно до покладених на неї завдань:

1) подає Мінекономіки пропозиції щодо визначення пріоритетних напрямів реалізації державних інвестиційних проектів за сферами, визначеними у пункті 24 Порядку відбору державних інвестиційних проектів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 липня 2015 р. N 571;

2) розглядає державні інвестиційні проекти;

3) вивчає результати діяльності центральних органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, головних розпорядників коштів державного бюджету щодо розроблення та реалізації державних інвестиційних проектів, поданих на розгляд Комісії;

4) здійснює відбір державних інвестиційних проектів та визначає їх перелік у розрізі головних розпорядників коштів державного бюджету із зазначенням загальної вартості проекту, загальних обсягів витрат державного бюджету, необхідних для розроблення та реалізації проекту, в тому числі для завершення його реалізації, а також обсягів таких видатків на відповідний плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди у розрізі бюджетних програм;

5) готує та подає Міністерству економіки для прийняття відповідних рішень пропозиції та рекомендації щодо:

коригування або припинення (зупинення) реалізації державних інвестиційних проектів;

ефективності управління державним інвестиційним проектом, усунення порушень планових строків його реалізації;

проведення незалежної економічної оцінки або експертизи державних інвестиційних проектів;

(абзац четвертий підпункту 5 пункту 4 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 463)

здійснення аналізу альтернативних способів реалізації державного інвестиційного проекту на етапі його відбору або коригування;

(підпункт 5 пункту 4 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 463)

проведення публічного обговорення на будь-якому етапі розроблення та реалізації державного інвестиційного проекту;

(підпункт 5 пункту 4 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 463)

проведення аналізу здійснення публічних закупівель на відповідність меті та кінцевому результату, якого планується досягти в разі реалізації проекту;

(підпункт 5 пункту 4 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 463)

проведення державного фінансового аудиту за державними інвестиційними проектами, строк реалізації яких завершується або щодо яких виявлено та документально підтверджено факт шахрайства чи корупції, пов'язаний з розробленням або реалізацією державного інвестиційного проекту.

(підпункт 5 пункту 4 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 463)

5. Комісія має право:

1) отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за

згодою);

3) утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові робочі групи;

4) приймати для розгляду державні інвестиційні проекти або відхиляти їх за результатами розгляду документів, поданих для відбору проектів, або надавати рекомендації щодо можливості застосування інших механізмів фінансування проекту (залучення кредитних коштів міжнародних фінансових організацій, державно-приватне партнерство, концесія тощо).

6. Посадовий склад Комісії затверджується Кабінетом Міністрів України.

Головою Комісії є Міністр розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства.

(абзац другий пункту 6 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 463, із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 02.10.2019 р. № 860)

Голова Комісії:

затверджує її персональний склад та вносить у разі потреби до нього зміни;

здійснює керівництво її діяльністю;

затверджує план її роботи на відповідний період та порядок денний засідань.

До складу Комісії входять члени Кабінету Міністрів України, члени Комітету Верховної Ради України з питань бюджету за рішенням такого Комітету (чисельністю не менш як 50 відсотків складу Комісії), представники центральних органів виконавчої влади та інших державних органів.

Формою роботи Комісії є засідання, що проводяться у період розроблення проекту Державного бюджету України на плановий бюджетний період та прогнозу Державного бюджету України на наступні за плановим два бюджетні періоди та у разі потреби за рішенням голови Комісії.

Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях Комісії забезпечує її секретар.

7. Засідання Комісії веде її голова, а в разі його відсутності - заступник голови Комісії.

8. Засідання Комісії вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її складу.

(пункт 8 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 11.11.2015 р. № 938)

9. Презентацію державного інвестиційного проекту на засіданні Комісії здійснює керівник відповідного головного розпорядника коштів державного бюджету.

10. Комісія на своєму засіданні здійснює відбір державних інвестиційних проектів відповідно до Порядку відбору державних інвестиційних проектів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 липня 2015 р. № 571.

11. Рішення Комісії приймається на засіданні шляхом відкритого голосування простою більшістю голосів її членів, що присутні на засіданні. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Комісія приймає рішення щодо кожного державного інвестиційного проекту окремо.

12. За результатами відбору державних інвестиційних проектів Комісією складається протокол, який підписується головою на засіданні та її секретарем і подається Мінекономіки для доведення Мінфіну з метою врахування під час розроблення проекту Державного бюджету України на плановий бюджетний період та прогнозу Державного бюджету України на наступні за плановим два бюджетні періоди.

13. Організаційне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Комісії здійснює Мінекономіки.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 22 липня 2015 р. N 571

ПОРЯДОК

відбору державних інвестиційних проектів

(У тексті Порядку слово "Мінекономрозвитку" замінено словом "Мінекономіки" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 2 жовтня 2019 року N 860)

1. Цей Порядок визначає механізм відбору державних інвестиційних проектів, розроблення та реалізація яких здійснюється з використанням державних капітальних вкладень (крім тих, що здійснюються із залученням державою кредитів (позик) від іноземних держав, іноземних фінансових установ і міжнародних фінансових організацій та проектів, що реалізуються за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку), шляхом здійснення заходів щодо ініціювання, проведення економічної оцінки і державної експертизи, визначення доцільності розроблення та/або реалізації державних інвестиційних проектів.

(абзац перший пункту 1 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. N 463)

До державних інвестиційних проектів, що реалізуються шляхом державного інвестування в об'єкти державної власності з використанням кредитів (позик), залучених під державні гарантії з подальшим поверненням і обслуговуванням таких кредитів за рахунок доходу від реалізації державного інвестиційного проекту, застосовується Порядок відбору інвестиційних проектів, для розроблення або реалізації яких надається державна підтримка, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 13 листопада 2013 р. N 835 (Офіційний вісник України, 2013 р., N 90, ст. 3321).

(пункт 1 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2017 р. N 997)

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

- 1) концептуальна записка - опис мети державного інвестування та можливостей її досягнення, на підставі якого приймається рішення про доцільність підготовки державного інвестиційного проекту;
- 2) вигодоотримувачі - фізичні та юридичні особи, які безпосередньо будуть користуватися результатами реалізації державного інвестиційного проекту;
- 3) відповідальний виконавець - структурний підрозділ головного розпорядника коштів державного бюджету або

підприємство, або установа, або організація, що належать до сфери управління головного розпорядника, визначені ним відповідальними за підготовку державного інвестиційного проекту, управління здійсненням заходів щодо розроблення та реалізації інвестиційного проекту, в тому числі виконання функцій замовника будівництва в разі потреби.

Інші терміни вживаються в значенні, наведеному в Бюджетному кодексі України, Законах України "Про інвестиційну діяльність", "Про регулювання містобудівної діяльності".

3. Суб'єкт інвестиційної діяльності в разі необхідності ініціювання нового державного інвестиційного проекту готує та подає головному розпорядникові коштів державного бюджету концептуальну записку, в якій зазначаються такі відомості:

1) мета інвестиційного проекту та її обґрунтування:

проблеми, які будуть розв'язані внаслідок реалізації інвестиційного проекту;

результати аналізу попиту на послуги (товари), надання (виробництво) яких має бути забезпечено в результаті реалізації інвестиційного проекту;

результати попереднього аналізу можливих альтернативних варіантів розв'язання таких проблем;

відповідність мети інвестиційного проекту пріоритетам державної політики;

2) прогнозні обсяги витрат:

розрахункова вартість інвестиційного проекту, включаючи витрати на його розроблення та реалізацію, обґрунтування вибору можливих джерел фінансування;

наявність земельної ділянки, прав, пов'язаних з нею, та план заходів щодо оформлення прав на неї (у разі потреби);

оціночна вартість експлуатації (утримання) об'єкта державної власності після реалізації інвестиційного проекту та обґрунтування визначення джерела фінансування його експлуатації (утримання);

3) результати попереднього аналізу ефективності реалізації інвестиційного проекту:

очікуваний вплив (екологічні, соціальні, економічні вигоди і наслідки реалізації інвестиційного проекту);

вигодоотримувачі;

результати попередньої оцінки ризиків інвестиційного проекту;

4) строк та етапи реалізації інвестиційного проекту, результати попередньої оцінки можливостей реалізації, організації та управління виконанням робіт з реалізації інвестиційного проекту;

5) обґрунтування заходів щодо розроблення інвестиційного проекту (дослідження, проектування).

4. Головний розпорядник коштів державного бюджету може утворювати комісію для визначення доцільності підготовки державного інвестиційного проекту, проведення його державної експертизи та надання висновків за її результатами, проведення внутрішнього моніторингу стану розроблення та реалізації державних інвестиційних проектів.

До складу такої комісії не можуть бути включені представники суб'єкта інвестиційної діяльності, що готував концептуальну записку або відповідатиме за розроблення державного інвестиційного проекту, та відповідального виконавця (включаючи замовника будівництва).

За результатами розгляду концептуальної записки (включаючи рекомендації комісії у разі її утворення) головний

розпорядник коштів державного бюджету приймає рішення щодо доцільності розроблення нового державного інвестиційного проекту та визначення відповідального виконавця. Про прийняте рішення, зокрема про недоцільність розроблення державного інвестиційного проекту або доопрацювання концептуальної записки, головний розпорядник коштів державного бюджету інформує суб'єкта інвестиційної діяльності листом.

Рішення головного розпорядника коштів державного бюджету про доцільність розроблення нового державного інвестиційного проекту оприлюднюється на його офіційному сайті разом з інформацією про такий проект (його найменування і мета, найменування відповідального виконавця і контактна інформація (зокрема поштова адреса і адреса електронної пошти, ім'я та прізвище особи, що відповідає за облік та узагальнення пропозицій до проекту), місце його реалізації, очікуваний вплив) з метою проведення громадського обговорення державного інвестиційного проекту протягом не менш як 15 днів та отримання відповідних пропозицій, які аналізуються під час підготовки інвестиційного проекту.

5. Новий державний інвестиційний проект або проект, розпочатий у попередні бюджетні періоди, оформлюється у вигляді планово-розрахункового документа, що містить результати дослідження та економічної оцінки інвестиційних можливостей, необхідних та достатніх для обґрунтування інвестування, організації та управління виконанням робіт з реалізації проекту на всіх етапах його життєвого циклу (інвестиційного та експлуатаційного), згідно з додатком 1. Загальна вартість реалізації проекту визначається з урахуванням очікуваного рівня інфляції на весь період реалізації проекту.

(пункт 5 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 29.03.2017 р. № 198)

6. Під час підготовки державного інвестиційного проекту проводиться його економічна оцінка шляхом аналізу залежно від мети (отримання прибутку та/або досягнення соціального ефекту) та масштабності інвестиційного проекту, зокрема його вартості:

до 30 млн. гривень включно - аналіз ефективності витрат;

понад 30 млн. гривень - аналіз витрат і вигод.

Зазначена оцінка проводиться розробником державного інвестиційного проекту з урахуванням міжнародних рекомендацій та рекомендацій, розроблених і затверджених Мінекономіки та розміщених на його офіційному сайті.

Розрахунок показників економічної ефективності реалізації державного інвестиційного проекту здійснюється з урахуванням методичних рекомендацій щодо розроблення інвестиційного проекту, для реалізації якого може надаватися державна підтримка, або щодо підготовки та проведення оцінки державного інвестиційного проекту, затверджених Мінекономіки.

Результати економічної оцінки відображаються у розділі 2 додатка 1.

7. Державний інвестиційний проект підлягає уточненню у разі зміни його вартості більш як на 10 відсотків, у тому числі внаслідок інфляції, зміни технічних рішень та/або включення додаткових витрат, додаткових компонентів (складових частин чи пускових комплексів), не передбачених затвердженою проектною документацією, або інших умов, що впливають на результати реалізації такого проекту.

8. Державний інвестиційний проект підлягає обов'язковій державній експертизі.

9. Головний розпорядник коштів державного бюджету проводить державну експертизу державних інвестиційних проектів.

10. Для проведення державної експертизи державного інвестиційного проекту відповідальний виконавець (або замовник

будівництва в разі, коли реалізацію проекту розпочато) подає головному розпорядникові коштів державного бюджету, до сфери управління якого він належить, такі документи:

1) прошиті, пронумеровані, засвідчені підписом уповноваженої особи відповідального виконавця (або замовника будівництва), а також печаткою (в разі її наявності) копії державного інвестиційного проекту згідно з додатком 1;

2) висновки незалежних експертних організацій (в разі наявності).

11. У разі коли державний інвестиційний проект поданий з порушенням вимог, встановлених у додатку 1, він повертається на доопрацювання відповідальному виконавцю протягом п'яти робочих днів з дати його надходження до головного розпорядника коштів державного бюджету.

12. Державна експертиза державного інвестиційного проекту передбачає проведення аналізу поданих документів і визначення:

відповідності державного інвестиційного проекту вимогам законодавства та його актуальності;

очікуваного впливу (екологічних, соціальних, економічних вигод і наслідків реалізації державного інвестиційного проекту);

впливу результатів реалізації державного інвестиційного проекту на показники бюджету;

обґрунтованості вартості державного інвестиційного проекту та плану його реалізації;

наявності належного кадрового, матеріально-технічного забезпечення, земельної ділянки (у разі потреби) для реалізації державного інвестиційного проекту.

13. Державна експертиза державного інвестиційного проекту проводиться протягом 30 календарних днів з дати надходження документів, зазначених у пункті 10 цього Порядку, з урахуванням Методики проведення державної експертизи інвестиційних проектів, затвердженої Мінскаловою.

14. За результатами проведення державної експертизи державного інвестиційного проекту відповідальному виконавцю видається висновок за формою згідно з додатком 2:

позитивний, яким рекомендується реалізація державного інвестиційного проекту;

негативний, який містить чітко сформульовані та обґрунтовані зауваження, врахування яких потребує істотного доопрацювання державного інвестиційного проекту, або обґрунтування неможливості його реалізації.

15. Позитивний висновок державної експертизи державного інвестиційного проекту не може бути наданий у разі, коли відповідальний виконавець:

визнаний банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство;

перебуває у стадії ліквідації;

припинив провадження господарської діяльності;

подав необ'єктивну або недійсну інформацію про державний інвестиційний проект або свій фінансово-економічний стан;

розрахунки щодо аналізу ефективності державного інвестиційного проекту, відображені у розділі II додатку 1, не відповідають позитивним критеріям, визначеним у пункті 20 цього Порядку.

(пункт 15 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2017 р. № 997)

16. У разі отримання негативного висновку державної експертизи державного інвестиційного проекту такий проект подається повторно лише після врахування наданих зауважень та його доопрацювання.

17. Висновок державної експертизи державного інвестиційного проекту є дійсним протягом шести місяців з дати його надання.

18. Головні розпорядники коштів державного бюджету подають щороку до 1 березня в електронному (у форматі doc або pdf та xls (таблиці) та паперовому вигляді Міністерству економіки для участі у відборі державних інвестиційних проектів такі документи щодо проектів, які вони пропонують для розроблення та/або реалізації у плановому та наступних за плановим двох бюджетних періодах:

1) перелік державних інвестиційних проектів у порядку пріоритетності їх розроблення (реалізації) згідно з додатком 3 (у разі, коли головний розпорядник коштів державного бюджету пропонує для розроблення та/або реалізації більше одного інвестиційного проекту);

2) прошиті, пронумеровані, засвідчені підписом уповноваженої особи відповідального виконавця, а також печаткою (за її наявності) копії державного інвестиційного проекту згідно з додатком 1 або згідно з розділами I і III додатка 1 (для розпочатого проекту, який відібрано в установленому порядку);

3) висновок державної експертизи державного інвестиційного проекту;

4) результати незалежної експертизи державного інвестиційного проекту (у разі потреби). У разі коли до складу державного інвестиційного проекту включено проекти будівництва, додаються результати експертизи таких проектів (у разі наявності).

Доопрацьовані державні інвестиційні проекти подаються до Міністерства економіки не пізніше 15 квітня.

(пункт 18 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. № 254)

19. Міністерство економіки розглядає протягом десяти робочих днів подані відповідно до пункту 18 цього Порядку документи та приймає державні інвестиційні проекти для участі у відборі або повідомляє про причини відмови у допуску до участі у відборі.

(абзац перший пункту 19 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. № 254)

До участі у відборі не допускаються державні інвестиційні проекти, які не відповідають пріоритетним напрямкам розвитку держави, визначеним стратегічними та актуальними програмними документами, затвердженими в установленому порядку, щодо яких подана не в повному обсязі інформація або інформація містить помилки у розрахунках, а також державні інвестиційні проекти з низькою ефективністю їх реалізації з порушенням строків реалізації та/або в разі підвищення їх вартості більш як на 50 відсотків без проведення додаткового аналізу та визначення шляхів і обсягу коштів, необхідних для усунення причин зміни строків реалізації проекту, що зазначається у пункті 2 розділу III додатка 1.

Міністерство економіки надає протягом десяти робочих днів Мінфіну прогностичні загальні обсяги фінансування державних інвестиційних проектів на плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди на підставі показників державних інвестиційних проектів, поданих для участі у відборі.

(абзац третій пункту 19 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. N 254)

20. Відбір державних інвестиційних проектів здійснюється на підставі документів, поданих головними розпорядниками коштів державного бюджету, за такими критеріями:

ступінь реалізації проекту (для розпочатих проектів);

позитивний економічний ефект;

позитивна економічна ефективність (для самокупних проектів);

позитивний соціальний ефект;

позитивний екологічний ефект;

обґрунтування вибору джерел коштів, необхідних для експлуатації (утримання) об'єкта державної власності;

економія витрат на експлуатацію (утримання) об'єкта державної власності порівняно з такими витратами до реалізації проекту.

21. Мінекономіки у семиденний строк після схвалення Бюджетної декларації Кабінетом Міністрів України подає Міжвідомчій комісії з питань державних інвестиційних проектів (далі - Міжвідомча комісія):

(абзац перший пункту 21 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. N 463)

1) інформацію про відповідність державного інвестиційного проекту критеріям, визначеним у пункті 20 цього Порядку, та пропозиції щодо можливості застосування інших механізмів фінансування проекту (залучення кредитних коштів міжнародних фінансових організацій, державно-приватне партнерство, концесія тощо);

2) узагальнену інформацію про розроблення (реалізацію) державних інвестиційних проектів у плановому та наступних за плановим двох бюджетних періодах, у тому числі прийняті для участі у відборі проекти, в розрізі сфер, визначених в абзацах третьому - сьомому пункту 24 цього Порядку;

3) інформацію про плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди загальні обсяги державних капітальних вкладень на розроблення та реалізацію державних інвестиційних проектів.

Зазначену інформацію разом з державними інвестиційними проектами секретар Міжвідомчої комісії надсилає в електронному вигляді кожному членові Міжвідомчої комісії.

22. Міжвідомча комісія на підставі поданих державних інвестиційних проектів та інформації, отриманої від Мінекономіки відповідно до пункту 21 цього Порядку, з урахуванням вимог статті 33¹ Бюджетного кодексу України проводить відбір державних інвестиційних проектів шляхом:

(абзац перший пункту 22 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. N 463)

1) уточнення на плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди показників видатків державного бюджету та надання кредитів на розроблення (реалізацію) розпочатих державних інвестиційних проектів, відібраних Міжвідомчою комісією для розроблення та реалізації у поточному бюджетному періоді;

2) визначення нових державних інвестиційних проектів та показників видатків державного бюджету на плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди для їх розроблення (реалізації).

23. Міжвідомча комісія може прийняти рішення про недоцільність реалізації державного інвестиційного проекту або доцільність його коригування для подальшої реалізації на будь-якому етапі його життєвого циклу, якщо згідно з поданою головним розпорядником коштів державного бюджету інформацією або за результатами моніторингу стану розроблення (реалізації) проекту підтверджується, що:

фактичний строк реалізації розпочатого державного інвестиційного проекту перевищує запланований строк більш як на один рік та/або вартість проекту підвищилася, зокрема за результатами процедури державних закупівель, більш як на 10 відсотків порівняно з початковою розрахунковою вартістю державного інвестиційного проекту або затвердженого проекту будівництва, що реалізується в складі державного інвестиційного проекту; або

значно знизився очікуваний попит на послуги, які будуть надаватися за результатами реалізації державного інвестиційного проекту; або

виявлено та документально підтверджено факт шахрайства чи корупції, пов'язаний з розробленням або реалізацією державного інвестиційного проекту.

24. Відбір державних інвестиційних проектів проводиться згідно з критеріями, визначеними у пункті 20 цього Порядку, двома етапами.

На першому етапі кожен член Міжвідомчої комісії розглядає подані Міністерству економіки відповідно до пункту 21 цього Порядку документи, визначає пріоритетність напрямів розроблення та реалізації державних інвестиційних проектів відповідно до пріоритетних напрямів державних капітальних вкладень, визначених в Основних напрямках бюджетної політики на наступний бюджетний період, та орієнтовно розподіляє на плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди прогнозні загальні обсяги державних капітальних вкладень на розроблення та реалізацію інвестиційних проектів, зокрема за такими сферами:

соціально-культурна сфера і сфера охорони здоров'я;

паливно-енергетична сфера, видобувна та обробна промисловість, мінерально-сировинна база;

сфера охорони навколишнього природного середовища;

транспортна сфера;

функціонування органів влади та надання ними послуг.

Міжвідомча комісія розглядає державні інвестиційні проекти в порядку пріоритетності напрямів, яких вони стосуються, та приймає одне з таких рішень:

про підтримання розроблення та реалізації державного інвестиційного проекту за рахунок державних капітальних вкладень;

про відмову у підтриманні державного інвестиційного проекту в разі:

- невідповідності критеріям, визначеним у пункті 20 цього Порядку;

- наявності підстав, передбачених пунктом 23 цього Порядку, та інших підстав, обґрунтованих Міжвідомчою комісією;

про доцільність застосування інших механізмів фінансування інвестиційного проекту (залучення кредитних коштів

міжнародних фінансових організацій, державно-приватного партнерства, концесії тощо).

На другому етапі Міжвідомча комісія на своєму засіданні з урахуванням доцільності розроблення та реалізації державних інвестиційних проектів та орієнтовного розподілу на плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди прогнозних загальних обсягів державних капітальних вкладень на розроблення та реалізацію державних інвестиційних проектів приймає рішення про результати відбору державних інвестиційних проектів, в якому зазначає перелік таких проектів та обсяги державних капітальних вкладень на плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди з розподілом за сферами у межах загального обсягу державних капітальних вкладень за формою згідно з додатком 3.

25. Мінекономіки у тритижневий строк від дня прийняття Бюджетної декларації Кабінетом Міністрів України готує за участю Комітету Верховної Ради України з питань бюджету пропозиції щодо розподілу державних капітальних вкладень на середньостроковий період між головними розпорядниками бюджетних коштів за результатами відбору державних інвестиційних проектів шляхом зазначеного відбору Міжвідомчою комісією. Мінекономіки копію такого рішення Міжвідомчої комісії та перелік державних інвестиційних проектів відповідно до вимог пункту 4¹ частини першої статті 38 Бюджетного кодексу України подає Мінфіну.

(пункт 25 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. № 254, від 29.03.2017 р. № 198, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 463)

25¹. Головні розпорядники коштів державного бюджету подають Мінекономіки уточнений розділ III відібраного проекту (з обґрунтуваннями та додатками) відповідно до додатку 1 з урахуванням обсягу державних капітальних вкладень, передбачених для його розроблення та реалізації, у певний строк з дня прийняття закону про Державний бюджет України на відповідний рік (змін до нього) або відповідного рішення Кабінету Міністрів України. Планові показники у розрізі заходів на поточний рік реалізації поданого до Мінекономік уточненого розділу III державного інвестиційного проекту враховуються головними розпорядниками коштів державного бюджету під час формування відповідних паспортів бюджетних програм.

(абзац перший пункту 25¹ із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 463)

Під час уточнення розділу III державного інвестиційного проекту відповідальний виконавець за погодженням з головним розпорядником коштів державного бюджету може внести зміни до планових показників реалізації державного інвестиційного проекту у розрізі заходів на поточний рік та у разі, коли вартість реалізації державного інвестиційного проекту та технічні рішення залишаються незмінними, відсутні доповнені заходи, непередбачені на плановий рік у проекті, що був відібраний Комісією у попередньому році, виконання будівельних робіт здійснюється з урахуванням вимог до організації будівельного виробництва, встановлених державними будівельними нормами України.

(пункт 25¹ доповнено новим абзацом другим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 463, у зв'язку з цим абзаци другий і третій вважаються відповідно абзацами третім і четвертим)

Копію зазначеного уточненого розділу III у двохсторонньому вигляді Мінекономіки надсилає у десятиденний строк до Мінфіну.

У разі коли проект містить декілька поточних (складових частин чи пускових комплексів, черг будівництва),

відповідальний виконавець складає та з урахуванням висновків уточненого розділу III державного інвестиційного проекту в межах передбачених бюджетних призначень за погодженням з головним розпорядником коштів державного бюджету затверджує план заходів з реалізації інвестиційного проекту на поточний рік. Після затвердження копія плану заходів надається Мініфіну та Мінекономіки.

(Порядок доповнено пунктом 25¹ згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 29.03.2017 р. № 198)

25². Головні розпорядники витрат державного бюджету у місячний строк з дня прийняття закону про Державний бюджет України на відповідний рік (змін до нього) або про відповідних рішеннях Кабінету Міністрів України подають Мінекономіки згідно з частиною п'ятою статті 12¹ Закону України "Про інвестиційну діяльність" інформацію про відібрані Міжвідомчою комісією державні інвестиційні проекти у рамках бюджетних програм, за якими вони реалізуються, за затвердженою Мінекономіки формою для внесення до державного проекту інвестиційних проектів.

(Порядок доповнено пунктом 25² згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 463)

26. За результатами відбору державних інвестиційних проектів Мінекономіки розміщує перелік державних інвестиційних проектів на офіційному сайті Міністерства. Внесення змін до зазначеного переліку здійснюється з урахуванням рішень Міжвідомчої комісії та результатів моніторингу стану розроблення (реалізації) таких проектів, що проводиться у порядку, встановленому Мінекономіки.

Рішення Міжвідомчої комісії про результати моніторингу стану розроблення (реалізації) державних інвестиційних проектів розміщуються на офіційному сайті Міністерства.

(пункт 26 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. № 254)

27. Якщо протягом бюджетного періоду за результатами моніторингу стану розроблення (реалізації) державних інвестиційних проектів встановлено порушення строків розроблення або реалізації державного інвестиційного проекту чи збільшення вартості проекту більш як на 10 відсотків або виявлено невідповідність предмета закупівель меті та кінцевому результату, якого планується досягти в результаті реалізації проекту, такі проекти за пропозицією Мінекономіки або інших органів державної влади підлягають повторному розгляду Міжвідомчою комісією в установленому порядку. Рішення Міжвідомчої комісії є підставою для розроблення (передачі) державних капітальних вкладень на проекти, які реалізуються у визначені строки, у визначеному бюджетним законодавством порядку.

(пункт 27 із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 14.12.2016 р. № 949, від 29.03.2017 р. № 198, від 05.06.2019 р. № 463)

28. Мінекономіки за рішенням Міжвідомчої комісії може та подає Державній аудиторській службі пропозиції щодо проведення державного фінансового аудиту за державними інвестиційними проектами, строк реалізації яких завершується або щодо яких виявлено та документально підтверджено факт шахрайства чи корупції, пов'язаний з розробленням або реалізацією державного інвестиційного проекту.

(Порядок доповнено пунктом 28 згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 463)

ДЕРЖАВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПРОЕКТ

I. Резюме

(найменування проекту)

	Характеристика, показники, результати аналізу та оцінки проекту	Опис або значення
1.	Мета та короткий опис проекту (його компонентів) і місце його реалізації	
2.	Основна сфера, якої стосується мета і результати реалізації проекту	
3.	Головний розпорядник коштів державного бюджету Відповідальний виконавець Замовник будівництва (у разі наявності)	
4.	Балансоутримувач (балансоутримувачі) (у разі створення/придбання нового об'єкта - майбутній балансоутримувач)	
5.	Обґрунтування необхідності реалізації проекту, результати його реалізації, у тому числі наслідки у разі, коли його не буде реалізовано	
6.	Відповідність проекту стратегічним і програмним документам	
7.	Наявність альтернативних способів досягнення мети проекту та результати їх аналізу	
8.	Загальна вартість реалізації проекту (тис. гривень), у тому числі за етапами: інвестиційний етап (розроблення проекту), у тому числі вартість оформлення / придбання необхідної земельної ділянки інвестиційний етап (реалізація проекту)	
9.	Строк реалізації проекту (місяців), у тому числі за етапами, і строк введення в експлуатацію основних засобів	
10.	Джерела фінансування проекту (тис. гривень), у тому числі: власні кошти суб'єкта інвестиційної діяльності кошти, що надаються з державного бюджету кошти, що надаються з місцевого бюджету залучені кошти (у тому числі під державні гарантії) інші джерела (міжнародна технічна допомога тощо)	
11.	Джерела покриття витрат (тис. гривень), у тому числі доходи від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	
12.	Показники економічної ефективності (для самоокупних проектів):	

	<p>чиста приведена вартість</p> <p>внутрішня норма дохідності</p> <p>дисконтований період окупності</p> <p>індекс прибутковості</p> <p>Показники аналізу ефективності витрат (для державного інвестиційного проекту до 30 млн. гривень включно)</p>	
	<p>Показники економічного ефекту:</p> <p>співвідношення вигід і витрат (на основі аналізу вигід і витрат)</p> <p>чиста приведена вартість (на основі аналізу вигід і витрат)</p>	
13.	<p>Економічні наслідки:</p> <p>економія енерговитрат та енергоресурсів</p> <p>економія витрат води</p> <p>загальна економія витрат на експлуатацію (утримання) об'єкта інвестування після завершення реалізації проекту</p> <p>збільшення обсягу експорту продукції</p> <p>зменшення обсягу імпорту продукції</p>	
14.	<p>Соціальні наслідки:</p> <p>доступність послуги</p> <p>покращення якості продукції (товарів, робіт, послуг)</p> <p>відповідність стандартам і нормам, досягнення європейського рівня/стандартів</p> <p>збереження робочих місць</p> <p>створення нових робочих місць</p> <p>інші</p>	
15.	<p>Екологічні наслідки (збільшення/зменшення обсягу викидів, забруднення навколишнього природного середовища тощо)</p>	
16.	<p>Показник бюджетної ефективності:</p> <p>1) щорічні надходження до бюджету (сплата податків, зборів та інших обов'язкових платежів тощо):</p> <p>додаткові надходження до державного бюджету</p> <p>додаткові надходження до місцевого бюджету</p> <p>зменшення обсягу видатків державного бюджету</p> <p>зменшення обсягу видатків місцевого бюджету</p> <p>2) щорічні витрати на експлуатацію (утримання) основних засобів за проектом станом на початок поточного бюджетного року за джерелами фінансування (тис. гривень) (окремо до початку та після завершення інвестиційного етапу)</p>	
17.	<p>Витрати на закупівлю товарів, робіт і послуг національного виробника, які використовуються під час реалізації проекту (тис. гривень, відсотків)</p>	
18.	<p>Витрати на закупівлю товарів, робіт і послуг іноземного виробника, які використовуються під час реалізації проекту (тис. гривень, відсотків), обґрунтування їх необхідності</p>	
19.	<p>Наявні висновки експертизи проекту відповідно до законодавства (ким, коли</p>	

	видані)	
20.	Потреба та наявність необхідної дозвільної документації для реалізації проекту	
21.	Контактна особа (прізвище, ім'я, по батькові, посада, підрозділ/установа, адреса, номер телефону і телефаксу, адреса електронної пошти)	

(найменування посади керівника
відповідального виконавця /
замовника будівництва)

(підпис)

(ініціали та прізвище)

II. Техніко-економічний аналіз

(найменування проекту)

Мета проекту та її обґрунтування

1. Загальна характеристика проблем, на розв'язання яких спрямовано проект:

1) характеристика стану сфери та стратегія її розвитку, можливих варіантів розвитку в разі реалізації та нереалізації проекту;

2) характеристика наявної продукції (товарів, робіт, послуг) або наявних умов для здійснення державної функції, супутньої або пов'язаної з нею продукції (товарів, робіт, послуг), відповідність стандартам і нормам;

3) результати аналізу ринку продукції (товарів, робіт, послуг) та/або відповідного сегмента на основі демографічного аналізу, аналізу конкуренції, SWOT-аналізу, аналізу споживачів та їх кількості, географічних меж ринку, ціноутворення;

4) результати аналізу конкурентного потенціалу відповідального виконавця та/або балансоутримувача, зокрема можливостей розвитку, загрози та проблеми провадження діяльності;

5) результати громадського обговорення проекту та пропозиції, їх врахування або відхилення.

2. Кінцевий результат (характеристика, номенклатура та обсяги виробництва продукції), який планується досягти в разі реалізації проекту, його основні показники.

3. Спосіб досягнення кінцевого результату на основі результатів аналізу альтернативних способів досягнення мети та обґрунтування переваг обраного способу.

4. Відповідність проекту напрямам розвитку держави, визначеним стратегічними та актуальними програмними документами, затвердженими в установленому порядку (Програма діяльності Кабінету Міністрів України, Стратегія сталого розвитку "Україна - 2020" тощо).

Опис проекту та прогнозний обсяг витрат

5. Технічний та/або технологічний аналіз обраного способу досягнення кінцевого результату, нормативна тривалість.

6. Необхідність забезпечення земельною ділянкою або правами на неї (оренда, суперфіцій, емфітевзис) для реалізації проекту.

7. Наявність і розвиток необхідної інфраструктури.

8. Заходи щодо охорони навколишнього природного середовища.

9. Необхідність розроблення проектної документації, стадії розроблення.

10. Організаційні заходи, у тому числі здійснення публічних закупівель у розрізі предмета закупівлі, та графік їх здійснення.

Найменування заходу	Прогнозні строки здійснення заходу		Вартість виконання, тис. гривень	Очікувані результати
	початок	закінчення		

11. Кадрове забезпечення за етапами життєвого циклу проекту (інвестиційний та експлуатаційний), у тому числі необхідність навчання і професійної підготовки.

12. Сертифікати, ліцензії та інші дозвільні документи, необхідні для реалізації проекту, та їх наявність.

13. Витрати на розроблення та реалізацію проекту.

(тис. гривень)

Витрати за етапами проекту	Витрати за роками реалізації проекту				Усього
1. Інвестиційний етап (розроблення):					
дослідження та розроблення проекту (проектування за стадіями)					
забезпечення земельною ділянкою (витрати на придбання/оренду, оформлення прав)					
інші витрати					
Разом					
2. Інвестиційний етап (реалізація):					
будівельні роботи					
устаткування, обладнання, меблі, інвентар тощо					
пусконаладжувальні роботи					
адміністративні витрати					
інші витрати					
Разом					
Усього					

14. Витрати на експлуатацію (утримання) (експлуатаційний етап):

1) інформація про балансоутримувача (балансоутримувачів) (у разі створення/придбання нового об'єкта - майбутнього балансоутримувача);

2) витрати на забезпечення функціонування активів (основних засобів) до початку і після завершення реалізації проекту.

(тис. гривень)

Витрати	Щорічний обсяг витрат		Різниця
	до початку реалізації проекту (фактичний)	після завершення реалізації проекту (прогнозний)	
Матеріальні витрати на сировину та матеріали			
Витрати на ресурси (електроенергія, газ, вода тощо)			
Заробітна плата			
Адміністративні витрати			
Амортизаційні відрахування			
Разом, у тому числі за джерелами фінансування			

Аналіз ефективності проекту

15. Розрахунок собівартості кінцевої продукції (товарів, робіт, послуг).

16. Розрахунок показників економічної ефективності (для самоокупних проектів):

розрахунок чистого грошового потоку;

розрахунок чистої приведеної вартості (на основі фінансових потоків), внутрішньої ставки дохідності, дисконтованого періоду окупності, індексу прибутковості.

17. Прогноз соціальних та екологічних наслідків.

18. Аналіз та оцінка вигід від реалізації проекту (для проектів вартістю понад 30 млн. гривень), у тому числі потенційних вигодоотримувачів та їх вигод від реалізації проекту.

19. Прогноз економічного ефекту:

розрахунок чистої приведеної вартості (на основі аналізу вигід і витрат);

розрахунок співвідношення вигід і витрат (на основі аналізу вигід і витрат);

розрахунок економічних показників ефективності витрат на реалізацію окремо інвестиційного та експлуатаційного етапу проекту, зокрема:

- інвестиційні витрати на створення одиниці товару/послуги (зокрема на 1 кв. метр, одного споживача);

- експлуатаційні витрати на одиницю товару/роботи/послуги у процесі функціонування об'єкта інвестування до початку і після завершення реалізації проекту;

- економія витрат на експлуатацію (утримання) об'єкта інвестування після завершення реалізації проекту;

- витрат на закупівлю товарів, робіт, послуг національного та іноземного виробника, які використовуються під час реалізації проекту.

20. Прогноз надходжень до бюджетів.

21. Інші проекти, з якими пов'язана реалізація даного проекту.

22. Аналіз ризиків і можливі шляхи їх зниження, запобіжні заходи, страхування ризиків у випадках, передбачених

Тип та вид ризику	Можливі негативні наслідки	Заходи щодо зменшення впливу ризиків
-------------------	----------------------------	--------------------------------------

Організаційна структура та управління проектом

23. Інформація про відповідального виконавця, у тому числі замовника будівництва:

повне найменування, місцезнаходження, код згідно з ЄДРПОУ;

ім'я та прізвище, посада, адреса електронної пошти, номер телефону і телефаксу контактної особи;

коротка історія, включаючи фінансовий стан (результати фінансової діяльності на підставі балансу та звіту про дебіторську (кредиторську) заборгованість) за останній звітний період;

внутрішня організаційна структура;

досвід роботи за останні три роки з реалізації інвестиційних проектів або управління ними;

основні види діяльності, продукції (товарів, робіт, послуг);

позиція на ринку.

24. Організаційна схема управління реалізацією проекту.

Додаток: 1. Фотографії, креслення, патентна інформація про продукцію.

2. Результати маркетингових досліджень.

3. Фотографії і схеми.

4. Фінансово-економічні розрахунки (таблиці, графіки).

5. Результати аналізу фінансового стану відповідального виконавця та замовника будівництва.

6. Пакет документів щодо обґрунтування оцінки впливу на навколишнє середовище.

7. Копії установчих документів відповідального виконавця та замовника будівництва (крім структурних підрозділів).

(найменування посади керівника
відповідального виконавця /
замовника будівництва)

(підпис)

(ініціали та прізвище)

III. План реалізації, фінансування та стан виконання проекту

(найменування проекту)

1. План реалізації та фінансування проекту (на весь період виконання інвестиційного етапу)

Найменування заходу	Строк виконання		Обсяг фінансування, тис. гривень	Виконано на 1 січня 20__ р.	Профінансовано на 1 січня 20__ р.	План на поточний та наступні роки				
	початок	завершення								
1. Інвестиційний етап (розроблення):										
дослідження та розроблення проекту (проектування за стадіями)										
забезпечення земельною ділянкою (витрати на придбання/оренду, оформлення прав)										
інші заходи										
Разом										
2. Інвестиційний етап (реалізація):										
здійснення закупівель товарів, робіт і послуг у розрізі предмета закупівлі):										
виконання будівельних робіт										
поставка устаткування, обладнання, меблів, інвентарю тощо										
виконання пусконаладжувальних робіт										
інші заходи										
Разом										
Усього у тому числі за джерелами фінансування										

План реалізації та фінансування проекту на поточний рік за місяцями у розрізі заходів інвестиційного етапу (розроблення та/або реалізація).

2. Стан реалізації інвестиційного етапу проекту (у разі, коли реалізацію проекту розпочато):

1) стан виконання плану реалізації проекту за формою, зазначеною у пункті 1 цього розділу, за етапами та заходами, у тому числі планові та фактичні обсяги виконання і фінансування проекту окремо за попередній рік та у поточному році;

2) план та результати закупівель у рамках проекту (за змовою відповідно до пункту 10 розділу II проекту), зазначивши інформацію про укладені договори.

План та результати закупівель

Назва договору	Тип ринку, на який укладався договір	Номер та дата його укладення	Сума договору	Назва компанії, з якою укладався договір	Стан виконання
----------------	--------------------------------------	------------------------------	---------------	--	----------------

3) відхилення від раніше запланованого строку реалізації проекту (тривалість, визначена під час першого затвердження / схвалення / відбору проекту), років і місяців, відсотків;

4) відхилення від раніше визначеної вартості проекту (загальна кошторисна вартість, визначена під час першого затвердження / схвалення / відбору проекту), тис. гривень, відсотків;

5) аналіз причин відхилення (зміни строків реалізації або загальної вартості проекту тощо) та обґрунтування здійснення заходів щодо їх усунення, визначення обсягу витрат, необхідних для здійснення таких заходів (додаткових витрат).

Додаток: 1. Фінансовий звіт суб'єкта інвестиційної діяльності на останню звітну дату та фінансові звіти за минулий рік.

2. Результати аналізу фінансового стану відповідального виконавця / замовника будівництва на останню звітну дату.

3. Інформація про отримані позики та довгострокові кредити банків, у тому числі іноземних, а також про відсутність простроченої понад три місяці заборгованості з їх погашення та обслуговування.

4. Інформація про виділення земельних ділянок, стан розроблення проектно-кошторисної документації та проведення державної експертизи у разі, коли до складу інвестиційного проекту включено проект будівництва.

5. Інформація про відсутність у суб'єкта інвестиційної діяльності простроченої понад три місяці заборгованості перед державним бюджетом із сплати податків і зборів (обов'язкових платежів).

6. Копія титулу будови (об'єкта) для розпочатих проектів.

7. Поточний звіт про реалізацію державного інвестиційного проекту станом на початок поточного року або кварталу (для розпочатих проектів) за формою, встановленою Мінікономінка*.

(найменування посади керівника
відповідального виконавця /
замовника будівництва)

(підпис)

(ініціали та прізвище)

* Починаючи з 2016 року.

Додаток 2
до Порядку

ВИСНОВОК
державної експертизи

Державний інвестиційний проект _____
(найменування проекту)

пропонується _____
(найменування відповідального виконавця та/або замовника будівництва)

для реалізації у сфері _____ загальною вартістю _____ тис. гривень.

Результати державної експертизи:

Критерії, за якими проводиться державна експертиза	Обґрунтування відповідності (невідповідності) проекту критеріям та/або їх позитивного або негативного значення
Наявність інформації, необхідної для проведення державної експертизи	
Відповідність проекту вимогам законодавства та його актуальність (актуальність та обґрунтованість проблеми, яку необхідно розв'язати шляхом реалізації проекту)	
Узгодженість із стратегічними цілями розвитку держави та сферок діяльності головного розпорядника бюджетних коштів	
Рівень охоплення елементів/аспектів проекту, необхідних для розв'язання проблеми, та проведення їх аналізу	
Відповідність запропонованого технічного рішення проблеми, на розв'язання якої спрямовано проект	
Наявність вибору альтернативних шляхів розв'язання проблеми	
Економічні наслідки	
Економічна ефективність (для прибуткового проекту)	
Соціальні наслідки	
Екологічні наслідки	
Вплив результатів реалізації проекту на показники бюджету	
Наявність належного кадрового, матеріально-технічного забезпечення, земельної ділянки (у разі потреби) для реалізації проекту	
Оцінка можливості реалізації проекту, необхідність внесення змін до законодавства для забезпечення його реалізації	
Обґрунтованість загальної вартості проекту та плану його реалізації	
Наявність екологічних, соціальних, економічних наслідків у разі, коли проект не буде реалізовано	
Оцінка виконання вимог щодо співфінансування (за наявності) або можливості застосування інших механізмів реалізації проекту	
Оцінка наявних джерел покриття витрат на реалізацію (утримання)	

Висновок за результатами державної експертизи*

Рекомендації щодо доопрацювання державного інвестиційного проекту**

 (найменування посади керівника органу, що проводить
 державну експертизу, або уповноваженого ним
 керівника структурного підрозділу)

 (підпис)

 (ініціали та прізвище)

М. П.

* Зазначається негативний або позитивний висновок.

** У разі негативного висновку експертизи.

(додаток 2 із змінами, внесеними згідно з постановою
 Кабінету Міністрів України від 29.03.2017 р. N 198)

Додаток 3
 до Порядку

ПЕРЕЛІК

державних інвестиційних проектів, що пропонуються

 (найменування головного розпорядника коштів державного бюджету)

згідно з програмною класифікацією видатків та кредитування державного бюджету)

Код бюджетної програми, у рамках якої буде розроблятися (реалізо- вуватися) проект	Код функціональної класифікації видатків та кредитування, якому відповідає бюджетна програма	Наймену- вання проекту	Строки розрахунок (реалізації) проекту, рік: початку закінчення	Загальна вартість проекту, тис. гривень	Профінан- совано у попередні роки, тис. гривень*	Заплано- ваний обсяг фінансування на рік, що передус плановому, тис. гривень*	Очікуваний рівень будівельної готовності об'єкта на кінець року, що передус плановому, відсотків*	Витрати на розроблення (реалізацію) проекту відповідно до плану його реалізації та строку введення в експлуатацію основних засобів, тис. гривень			Рівень будівел об'єктів на відс	
								плановий рік	перший наступний за плановим рік	другий наступний за плановим рік	плановий рік	пері насту з план р
Усього												

 (найменування посади керівника)

 (підпис)

 (ініціали та прізвище)

* Для розпочатих проектів.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 22 липня 2015 р. N 571

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 листопада 1999 р. N 2145 "Про Порядок проведення на конкурсних засадах оцінки та відбору інвестиційних проектів, що передбачають залучення коштів державного бюджету" (Офіційний вісник України, 1999 р., N 48, ст. 2349).

2. Пункт 3 постанови Кабінету Міністрів України від 14 березня 2001 р. N 241 "Про використання бюджетних асигнувань на виконання енергозберігаючих проектів" (Офіційний вісник України, 2001 р., N 11, ст. 448).

3. Пункт 13 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 р. N 158 (Офіційний вісник України, 2002 р., N 8, ст. 344).

4. Пункт 4 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2011 р. N 1041 (Офіційний вісник України, 2011 р., N 79, ст. 2909).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 27 грудня 2008 р. N 1124

Київ

Про утворення Міжвідомчої координаційної ради з питань розвитку сільських територій

Із змінами і доповненнями, внесеними
розпорядженнями Кабінету Міністрів України
від 11 квітня 2012 року N 192-р,
від 29 квітня 2013 року N 282-р

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Міжвідомчу координаційну раду з питань розвитку сільських територій у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Міжвідомчу координаційну раду з питань розвитку сільських територій, що додається.

Прем'єр-міністр України

Ю. ТИМОШЕНКО

Інд. 22

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2008 р. N 1124
(у редакції розпорядження Кабінету Міністрів України
від 11 квітня 2012 р. N 192-р)

СКЛАД

Міжвідомчої координаційної ради з питань розвитку сільських територій

Міністр аграрної політики та продовольства, голова Міжвідомчої ради

Перший заступник Міністра аграрної політики та продовольства, заступник голови Міжвідомчої ради

Директор департаменту науково-освітнього забезпечення агропромислового виробництва та розвитку сільських територій Мінагрополітики, секретар Міжвідомчої ради

Перший заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

Перший заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства

Заступник Міністра соціальної політики

Заступник Міністра юстиції - керівник апарату

Заступник Міністра інфраструктури

Заступник Міністра освіти і науки

Заступник Міністра охорони здоров'я

Перший заступник Міністра фінансів

Заступник Міністра екології та природних ресурсів

Заступник Міністра культури

Заступник Голови Держводагентства

Заступник Міністра доходів і зборів

Заступник Голови Держстату

Заступник Голови Держінвестпроекту

Заступник Голови Держспоживінспекції

Заступник Голови Фонду державного майна

Заступник Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим

Заступники голів облдержадміністрацій

Голова Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин (за згодою)

Заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики (за згодою)

Голова підкомітету з питань видатків державного бюджету Комітету Верховної Ради України з питань бюджету (за згодою)

Голова підкомітету з питань соціального розвитку сільських територій Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин (за згодою)

Заступник Голови Національного банку (за згодою)

Голова Нацкомфінпослуг (за згодою)

Перший віце-президент Національної академії наук (за згодою)

Перший віце-президент Національної академії аграрних наук (за згодою)

Ректор Національного університету біоресурсів і природокористування (за згодою)

Представник Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні (за згодою)

Голова Центрального комітету профспілки працівників агропромислового комплексу (за згодою)

Голова Аграрного союзу України (за згодою)

Голова Всеукраїнської асоціації сільських та селищних рад (за згодою)

Президент Асоціації фермерів та приватних землевласників України (за згодою)

Президент Національної асоціації сільськогосподарських дорадчих служб (за згодою)

Голова Всеукраїнської громадської організації "Союз учасників сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів" (за згодою)

Голова ради директорів асоціації "Союз птахівників України" (за згодою)

Президент Національної асоціації кредитних спілок (за згодою)

Голова Спілки сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні (за згодою)

(склад у редакції розпорядження Кабінету
Міністрів України від 11.04.2012 р. № 192-р,
із змінами, внесеними згідно з розпорядженням
Кабінету Міністрів України від 29.04.2013 р. № 282-р)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2008 р. № 1124

ПОЛОЖЕННЯ

про Міжвідомчу координаційну раду з питань розвитку сільських територій

1. Міжвідомча координаційна рада з питань розвитку сільських територій (далі - Міжвідомча рада) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом, утвореним при Кабінеті Міністрів України.

2. Міжвідомча рада у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

3. Основними завданнями Міжвідомчої ради є забезпечення координації діяльності міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади та наукових установ, пов'язаної з виконанням Державної цільової програми розвитку українського села на період до 2015 року (далі - Програма), затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2007 р. N 1158 (Офіційний вісник України, 2007 р., N 73, ст. 2715), та здійснення контролю за виконанням завдань і заходів Програми.

4. Міжвідомча рада відповідно до покладених на неї завдань:

проводить аналіз виконання завдань і заходів Програми та за його результатами вносить в установленому порядку Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо досягнення мети Програми;

вживає заходів у межах своїх повноважень до організації виконання міністерствами, іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади та науковими установами завдань і заходів Програми;

сприяє Мінагрополітики у здійсненні контролю за виконанням завдань і заходів Програми;

бере у межах своїх повноважень участь у розробленні проектів державних цільових та галузевих програм з питань розвитку сільських територій;

розглядає проекти законодавчих та інших нормативно-правових актів з питань розвитку сільських територій та готує свої висновки;

розглядає пропозиції центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та наукових установ, аналізує результати їх діяльності, пов'язаної з виконанням завдань і заходів Програми, та подає Кабінетові Міністрів України відповідну інформацію.

5. Міжвідомча рада має право:

отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та наукових установ інформацію та матеріали з питань, що належать до її компетенції;

утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань експертні та робочі групи;

залучати в установленому порядку для участі у своїй роботі народних депутатів України (за їх згодою), представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій та науковців (за погодженням з їх керівництвом);

заслуховувати на своїх засіданнях керівників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, до компетенції яких належать питання щодо виконання завдань і заходів Програми.

6. Міжвідомча рада під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з центральними і місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, науковими установами та громадськими організаціями.

7. Склад Міжвідомчої ради затверджує Кабінет Міністрів України.

8. Міжвідомчу раду очолює голова, який здійснює керівництво діяльністю Ради, затверджує її персональний склад та у разі потреби вносить зміни до нього, забезпечує скликання і проведення засідань та вирішує інші питання щодо організації роботи Ради.

Секретар Міжвідомчої ради забезпечує організацію її роботи, ведення протоколів засідань Ради та здійснення загального

діловодства.

9. Організаційною формою роботи Міжвідомчої ради є засідання, що проводяться в разі потреби, але не рідше ніж один раз на квартал.

Засідання Міжвідомчої ради є правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її складу.

Засідання Міжвідомчої ради проводить її голова, а в разі його відсутності - заступник голови.

10. Рішення Міжвідомчої ради вважається схваленим, якщо за нього проголосувало більше половини присутніх на засіданні членів Ради. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Рішення Міжвідомчої ради оформляється протоколом, який підписують головуючий на засіданні та секретар.

11. Пропозиції і рекомендації Міжвідомчої ради можуть бути реалізовані шляхом прийняття відповідних рішень Кабінету Міністрів України.

12. Міжвідомча рада використовує в роботі бланк із своїм найменуванням.

13. Організаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Міжвідомчої ради здійснює Мінагрополітики.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 5 вересня 2007 р. N 1087

Київ

**Про консультативно-дорадчий орган з питань сім'ї, гендерної рівності,
демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та
протидії торгівлі людьми**

(назва у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 05.06.2019 р. N 467)

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України

від 3 травня 2012 року N 354,

від 5 червня 2013 року N 399,

від 5 червня 2019 року N 467

(Назву і текст постанови після слів "демографічного розвитку" доповнено
словами ", запобігання насильству в сім'ї" згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 3 травня 2012 року N 354)

(У тексті постанови слова "запобігання насильству в сім'ї" замінено словами
"запобігання та протидії домашньому насильству" згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 5 червня 2019 року N 467)

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Міжвідомчу раду з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми.

Голові Міжвідомчої ради затвердити у місячний строк її персональний склад.

2. Затвердити такі, що додаються:

Положення про Міжвідомчу раду з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми;

Порядок підготовки щорічних державних доповідей з питань сім'ї, гендерної рівності та демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству.

3. Ліквідувати Міжвідомчу комісію з питань сімейної політики, Міжвідомчу координаційну раду з питань протидії торгівлі людьми.

4. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України

В. ЯНУКОВИЧ

Інд. 28

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 5 вересня 2007 р. N 1087

ПОЛОЖЕННЯ

про Міжвідомчу раду з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми

(назва Положення у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. N 467)

(Назву і текст Положення після слів "демографічного розвитку" доповнено словами ", запобігання насильству в сім'ї" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 3 травня 2012 року N 354)

(У тексті Положення слова "запобігання насильству в сім'ї" замінено словами "запобігання та протидії домашньому насильству" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 5 червня 2019 року N 467)

1. Міжвідомча рада з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми (далі - Рада) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом, утвореним при Кабінеті Міністрів України.

(пункт 1 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 03.05.2012 р. N 354)

2. Рада у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

3. Основними завданнями Ради є:

сприяння реалізації ефективної державної політики з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми;

(абзац другий пункту 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 03.05.2012 р. № 354)

розгляд питань, які потребують міжгалузевої узгодженої співпраці щодо реалізації державної політики з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми, зокрема розшуку, повернення, реабілітації жертв такої торгівлі, запобігання та протидії домашньому насильству;

(абзац третій пункту 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 03.05.2012 р. № 354)

сприяння формуванню позитивного ставлення до сім'ї, відповідального батьківства, відродженню та збереженню національних сімейних цінностей, утвердженню рівних прав і можливостей жінок та чоловіків в усіх сферах життєдіяльності суспільства, запобігання соціальному сирітству;

інформування Кабінету Міністрів України та громадськості про стан реалізації державної політики з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми.

4. Рада відповідно до покладених на неї завдань:

1) розглядає пропозиції центральних і місцевих органів виконавчої влади, наукових установ та громадських організацій щодо визначення пріоритетних напрямів соціальної підтримки сім'ї, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству, вдосконалення механізму забезпечення рівних прав і можливостей жінок та чоловіків, протидії торгівлі людьми;

2) бере участь в розробленні проектів державних цільових програм, інших нормативно-правових актів стосовно реалізації державної політики з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми, готує висновки щодо доцільності їх прийняття;

(підпункт 2 пункту 4 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 03.05.2012 р. № 354)

3) готує пропозиції щодо удосконалення діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади з питань забезпечення взаємодії суб'єктів, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми;

(підпункт 3 пункту 4 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 03.05.2012 р. № 354)

4) вивчає світовий досвід з питань, що належать до компетенції Ради, та готує пропозиції щодо його запровадження в Україні;

5) ініціює проведення моніторингу виконання відповідних державних цільових програм, їх впливу на ситуацію як в регіонах, так і країні в цілому та досліджень з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми;

6) сприяє проведенню інформаційно-аналітичної та науково-методичної роботи, спрямованої на відродження

національних традицій та впровадження світового досвіду, зокрема щодо створення сімей з двома та більше дітьми, зміцнення та підвищення ролі сім'ї як основного осередку відтворення населення, зниження рівня смертності та збільшення тривалості життя, зменшення масштабів трудової міграції, насамперед зовнішньої, збереження та відтворення життєвого і трудового потенціалу населення;

7) бере участь у підготовці пропозицій щодо укладення міжнародних договорів з питань, що належать до компетенції Ради;

8) схвалює проекти щорічних державних доповідей з питань сім'ї, гендерної рівності та демографічного розвитку запобігання та протидії домашньому насильству, державної доповіді про виконання в Україні Конвенції ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок;

9) сприяє поширенню різних форм сімейного виховання дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування (дитячі будинки сімейного типу, прийомні сім'ї тощо).

5. Рада має право:

утворювати в разі потреби експертні та робочі групи із залученням представників органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, наукових установ та громадських організацій (за згодою їх керівників) для підготовки пропозицій щодо ефективної реалізації державної політики з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми;

одержувати в установленому порядку від органів виконавчої влади інформаційні та аналітичні матеріали, необхідні для виконання покладених на неї завдань;

організовувати проведення конференцій, симпозіумів, нарад та семінарів з питань, що належать до компетенції Ради.

6. Рада під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями, а також з міжнародними організаціями та відповідними органами інших держав.

7. До складу Ради входять Міністр соціальної політики - голова Ради, заступник Міністра соціальної політики - заступник голови Ради, народні депутати України (за згодою), заступник Міністра охорони здоров'я, заступник Міністра освіти і науки, заступник Міністра молоді та спорту, заступник Міністра оборони з питань європейської інтеграції, заступник Міністра інфраструктури, заступник Міністра юстиції, заступник Міністра фінансів, заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі, заступник Міністра внутрішніх справ, заступник Міністра закордонних справ, заступник Міністра аграрної політики та продовольства, заступник Міністра культури, заступник Голови СБУ (за згодою), заступник Голови Держкомтелерадіо, заступник Голови Держстату, заступник Голови ДСНС, заступник Голови Держприкордонслужби, заступник Голови Національної поліції, заступник Голови ДМС, Голова Державної служби зайнятості (Центрального апарату), Голова Держпраці, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (за згодою), Урядовий уповноважений з питань гендерної політики (за згодою), заступник Генерального прокурора (за згодою), віце-президент Національної академії наук (за згодою), віце-президент Академії педагогічних наук (за згодою).

(абзац перший пункту 7 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 03.05.2012 р. № 354, із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2013 р. № 399, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 467)

До складу Ради можуть входити провідні вчені, фахівці, представники підприємств, установ, громадських організацій та фондів, у тому числі міжнародних.

Персональний склад Ради визначає і затверджує її голова.

8. Діяльність Ради проводиться на громадських засадах.

9. Формою роботи Ради є засідання, що проводяться відповідно до плану роботи, який затверджує голова Ради, але не рідше ніж один раз на три місяці.

10. Засідання Ради веде голова або за його дорученням заступник голови.

Засідання є правоможним, якщо на ньому присутні не менш як половина членів Ради.

11. Для участі у засіданнях Ради можуть запрошуватися посадові особи органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності.

12. Рішення Ради приймається відкритим голосуванням простою більшістю голосів її членів, присутніх на засіданні. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

13. Рішення Ради мають рекомендаційний характер і можуть бути реалізовані шляхом прийняття відповідних актів Кабінету Міністрів України або надання доручень Прем'єр-міністром України.

14. Рада систематично інформує про свою діяльність громадськість у засобах масової інформації.

15. Рада має бланк із своїм найменуванням.

16. Організаційно-технічне забезпечення роботи Ради здійснює Мінсоцполітики.

(пункт 16 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 03.05.2012 р. N 354)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 5 вересня 2007 р. N 1087

ПОРЯДОК

підготовки щорічних державних доповідей з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми

(назва Порядку із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 03.05.2012 р. N 354, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. N 467)

(У тексті Порядку слово "Мінсім'молодьспорт" у всіх відмінках замінено словом "Мінсоцполітики" у відповідному відмінку, а після слів "демографічного розвитку" доповнено словами ", запобігання насильству в сім'ї" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 3 травня 2012 року N 354)

(У тексті Порядку слова "запобігання насильству в сім'ї" замінено словами "запобігання та протидії домашньому насильству" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 5 червня 2019 року N 467)

1. Щорічні державні доповіді з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми (далі - доповіді) є офіційними документами, що готуються з метою забезпечення державних органів, громадськості об'єктивною систематизованою аналітичною інформацією про стан реалізації державної політики з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми і містять відомості про економічні, правові, соціальні заходи.

(абзац перший пункту 1 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 03.05.2012 р. N 354)

Для підготовки доповідей використовуються офіційні дані державної статистичної звітності, аналітичні розробки центральних і місцевих органів виконавчої влади, відповідних наукових установ та інших організацій.

2. Організація підготовки доповідей покладається на Мінсоцполітики.

3. Рекомендації щодо підготовки доповідей затверджує Міжвідомча рада з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми.

4. МОН, Мінмолодьспорт, МОЗ, МВС, Мінкультури, МНС, МЗС, Мінагрополітики, Мінфін, Мінекономрозвитку, Мін'юст, Держстат, Держкомтелерадіо, Адміністрація Держприкордонслужби, інші заінтересовані центральні органи виконавчої влади, а також Національна академія наук та Академія педагогічних наук, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, області, Київська та Сєвастопольська міські держадміністрації здійснюють підготовку матеріалів для доповідей та подають їх щороку до 1 квітня Мінсоцполітики.

(пункт 4 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 03.05.2012 р. N 354, із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. N 467)

5. Мінсоцполітики узагальнює подані матеріали, готує проекти доповідей та передає їх на розгляд Міжвідомчій раді з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми.

6. Доповіді схвалюються Міжвідомчою радою з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку, запобігання та протидії домашньому насильству та протидії торгівлі людьми у вересні року, наступного за звітним, та подаються в жовтні Мінсоцполітики Президентові України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України.

7. Розповсюдження доповідей здійснює Мінсоцполітики.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 5 вересня 2007 р. N 1087

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 травня 2001 р. N 478 "Про утворення Міжвідомчої комісії з питань сімейної політики" (Офіційний вісник України, 2001 р., N 20, ст. 866).
 2. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2002 р. N 1961 "Про утворення Міжвідомчої координаційної ради з питань протидії торгівлі людьми" (Офіційний вісник України, 2002 р., N 52, ст. 2381).
 3. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 16 червня 2003 р. N 906 (Офіційний вісник України, 2003 р., N 25, ст. 1196).
 4. Пункт 75 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 р. N 1106 (Офіційний вісник України, 2003 р., N 30, ст. 1546).
 5. Пункт 106 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 вересня 2003 р. N 1402 (Офіційний вісник України, 2003 р., N 37, ст. 1981).
 6. Абзаци чотирнадцятий і п'ятнадцятий пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 26 липня 2004 р. N 946 "Про керівників деяких консультативних, дорадчих та інших органів, утворених Кабінетом Міністрів України" (Офіційний вісник України, 2004 р., N 30, ст. 2009) та пункти 8 і 10 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених зазначеною постановою.
 7. Пункти 7 і 16 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2004 р. N 1572 (Офіційний вісник України, 2004 р., N 46, ст. 3055).
 8. Пункти 8 і 17 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2005 р. N 305 (Офіційний вісник України, 2005 р., N 16, ст. 845).
-

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 18 лютого 2016 р. N 133

Київ

Про утворення Міжвідомчої робочої групи з опрацювання актуальних питань і звернень громадян та їх об'єднань, юридичних осіб щодо надання послуг з електро-, тепло та газопостачання

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Міжвідомчу робочу групу з опрацювання актуальних питань і звернень громадян та їх об'єднань, юридичних осіб щодо надання послуг з електро-, тепло та газопостачання у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Міжвідомчу робочу групу з опрацювання актуальних питань і звернень громадян та їх об'єднань, юридичних осіб щодо надання послуг з електро-, тепло та газопостачання, що додається.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 37

Додаток

до постанови Кабінету Міністрів України

від 18 лютого 2016 р. N 133

СКЛАД

Міжвідомчої робочої групи з опрацювання актуальних питань і звернень громадян та їх об'єднань, юридичних осіб щодо надання послуг з електро-, тепло та газопостачання

Міністр енергетики та вугільної промисловості, голова Міжвідомчої робочої групи

Голова Національної комісії, що здійснює державне регулювання в сферах енергетики та комунальних послуг, перший заступник голови Міжвідомчої робочої групи (за згодою)

Заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, заступник голови Міжвідомчої робочої групи

Заступник Міністра енергетики та вугільної промисловості, до повноважень якого належить вирішення питань у сфері електроенергетичного комплексу, секретар Міжвідомчої робочої групи

Заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

Заступник Міністра соціальної політики

Голова Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження

Представник Асоціації міст України (за згодою)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 18 лютого 2016 р. N 133

ПОЛОЖЕННЯ

про Міжвідомчу робочу групу з опрацювання актуальних питань і звернень громадян та їх об'єднань, юридичних осіб щодо надання послуг з електро-, тепло та газопостачання

1. Міжвідомча робоча група з опрацювання актуальних питань і звернень громадян та їх об'єднань, юридичних осіб щодо надання послуг з електро-, тепло та газопостачання (далі - Міжвідомча робоча група) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України.

Міжвідомча робоча група утворюється з метою оперативного реагування на звернення громадян та їх об'єднань, юридичних осіб (далі - звернення) з метою забезпечення надання якісних послуг електро-, тепло та газопостачання, врегулювання питань щодо приєднання до електричних, теплових мереж і газорозподільних/газотранспортних систем, розрахунків за спожиті електричну та теплову енергію, природний газ тощо.

2. Міжвідомча робоча група провадить свою діяльність за принципами рівноправності її членів і відкритості в роботі.

3. Міжвідомча робоча група у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України і постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

4. Основними завданнями Міжвідомчої робочої групи є:

1) сприяння забезпеченню координації діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та підприємств паливно-енергетичного комплексу, надання їм відповідної консультативної допомоги щодо вирішення питань, пов'язаних з наданням якісних послуг з електро-, тепло та газопостачання;

2) підготовка організаційно-методичних рекомендацій для реагування центральними та місцевими органами виконавчої

влади, органами місцевого самоврядування та підприємствами паливно-енергетичного комплексу на проблемні питання під час надання/стримання послуг з електро-, тепло та газопостачання;

3) визначення шляхів, механізмів та способів вирішення зазначених проблемних питань;

4) підготовка пропозицій щодо удосконалення законодавства з питань своєчасного надання якісних послуг з електро-, тепло та газопостачання, дотримання правил безпеки під час їх надання, формування цінової та тарифної політики з надання зазначених послуг і запровадження механізмів інформування громадськості з порушених питань.

5. Міжвідомча робоча група відповідно до покладених на неї завдань:

1) аналізує стан справ та причини виникнення проблемних питань, що порушуються у зверненнях з метою забезпечення надання якісних послуг з електро-, тепло та газопостачання;

2) готує пропозиції щодо підвищення ефективності діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та підприємств паливно-енергетичного комплексу, пов'язаної із своєчасним та ефективним реагуванням на звернення;

3) аналізує результати опрацювання звернень щодо надання послуг з електро-, тепло та газопостачання, готує пропозиції стосовно розроблення відповідних проектів актів законодавства;

4) подає Кабінетові Міністрів України та Міненерговугіллю розроблені за результатами своєї роботи рекомендації та пропозиції, у тому числі щодо необхідності прийняття нормативно-правових актів;

5) інформує громадськість про свою діяльність та з питань, визначених основними завданнями, зокрема шляхом створення контактних центрів, офіційних веб-сайтів з відповідними рубриками, шляхом організації спілкування з громадянами та їх об'єднаннями, юридичними особами в режимі реального часу, проведення зустрічей з ними тощо.

6. Міжвідомча робоча група має право:

1) стримувати в установленому порядку від центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та підприємств паливно-енергетичного комплексу інформацію, необхідну для виконання основних завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та підприємств паливно-енергетичного комплексу (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за згодою);

3) вносити відповідно до основних завдань на розгляд центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та підприємств паливно-енергетичного комплексу пропозиції щодо забезпечення оперативного та ефективного реагування на проблемні питання, які порушуються громадянами та їх об'єднаннями, юридичними особами щодо надання послуг з електро-, тепло та газопостачання;

4) утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань робочі групи;

5) організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів.

7. Міжвідомча робоча група утворюється у складі голови, першого заступника голови, заступника голови, секретаря та її членів.

Головою Міжвідомчої робочої групи є Міністр енергетики та вугільної промисловості.

Персональний склад Міжвідомчої робочої групи затверджує її голова.

8. Формою роботи Міжвідомчої робочої групи є засідання, що проводяться за рішенням її голови.

Засідання Міжвідомчої робочої групи веде її голова, у разі відсутності голови - перший заступник голови, а в разі його відсутності - заступник голови.

У разі відсутності голови Міжвідомчої робочої групи його обов'язки виконує перший заступник голови, а в разі його відсутності - заступник голови.

9. Засідання Міжвідомчої робочої групи є правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

10. Порядок денний засідання Міжвідомчої робочої групи формується відповідно до пропозицій її членів та схвалюється головою зазначеної групи.

11. Міжвідомча робоча група на своїх засіданнях формує пропозиції та рекомендації відповідно до основних завдань, що оформлюються у вигляді протоколу засідання.

Пропозиції та рекомендації Міжвідомчої робочої групи вважаються схваленими, якщо за них проголосувала більшість присутніх на її засіданні членів Міжвідомчої робочої групи. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Протокол засідання Міжвідомчої робочої групи підписується головуючим на її засіданні та секретарем і надсилається усім членам Міжвідомчої робочої групи та Кабінетові Міністрів України.

Член Міжвідомчої робочої групи, який не підтримує винесені на голосування пропозиції та рекомендації, може викласти свою окрему думку у письмовій формі, що додається до протоколу засідання.

12. Організаційне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення Міжвідомчої робочої групи здійснює Мінергосугілля (робочий орган Міжвідомчої робочої групи).

Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях Міжвідомчої робочої групи здійснює її робочий орган.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 7 листопада 2012 р. N 1019

Київ

Про утворення міжвідомчої робочої групи з питань підготовки та реалізації проекту "Будинок музики"

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити міжвідомчу робочу групу з питань підготовки та реалізації проекту "Будинок музики" у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про міжвідомчу робочу групу з питань підготовки та реалізації проекту "Будинок музики", що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 70

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 7 листопада 2012 р. N 1019

СКЛАД

міжвідомчої робочої групи з питань підготовки та реалізації проекту "Будинок музики"

Міністр культури, голова міжвідомчої робочої групи

Перший заступник Міністра культури, заступник голови міжвідомчої робочої групи

Радник Прем'єр-міністра України, заступник голови міжвідомчої робочої групи

Головний спеціаліст відділу музичного мистецтва управління мистецтв департаменту формування державної політики у сфері культури, мистецтв та освіти Мінкультури, секретар міжвідомчої робочої групи

Радник Прем'єр-міністра України

Директор департаменту фінансів соціальної сфери Мінфіну

Заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства

Заступник Голови Держкомтелерадіо

Заступник Голови ДПС

Голова Київської міськдержадміністрації

Директор Департаменту фахової експертизи Секретаріату Кабінету Міністрів України

Директор департаменту формування державної політики у сфері культури, мистецтв та освіти Мінкультури

Директор департаменту фінансово-ресурсного забезпечення Мінкультури

Художній керівник - головний диригент Національного заслуженого академічного симфонічного оркестру (за згодою)

Художній керівник Національного будинку органної та камерної музики (за згодою)

Голова Українського фонду миру (за згодою)

Голова наглядової ради фестивалю "Сходи до неба" (за згодою)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 7 листопада 2012 р. N 1019

ПОЛОЖЕННЯ

про міжвідомчу робочу групу з питань підготовки та реалізації проекту "Будинок музики"

1. Міжвідомча робоча група з питань підготовки та реалізації проекту "Будинок музики" (далі - робоча група) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом, утвореним Кабінетом Міністрів України з метою сприяння в підготовці та реалізації проекту "Будинок музики", що передбачає планування та будівництво в м. Києві будівлі із сучасними залами симфонічної, камерної та джазової музики (далі - проект "Будинок музики").

2. Робоча група у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також актами Президента України, Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

3. Основними завданнями робочої групи є:

1) сприяння забезпеченню взаємодії, координації та підвищення ефективності діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, відповідних інститутів громадянського суспільства з метою підготовки та реалізації проекту "Будинок музики";

2) підготовка рекомендацій стосовно визначення механізму залучення коштів для підготовки та реалізації проекту "Будинок музики", зокрема на умовах державно-приватного партнерства;

3) сприяння розвитку міжнародного співробітництва між органами державної влади України та інших держав, міжнародними організаціями у сфері культури з метою розвитку культурних відносин та обміну досвідом щодо реалізації подібних проектів;

4) участь у розробленні нормативно-правових актів, необхідних для підготовки та реалізації проекту "Будинок музики".

4. Робоча група відповідно до покладених на неї завдань:

1) розглядає пропозиції щодо підготовки та реалізації проекту "Будинок музики";

2) готує пропозиції щодо формування дирекції проекту "Будинок музики";

3) подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи рекомендації та пропозиції;

4) готує за результатами своєї роботи рекомендації стосовно залучення коштів для підготовки та реалізації проекту "Будинок музики", зокрема на умовах державно-приватного партнерства.

5. Робоча група має право:

1) одержувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію та інші матеріали, необхідні для виконання покладених на неї завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за згодою);

3) організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів;

4) утворювати в разі потреби постійні або тимчасові експертні групи для забезпечення виконання покладених на неї завдань.

6. Робоча група утворюється у складі голови, заступників голови, секретаря та членів робочої групи.

Посадовий склад робочої групи затверджує Кабінет Міністрів України.

Головою робочої групи є Міністр культури.

Голова робочої групи:

затверджує її персональний склад та вносить у разі потреби до нього зміни;

здійснює керівництво її діяльністю;

затверджує план роботи робочої групи на відповідний період та порядок денний засідань.

Функції з підготовки аналітичних матеріалів для робочої групи, ведення протоколу її засідання, узагальнення інформації,

що надходить від членів робочої групи, покладаються на її секретаря.

7. Формою роботи робочої групи є засідання, що скликаються її головою у разі потреби.

Засідання робочої групи веде її голова, а у разі його відсутності - один із заступників голови.

Засідання робочої групи вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

8. На своїх засіданнях робоча група готує рекомендації та пропозиції з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів робочої групи.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і надсилається усім членам робочої групи та Кабінетові Міністрів України.

Член робочої групи, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

9. Пропозиції та рекомендації робочої групи можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить Мінкультури.

10. Організаційне, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності робочої групи здійснює Мінкультури.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 29 грудня 2010 р. N 1225

Київ

Про утворення міжвідомчої робочої групи з питань розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України
від 21 червня 2017 року N 440,
від 6 червня 2018 року N 462

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити міжвідомчу робочу групу з питань розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій у складі згідно з додатком.

(на часткову зміну пункту 1 затверджено новий склад міжвідомчої робочої групи згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.06.2017 р. N 440)

2. Затвердити Положення про міжвідомчу робочу групу з питань розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2010 р. N 1225
(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 21 червня 2017 р. N 440)

СКЛАД

міжвідомчої робочої групи з питань розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій

Міністр освіти і науки, голова міжвідомчої робочої групи

Перший заступник Міністра освіти і науки, заступник голови міжвідомчої робочої групи

Перший заступник Міністра соціальної політики, заступник голови міжвідомчої робочої групи

Перший заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

Заступник Міністра фінансів

Заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства

Заступник Міністра аграрної політики та продовольства

Заступник Міністра охорони здоров'я

Заступник Міністра культури

Заступник Міністра інфраструктури

Перший заступник Міністра оборони

Заступник Міністра внутрішніх справ

Заступник Міністра енергетики та вугільної промисловості

Перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти (за згодою)

Перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення (за згодою)

Перший заступник Голови Держстату

Заступник голови Спільного представницького органу сторони: роботодавців на національному рівні (за згодою)

Представник Спільного представницького органу об'єднань профспілок на національному рівні (за згодою)

Перший віце-президент Торгово-промислової палати України (за згодою)

Голова Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти (за згодою)

Віце-президент Національної академії наук (за згодою)

Перший віце-президент Національної академії педагогічних наук (за згодою)

Національний експерт Європейського фонду освіти (EIF) з питань моніторингу заходів із запровадження Національної рамки кваліфікацій

Директор громадської організації "Інститут професійних кваліфікацій" (за згодою)

(склад у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 21.06.2017 р. N 440,
із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 06.06.2018 р. N 462)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2010 р. N 1225

ПОЛОЖЕННЯ

про міжвідомчу робочу групу з питань розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій

1. Міжвідомча робоча група з питань розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій (далі - робоча група) є допоміжним органом, утвореним Кабінетом Міністрів України з метою забезпечення взаємодії, координації та підвищення ефективності діяльності центральних органів виконавчої влади, установ та організацій, що беруть участь у реалізації державної політики у сфері освіти, зайнятості та соціально-трудових відносин, з формування національної системи кваліфікацій, зокрема розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій.

2. Робоча група у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також актами Президента України, Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

3. Основними завданнями робочої групи є:

забезпечення взаємодії, координації та підвищення ефективності діяльності центральних органів виконавчої влади, установ та організацій, що беруть участь у реалізації державної політики у сфері освіти, зайнятості та соціально-трудових відносин, з формування національної системи кваліфікацій, зокрема розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій;

підготовка рекомендацій стосовно визначення шляхів, механізму і способів розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій, зокрема залучення міжнародної технічної та фінансової допомоги;

участь у розробленні нормативно-правових актів з питань формування національної системи кваліфікацій з метою адаптації законодавства України у сфері освіти, зайнятості та соціально-трудових відносин із законодавством Європейського Союзу та інтеграції системи вищої освіти до європейського освітнього простору.

4. Робоча група відповідно до покладених на неї завдань:

розглядає пропозиції щодо розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій;

готує за результатами своєї роботи рекомендації стосовно визначення шляхів, механізму і способів розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій, зокрема залучення міжнародної технічної та фінансової допомоги.

5. Робоча група має право:

одержувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

залучати до участі у своїй роботі представників центральних органів виконавчої влади, установ та організацій (за згодою їх керівників), а також незалежних експертів;

організувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів з питань розроблення та впровадження Національної рамки кваліфікацій;

утворювати в разі потреби постійні або тимчасові робочі групи для забезпечення виконання покладених на неї завдань.

6. Робоча група утворюється у складі голови, заступників голови та членів робочої групи.

Посадовий склад робочої групи затверджує Кабінет Міністрів України.

Головою робочої групи є Міністр освіти і науки.

(абзац третій пункту 6 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.06.2017 р. № 440)

Голова робочої групи затверджує її персональний склад та вносить у разі потреби до нього зміни.

7. Формою роботи робочої групи є засідання.

Засідання робочої групи веде її голова, а за його відсутності - один із заступників голови.

Засідання робочої групи вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

8. На своїх засіданнях робоча група готує рекомендації та пропозиції з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів робочої групи.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим і надсилається всім членам робочої групи.

Член робочої групи, який не підтримує пропозиції або рекомендації, може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

9. Пропозиції та рекомендації робочої групи можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить МОН разом з Мінсоцполітики.

(пункт 9 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.06.2017 р. № 440)

10. Організаційне, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності робочої групи здійснює МОН.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 8 серпня 2016 р. N 609-р

Київ

Про утворення міжвідомчої робочої групи з питань підготовки будівництва сучасної установи виконання покарань

1. Утворити міжвідомчу робочу групу з питань підготовки будівництва сучасної установи виконання покарань (далі – міжвідомча робоча група) у складі згідно з додатком.
2. Міністерству юстиції разом з Міністерством фінансів, Міністерством економічного розвитку і торгівлі, Міністерством культури, Фондом державного майна, Київською міською державною адміністрацією, Львівською обласною державною адміністрацією організувати роботу міжвідомчої робочої групи для забезпечення подання пропозицій щодо визначення правових та організаційних засад підготовки будівництва сучасної установи виконання покарань.
3. Надати голові міжвідомчої робочої групи право затверджувати персональний склад міжвідомчої робочої групи, вносити зміни до її складу та залучати до роботи працівників центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також одержувати документи і матеріали, необхідні для роботи міжвідомчої робочої групи.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

Інд. 72

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 8 серпня 2016 р. N 609-р

СКЛАД

**міжвідомчої робочої групи з питань підготовки будівництва сучасної установи
виконання покарань**

Міністр юстиції, голова міжвідомчої робочої групи

Перший заступник Міністра юстиції, заступник голови міжвідомчої робочої групи

Директор департаменту стратегічного розвитку органів юстиції Мін'юсту, секретар міжвідомчої робочої групи

Перший заступник Міністра фінансів

Перший заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

Заступник Міністра культури

Перший заступник Голови Фонду державного майна

Голова Київської міської держадміністрації

Голова Львівської обласної держадміністрації

Заступник міського голови з питань розвитку м. Львова (за згодою)

Народні депутати України (за згодою)

Директор представництва Європейського банку реконструкції та розвитку в Україні (за згодою)

Голова регіонального представництва Міжнародної фінансової корпорації в Україні та Білорусі (за згодою)

Голова представництва в Україні Європейського інвестиційного банку (за згодою)

Директор Світового банку у справах України, Білорусі та Молдови (за згодою)

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 28 травня 2008 р. N 770-р

Київ

Про утворення міжвідомчої робочої групи з питань створення та впровадження системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112

Із змінами і доповненнями, внесеними розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 9 червня 2010 року N 1192-р, від 15 вересня 2010 року N 1836-р, від 12 лютого 2020 року N 142-р

1. Утворити міжвідомчу робочу групу з питань створення та впровадження системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112 (далі - міжвідомча робоча група) у складі згідно з додатком.

Надати голові міжвідомчої робочої групи право затверджувати її персональний склад та вносити в разі потреби зміни до нього.

(абзац другого пункту 1 у редакції розпорядження Кабінету Міністрів України від 15.09.2010 р. N 1836-р)

2. Визначити, що міжвідомча робоча група з питань створення та впровадження системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112:

забезпечує координацію та впровадження системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112;

визначає умови проведення, координує та забезпечує впровадження системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112 в областях та м. Києві.

(пункт 2 у редакції розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.02.2020 р. N 142-р)

3. Установити, що голова міжвідомчої робочої групи з питань створення та впровадження системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112 має право:

залучати до участі у роботі зазначеної міжвідомчої робочої групи представників центральних і місцевих органів

виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також представників міжнародних організацій та незалежних експертів (за згодою);

запрошувати на засідання міжвідомчої робочої групи осіб, які не є її членами, з правом участі в обговоренні питань, але без права брати участь у голосуванні під час схвалення пропозицій та рекомендацій.

(пункт 3 у редакції розпорядження
Кабінету Міністрів України від 12.02.2020 р. N 142-р)

Прем'єр-міністр України

Ю. ТИМОШЕНКО

Інд. 33

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 28 травня 2008 р. N 770
(в редакції розпорядження Кабінету Міністрів України
від 12 лютого 2020 р. N 142-р)

СКЛАД

міжвідомчої робочої групи з питань створення та впровадження системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112

Заступник Міністра Кабінету Міністрів України, голова міжвідомчої робочої групи

Радник Віце-прем'єр-міністра України - Міністра цифрової трансформації, секретар міжвідомчої робочої групи

Заступник Міністра цифрової трансформації з питань європейської інтеграції

Заступник Міністра внутрішніх справ

Заступник Міністра охорони здоров'я

Генеральний директор директорату цифрової інфраструктури на транспорті Мінінфраструктури

Заступник голови Дніпропетровської облдержадміністрації

Начальник департаменту організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування Національної поліції

Начальник управління оповіщення, телекомунікацій та інформаційних технологій департаменту організації заходів цивільного захисту ДСНС

Заступник начальника відділу - начальник чергової зміни відділу оперативно-чергової служби та готовності пунктів управління департаменту реагування на надзвичайні ситуації ДСНС

Радник Міністра Кабінету Міністрів України на громадських засадах

Головний спеціаліст - помічник Міністра відділу координації діяльності та контролю управління організаційного забезпечення та контролю департаменту організаційно-апаратної роботи МВС

Головний спеціаліст відділу забезпечення діяльності служби 112 МВС

Державний експерт експертної групи з питань надання екстреної медичної допомоги директорату медичних послуг МОЗ

Провідний інспектор відділу забезпечення діяльності служби 112 МВС

Аналітик комп'ютерних систем державного підприємства "Електронне здоров'я" (за згодою)

Державний експерт експертної групи з питань впровадження системи "Електронне здоров'я" директорату медичних послуг МОЗ

(склад із змінами, внесеними згідно з розпорядженнями
Кабінету Міністрів України від 09.06.2010 р. № 1192-р,

у редакції розпоряджень Кабінету

Міністрів України від 15.09.2010 р. № 1836-р,

від 12.02.2020 р. № 142-р)

В Н Е С Е Н О
ДО ЄДИНОГО ДЕРЖАВНОГО
РЕЄСТРУ НОРМАТИВНИХ
АКТІВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 22 липня 2015 р. N 775-р

Київ

Про утворення міжвідомчої робочої групи з питань залучення міжнародних компаній (радників) до реформування державної митної справи

1. Утворити міжвідомчу робочу групу з питань залучення міжнародних компаній (радників) до реформування державної митної справи у складі згідно з додатком.
2. Міністерству фінансів у тижневий строк внести Кабінетові Міністрів України проект Положення про міжвідомчу робочу групу з питань залучення міжнародних компаній (радників) до реформування державної митної справи.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 34

Додаток

до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 22 липня 2015 р. N 775-р

СКЛАД

міжвідомчої робочої групи з питань залучення міжнародних компаній (радників) до реформування державної митної справи

Міністр фінансів - голова міжвідомчої робочої групи

Голова ДФС - заступник голови міжвідомчої робочої групи

Заступник Міністра фінансів

Перший заступник Голови ДФС

Заступник Голови ДФС

Заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

Заступник Міністра закордонних справ

Заступник Міністра юстиції

Народні депутати України (за згодою)

Міжнародні експерти (за згодою)

В Н Е С Е Н О
ДО ЄДИНОГО ДЕРЖАВНОГО
РЕЄСТРУ НОРМАТИВНИХ
АКТІВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 19 серпня 2015 р. N 617

Київ

Про затвердження Положення про міжвідомчу робочу групу з питань залучення міжнародних компаній (радників) до реформування державної митної справи

Кабінет Міністрів України постановляє:

Затвердити Положення про міжвідомчу робочу групу з питань залучення міжнародних компаній (радників) до реформування державної митної справи, що додається.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 34

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 19 серпня 2015 р. N 617

ПОЛОЖЕННЯ

про міжвідомчу робочу групу з питань залучення міжнародних компаній (радників) до реформування державної митної справи

1. Міжвідомча робоча група з питань залучення міжнародних компаній (радників) до реформування державної митної справи (далі - міжвідомча робоча група) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України.

2. Міжвідомча робоча група у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента

України і постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України і цим Положенням.

3. Основними завданнями міжвідомчої робочої групи є:

1) аналіз пропозицій щодо реформування державної митної справи, поданих міжнародними компаніями (радниками) (далі - пропозиції);

2) розроблення рекомендацій щодо врахування пропозицій.

4. Міжвідомча робоча група відповідно до покладених на неї завдань:

1) аналізує та узагальнює пропозиції;

2) оцінює переваги та недоліки, прогностичні, кількісні та якісні показники, наведені у пропозиціях;

3) оцінює пропозиції на їх відповідність зобов'язанням України в рамках членства у СОТ;

4) опрацьовує рекомендації з питань імплементації заходів щодо реформування державної митної справи, що надійшли від міжнародних організацій, членом яких є Україна;

5) подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи рекомендації щодо врахування пропозицій.

5. Міжвідомча робоча група має право:

1) отримувати в установленому порядку від державних органів, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

2) залучати до участі у своїй роботі представників державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також представників міжнародних організацій та незалежних експертів (за згодою);

3) утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові робочі групи;

4) організувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів.

6. Міжвідомча робоча група під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.

7. Міжвідомчу робочу групу очолює голова, який затверджує її персональний склад та вносить у разі потреби до нього зміни.

8. Формою роботи міжвідомчої робочої групи є засідання, що проводяться за рішенням її голови.

Засідання міжвідомчої робочої групи веде її голова, а за його відсутності - заступник голови.

9. Протоколи засідань міжвідомчої робочої групи веде секретар, який призначається головою міжвідомчої робочої групи з числа осіб, які входять до її складу.

10. Рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів міжвідомчої робочої групи.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і надсилається усім членам міжвідомчої робочої групи та Кабінету Міністрів України.

Член міжвідомчої робочої групи, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

11. Організаційне та інформаційне забезпечення діяльності міжвідомчої робочої групи здійснює Мінфін.

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 30 серпня 2000 р. N 1358

Київ

Про реалізацію Указу Президента України від 3 липня 2000 р. N 849 "Про сприяння підготовці управлінських кадрів для сфери підприємництва"

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України

від 15 лютого 2002 року N 158,

від 1 березня 2003 року N 274,

від 2 жовтня 2003 року N 1566,

від 23 серпня 2005 року N 809,

від 15 лютого 2006 року N 147,

від 4 жовтня 2006 року N 1379,

від 3 травня 2007 року N 697,

від 4 березня 2013 року N 143

Дію постанови продовжено до 2012 року
(згідно з постановою Кабінету Міністрів України
від 3 травня 2007 року N 697)

(У тексті постанови слова "Міністерство економіки" в усіх відмінках замінено словами "Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції" у відповідному відмінку згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 року N 158)

(У тексті постанови слова "Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції" в усіх відмінках замінено словами "Міністерство економіки" у відповідному відмінку згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2005 року N 809)

(У тексті постанови слова "Міністерство економіки" в усіх відмінках замінено словами "Міністерство економічного розвитку і торгівлі" у відповідному відмінку згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2013 року N 143)

На виконання Указу Президента України від 3 липня 2000 р. N 849 "Про сприяння підготовці управлінських кадрів для сфери підприємництва" Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Програму заходів з перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва на 2001/2002 навчальний рік та на період до 2015 року (далі - Програма), що додається.

(пункт 1 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 02.10.2003 р. N 1566, від 03.05.2007 р. N 697, від 04.03.2013 р. N 143)

2. Утворити Міжвідомчий центр з організації перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва (далі - Центр). Затвердити Положення про Центр та його склад (додаються).

Абзац другий пункту 2 виключено

(абзац другий пункту 2 в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 23.08.2005 р. N 309, виключено згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

3. Пункт 3 виключено

(згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

4. Центру в місячний термін визначити базовий навчальний заклад для забезпечення виконання Програми.

5. Покласти функції державного замовника Програми на Міністерство економічного розвитку і торгівлі.

6. Визначити як специфічні послуги, пов'язані з організацією і проведенням перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва, закупівля яких здійснюється відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 24 січня 2001 р. N 55 "Про затвердження положень про конкурсний відбір вищих навчальних закладів та спеціалістів з метою перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва" (Офіційний вісник України. 2001 р., N 4, ст. 133).

від 03.05.2007 р. № 697,

від 04.03.2013 р. № 143)

1. Загальні положення

Основним завданням цієї Програми є організація широкомасштабної перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва, формування нової генерації молодих управлінців, здатних створити якісні ринкові засади економіки України, надання їм можливості набути сучасні економічні знання та практичні навички роботи в умовах ринкової економіки.

Програма розрахована на 2001 - 2015 роки з випробуванням в 2000/2001 навчальному році. Відповідний курс перепідготовки на базі вищих навчальних закладів України щороку будуть проходити не менше ніж 1500 слухачів віком до 40 років, які мають вищу освіту і досвід роботи на управлінських посадах вищого та середнього рівня (керівники, заступники керівників підприємств, установ, організацій України та їх структурних підрозділів) не менше одного року.

(абзац другий розділу 1 із змінами, внесеними згідно з
постановами Кабінету Міністрів України від 02.10.2003 р. № 1565,
від 03.05.2007 р. № 697,
від 04.03.2013 р. № 143)

Важливим елементом Програми є стажування кращих випускників у зарубіжних фірмах країн з розвинутою ринковою економікою з метою запозичення досвіду їх діяльності в умовах конкурентного середовища.

2. Перепідготовка фахівців за галузями знань

(назва розділу 2 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 04.03.2013 р. № 143)

Перепідготовка фахівців, які пройдуть конкурсний відбір, буде проводитися протягом шести місяців на базі вищих навчальних закладів за спеціальностями галузей знань "Економіка та підприємництво" та "Менеджмент і адміністрування" за освітньо-кваліфікаційним рівнем "спеціаліст".

(абзаци перший - третій розділу 2 замінено абзацом згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. № 143)

У процесі перепідготовки слухачам буде запропоновано пройти інтенсивний курс вивчення однієї з іноземних мов (англійської, німецької, французької).

3. Організаційні заходи з реалізації Програми

Реалізація Програми передбачає здійснення таких заходів:

організація та проведення конкурсного відбору серед спеціалістів вищого та середнього рівнів управлінських кадрів підприємств та організацій;

організація та проведення конкурсного відбору вищих навчальних закладів України для перепідготовки управлінських кадрів сфери підприємництва;

організація процесу перепідготовки управлінських кадрів у вищих навчальних закладах, що пройшли конкурсний відбір;

визначення освітнього та фахового рівня підприємницьких кадрів та потреб у їх перепідготовці;

формування та ведення баз даних щодо фахівців, які проходять перепідготовку відповідно до цієї Програми, а також

підприємств і організацій, які направляють фахівців на перепідготовку;

узагальнення і поширення вітчизняного та зарубіжного досвіду щодо перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва;

залучення позабюджетних джерел фінансування для реалізації Програми;

залучення міжнародної технічної допомоги з метою сприяння реалізації Програми в частині проведення стажування за кордоном;

взаємодія із засобами масової інформації з метою висвітлення питань перепідготовки управлінських кадрів та інше.

4. Фінансове забезпечення виконання Програми

Фінансування Програми здійснюватиметься за рахунок:

державного бюджету в рамках державного замовлення на перепідготовку кадрів;

місцевих бюджетів;

коштів підприємств і організацій, що направляють фахівців на перепідготовку;

внесків спонсорів, міжнародної технічної допомоги тощо;

коштів фізичних осіб, які проходять перепідготовку (за їх заявою) у разі, коли такі особи не відповідають вимогам, передбаченим абзацом другим розділу 1 Програми, або не пройшли конкурсний відбір.

(розділ 4 доповнено новим абзацом шостим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. № 143, у зв'язку з цим абзаци шостий - тринадцятий вважати відповідно абзацами сьомим - чотирнадцятим)

За рахунок державного бюджету фінансуватимуться:

перепідготовка фахівців для підприємницької сфери в навчальних закладах України (крім витрат на проїзд та проживання в період проходження перепідготовки);

проїзд фахівців за кордон та назад при направленні на стажування;

діяльність Міжвідомчого центру з організації перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва в частині проведення засідань Українсько-німецького координаційного комітету з питань підтримки програми заходів щодо перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва.

(абзац десятий розділу 4 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. № 143)

За рахунок місцевих бюджетів рекомендується фінансувати:

проведення конкурсного відбору фахівців;

проїзд територією України фахівців, які направляються на перепідготовку до навчальних закладів України;

проживання фахівців у період проходження перепідготовки в навчальних закладах України.

5. Очікувані результати виконання Програми

Очікуваними результатами виконання Програми є:

покращення соціально-економічного розвитку регіонів шляхом зміцнення існуючих та встановлення нових взаємовигідних економічних зв'язків між вітчизняними та іноземними підприємствами;

підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств шляхом:

- підвищення кваліфікації фахівців, які беруть участь у Програмі;
- стимулювання впровадження інноваційних проєктів на підприємствах різних форм власності;
- поліпшення якості управління підприємствами різних форм власності в Україні.

(Програму доповнено розділом 5 згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 30 серпня 2000 р. N 1358

ПОЛОЖЕННЯ

про Міжвідомчий центр з організації перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва

1. Міжвідомчий центр з організації перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва (далі - Центр) є тимчасовим дорадчим органом Кабінету Міністрів України, який утворюється для забезпечення здійснення своїх повноважень.

(пункт 1 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 02.10.2003 р. N 1566, від 03.05.2007 р. N 597, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

2. У своїй діяльності Центр керується Конституцією та законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

3. Основними завданнями Центру є:

сприяння забезпеченню координації дій органів виконавчої влади з питань виконання Програми;

(пункт 3 доповнено новим абзацом другим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143, у зв'язку з цим абзаци другий - сьомий вважати відповідно абзацами третім - восьмим)

вивчення потреби в перепідготовці управлінських кадрів у сфері підприємництва, а також аналіз спроможності

навчальних закладів здійснювати перепідготовку фахівців вищої й середньої ланок управління;

розроблення пропозицій щодо реалізації Програми;

розроблення пропозицій щодо формування державного замовлення на перепідготовку управлінських кадрів для сфери підприємництва;

абзац шостий виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

абзац сьомий виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

узагальнення та застосування вітчизняного і зарубіжного досвіду щодо перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва.

4. Центр відповідно до покладених на нього завдань:

вивчає результати діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій з питань виконання Програми;

(абзац другий пункту 4 у редакції постанови
Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

створює експертні ради, регіональні робочі групи, визначає порядок їх діяльності;

вносить пропозиції щодо залучення позабюджетних джерел фінансування для реалізації Програми.

5. Центр має право:

визначати чисельність спеціалістів, які направляються на перепідготовку від кожного регіону України;

уточнювати чисельність спеціалістів, які направляються для перепідготовки за різними спеціальностями, в межах загальної чисельності, передбаченої державним замовленням.

5¹. Центр утворюється у складі голови, заступника (заступників) голови, відповідального секретаря і членів Центру.

Головою Центру є Міністр економічного розвитку і торгівлі, який затверджує персональний склад Центру та у разі потреби вносить до нього зміни. У разі відсутності голови Центру його обов'язки виконує один з його заступників.

(Положення доповнено пунктом 5¹ згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

6. Пункт 6 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 23.08.2005 р. N 809)

7. Організаційною формою роботи Центру є засідання, які проводяться за планом, що затверджується щороку головою

Центру.

Засідання вважається правоможним, якщо на ньому присутні не менше половини членів Центру.

8. Головує на засіданні голова Центру або його заступник.

9. Питання, що потребують оперативного вирішення, можуть розглядатися в робочому порядку.

10. На своїх засіданнях Центр розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до його компетенції.

(пункт 10 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

11. Пропозиції та рекомендації Центру можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проєкт якого вносить Мінекономрозвитку.

(пункт 11 із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 04.10.2006 р. N 1379,
у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

12. Організаційно-технічне забезпечення діяльності Центру здійснює відповідний структурний підрозділ Мінекономрозвитку (секретаріат Центру).

(пункт 12 із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

13. Пункт 13 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 30 серпня 2000 р. N 1358

(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 4 березня 2013 р. N 143)

СКЛАД

Міжвідомчого центру з організації перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва

Міністр економічного розвитку і торгівлі, голова Міжвідомчого центру

Перший заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі, заступник голови Міжвідомчого центру

Керівник структурного підрозділу Мінекономрозвитку, відповідальний секретар Центру

Представник Секретаріату Кабінету Міністрів України

Представник Міністерства освіти і науки

Представник Мінфіну

Представник МЗС

Представник Мінсоцполітики

Представник Держпідприємництва

Представник Торгово-промислової палати України (за згодою)

Представник Українського союзу промисловців і підприємців (за згодою)

Представник Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні (за згодою)

Представник Спільного представницького органу всеукраїнських профспілок та профспілкових об'єднань (за згодою)

Представник Спілки підприємців малих, середніх і приватизованих підприємств України (за згодою).

(склад із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 15.02.2002 р. N 158, в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 01.03.2003 р. N 274, із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 23.08.2005 р. N 809, від 15.02.2006 р. N 147, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 04.03.2013 р. N 143)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 30 серпня 2000 р. N 1358

ПОЛОЖЕННЯ

про наглядову раду Міжвідомчого центру з організації перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва

1. Наглядову раду Міжвідомчого центру з організації перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва (далі - наглядова рада) утворено з метою здійснення контролю за діяльністю Міжвідомчого центру з організації перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва (далі - Центр), а також сприяння реалізації Програми заходів з перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва на 2001/2002 навчальний рік та на період до 2012 року (далі - Програма).

(пункт 1 із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 02.10.2003 р. N 1566,

2. Наглядова рада у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

3. На наглядову раду покладається:

контроль за діяльністю Центру щодо реалізації Програми;

аналіз ефективності реалізації Програми та підготовка рекомендацій щодо вдосконалення цієї діяльності;

контроль за цільовим використанням коштів, спрямованих на фінансування Програми;

подання до Кабінету Міністрів України пропозицій щодо вдосконалення процесу перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва;

участь у підготовці нормативно-правових актів, необхідних для реалізації Програми;

координація взаємодії Центру з центральними та місцевими органами виконавчої влади, організаціями та установами, представники яких беруть участь у роботі Центру.

4. Наглядова рада має право:

одержувати від Центру інформацію, що стосується реалізації Програми;

залучати спеціалістів центральних органів виконавчої влади (за згодою їх керівників) до перевірки результатів діяльності Центру;

залучати до своєї роботи працівників органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, у тому числі наукових (за згодою їх керівників), а також експертів, у тому числі іноземних;

одержувати в установленому порядку від органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

проводити наради, конференції та симпозіуми з питань, що належать до її компетенції, із залученням представників органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій.

5. Головою наглядової ради є Перший віце-прем'єр-міністр України.

Голова наглядової ради має одного заступника.

Голова, його заступник та члени наглядової ради виконують свої обов'язки на громадських засадах.

6. Склад наглядової ради затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням голови наглядової ради.

7. Організаційною формою роботи наглядової ради є засідання, які проводяться за потребою, але не рідше одного разу на квартал за рішенням голови наглядової ради, а за його відсутності - заступника голови.

Засідання наглядової ради вважається правоможним, якщо на ньому присутні не менше половини її членів.

Засідання наглядової ради проводить її голова або за його дорученням - заступник голови.

8. Рішення наглядової ради вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість членів ради, присутніх на засіданні. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови наглядової ради, а за його відсутності - заступника

голови.

Рішення наглядової ради оформляється протоколом, який підписує її голова, а у разі його відсутності - заступник голови.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 30 серпня 2000 р. N 1358

(в редакції постанови Кабінету Міністрів України

від 01.03.2003 р. N 274)

СКЛАД

наглядової ради Міжвідомчого центру з організації перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва

АЗАРОВ Микола Янович	- Перший віце-прем'єр-міністр України, Міністр фінансів, голова Ради
ОЛЕЩЕНКО Віталій Іванович	- перший заступник керівника Головного державно-правового управління Адміністрації Президента України, заступник голови Ради (за згодою)
СХАНУРОВ Юрій Іванович	- голова Комітету з питань промислової політики і підприємництва Верховної Ради України, президент Співки підприємців малих, середніх і приватизованих підприємств (за згодою)
КІНАХ Анатолій Кирилович	- президент УСПП (за згодою)
КРЕМЕНЬ Василь Григорович	- Міністр освіти і науки
КУЖЕЛЬ Олександра Володимирівна	- Голова Держпідприємництва
СОЛДАТЕНКО Микола Олексійович	- заступник Державного секретаря Мінпраці
ХОМУТИННИК Віталій Юрійович	- голова Ради молодих підприємців, народний депутат України (за згодою).

(склад із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 15.02.2002 р. N 158)